

PLAYBOY

INTERVIEW

ANTHONY

HOPKINS

BÝVAL JSEM
DOST ZLÝ
TÝPEK

DOBRODRUZI

KDYŽ NAPŘÍČ
JIŽNÍ AMERIKOU,
tak jedine
trabantem

HITPARÁDA

NEJS LAVNĚJŠÍ
VĚZNICE SVĚTA

Zavřít mužou,
pustit musí

KNOW-HOW

PO ČEM MUŽI
TOUŽÍ?

SVĚT PES

JAKO ŠMRTÍCÍ
ZBRAN

MILAN
CAIS
20 OTÁZEK
TATA/
BOJS

LUCIE

rada
griluje

www.playboy.cz

ČERVEN / 06 • 2013
99 Kč • 3,99 €

NOVÝ JAGUAR F-TYPE YOUR TURN.

Každá generace má své ikony. Mállokterá z nich se ale stane opravdovou legendou. Nyní je řada na vás. Budte u zrodu automobilové legendy – vozu Jaguar F-TYPE. Seznamte se s novou podobou roadsteru Jaguar a s pokračováním slavného rodokmenu.

Od 25. května u vašeho partnera Jaguar.

JAGUAR.CZ

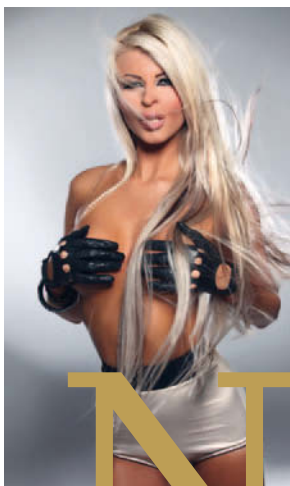

HOW ALIVE ARE YOU?

Jaguar F-TYPE: spotřeba paliva v l/100 km: 15,9–12,6 ve městě; 8,3–6,9 mimo město; 11,1–9,0 kombinovaná.
Emise CO₂ v g/km, kombinovaná hodnota: 259–209. Symbolická fotografie.

Akt milosti

Na jednom z našich téměř pravidelných večírků mě nedávno oslovila jedna velmi půvabná dívka. Očekával jsem, že nastane klasická konverzace na téma: **Jak se dostat na obálku našeho časopisu a jak se stát Playmate?** Jenže tato dívka, která měla už lehce naváto, a byla tudíž roztomile prostořeká, chtěla vědět něco úplně jiného. Zeptala se mě, jestli jsem si konečně splnil klukovský sen, když se mou pracovní náplní stalo zírání na nahé ženy. Ona by se prý pro žádný časopis nesvlékla ani za milion. Poté mi vmetla do tváře, že už vůbec nejsem schopen ženskou krásu vnímat, protože z toho věčného zírání na nahotu mám profesní deformaci, a tudíž hledám jen perfektní křivky, smyslné pózy a nerozeznám krásu ducha. Bylo paradoxní, že mi takhle laje žena, která by se z fleku mohla objevit na našich stránkách, a ne nějaká feministická šedá myška. Nechme stranou skutečnost, že zírání na nahé ženy představuje asi tak půl procenta pracovní doby v naší redakci. Otázka zní jinak: Kde je hranice mezi pornografií a krásnou erotickou fotografií? A vůbec, proč muže natolik fascinuje ženská nahota? Proč nás nahá žena tak emocionálně vzrušuje? Zřejmě proto, že pohled na nádherné ženské tělo je pro muže něco jako akt milosti.

Nenechme se ovlivnit feministkami – ostatně, kdo ví, o čem ve skutečnosti sní mladé dívky? Nám mužům

nadělíla příroda do výlohy pánské cukrárny pohled na nahé ženské tělo. Jenže v té výloze mohou být kromě umně a rafinovaně zabalené mlstoty také kilové kusy čokolády na vaření. V dnešní době, kdy pornografickou nahotu nabízejí kabelové televize i internet, se v rostoucí „odvaze“ producentů profiluje snaha o získání co největšího počtu diváků. Jenže pornografie, to je tupé a chladné území, které partnera redukuje na pouhý předmět. Jejím cílem je mechanické vzrušení libida prosté jakékoli touhy. Mužský chropot a ženské vzdechy postrádající jakýkoli náznak skutečné rozkoše. Naproti tomu erotický akt je obrazovým vyjádřením smyslového vzrušení a duševních emocí. Erotická

fotografie nečerpá z obnažené reality, ale z imaginace. Fotograf jako by vstupoval do pokoje klíčovou dírkou. Někdy může ukazovat, ale většinou musí pouze naznačovat. A když nenaznačuje, ale ukazuje, nesmí být nahota vulgární ani prvoplánová. Není cílem, je prostředkem. Ztvárnění nahoty se často musí zastavit právě ve chvíli, kdy se zdá, že už je vše na dosah. Jak říká o sexu jeden známý, ale přitom docela věrný proutník: „Stačí, že vím, že můžu. A když je zřejmě, že můžu, tak už vlastně ani nemusím.“

Pozorování nahé krásy, která nás fascinuje, je úžasné i tím, že je anonymní a věčné. Víme dobře, že ta žena na fotografii nám nikdy nebude patřit – a to je vlastně dobře. Můžeme o ní snít. Půvabná nahá fotografie proto může být velmi smyslná, anebo naopak veskrze romantická. Je to dokonalost, kterou už nikdy nic nenaruší. Položili jste si někdy otázku, proč si celebrity pro zvěčnění

své krásy vybírají právě Playboy? Chtějí zachovat svůj prchavý okamžik krásy pro další generace – a chtějí ho zachytit způsobem, který nebude vulgární. Prostředí, atmosféra a celý fotografický tým se vždy musí dokonale přizpůsobit vnitřnímu pocitu fotografované ženy. Máme rádi kontrasty, kdy je na jedné fotografii dívka lehce vyzývavá, někdy až živočišně krásná, zatímco na protější straně má oči cudně sklopené a staví nás do pozice voyeurů. **A právě proto se naše fotografie tak líbí i ženám – vědí totiž, že každou kreaci vzdáváme hold jejich hebké ženskosti.**

Vlado Oliva
ŠÉFREDAKTOR

Inzerce

MADE IN GERMANY

SONAX Váš pomocník ve voze i v domácnosti.

Více na www.sonax.cz

SONAX

www.sonax.cz

OBSAH 06/2013

FOTO TITUL MARTIN BUČEK
LUCIE ČERNÁ, postrach haciendy

108
16

44

28

58

003 DOPISY ČTENÁŘŮ

KOKTEJL

- 006 Vyjádřete svůj styl a image
- 008 Symfonie barvy, vůně i chuti
- 010 Sraz u Thermalu
- 012 Víc svobody
- 014 Home Driving Range
- 016 Klavírní víla s božským hlasem

018 PICTORIAL LUCIE ČERNÁ

PEOPLE

- 028 **DOBRODRUŽÍ** | Trabantem v Amazonii, trabantem v Andách
Žlutá karavana prehistorických vozítek projela další světadíl
- 034 **TALENTY** | Barbora Skočdoplová
Náhody neexistují
- 038 **TÉMA** | Daňové ráje
Škádce, či obětí beránek? Za všechno zlé, co se děje ve světové politice, můžeme prý děkovat právě daňovým rájům...
- 044 **INTERVIEW** | ANTHONY HOPKINS
Pýcha a vyrovnanost, to jsou podle hollywoodské hvězdy atributy, které utvářejí mužskou povahu
- 050 **SEX** | Čekání na dokonalého partnera
- 054 **20 OTÁZEK** | MILAN CAIS:
HUDBA SE DÁ DĚLAT I NA TRUBKY OD ZÁCHODU
Když zakládal ve čtrnácti Tata Bojs, netušil, že to dnes bude jedna z nejlepších kapel u nás

058 PLAYMATE | LELA CETEROVÁ

070 CARTOONS & PLAYBOY SE SMĚJE | Vtipy

HIGHTECH

- 072 **AUTO MĚSÍCE** | Mini Cooper S Paceman
Z poloviny SUV, z poloviny kupé, ale stoprocentní mini
- 076 **AUTO SNŮ** | Nic jim není svaté
- 080 **PEXESO** | Chcete vyhrát auto na víkend?
- 082 **PROFIL** | Vít Kučera: Smlouva není cárem papíru

086 PICTORIAL | CRAZY HORSE

LIFESTYLE

- 096 **Z RVNÍ RUKY** | Psi se brání útokům
- 100 **HITPARÁDA** | 21 míst,
kterým je nejlépe se vyhnout
- 104 **KNOW-HOW** | Po čem muži touží

108 PICTORIAL | JULIA BRICHKOVSKAJA

PLAYBOY

- 114 **HRY** | 116 **KNIHY** | 118 **HUDBA** | 120 **FILMY**
- 114 **PŘIPRAVUJEME**, co vás čeká v příštím čísle?

Vydává **PLAYPRESS**, Ohradní 1440/2a
140 00 Praha 4-Michle

Redakční příprava časopisu
VLADO OLEXA vlado.olexa@playpress.cz
MILAN KAPEC milan.kapec@playpress.cz
Grafická příprava časopisu
JAN KRATOCHVÍL jan.kratochvil@playpress.cz
MICHAL BOHÁČ michal.bohac@playpress.cz

Obrazová redaktorka a office manager
LINDA TRUHLÁŘOVÁ linda.truhlarova@playpress.cz

Externí spolupracovníci
Petr Bošnakov, Martin Buček, Jana Holoubková, Ondřej Horák,
Kristina Janová, Patricie Kolohnátková, Marek Kožušník, Milan Hladil,
Petr Prošek, Dagmar Sedlická, Jan Tůma

Redakce a administrativa
playboy@playpress.cz
Ohradní 1440/2a, Praha 4-Michle
tel./fax: 241 430 355

Inzerce
Sales Director **JOHANA PERNECKÁ**, mobil: 602 388 155
johana.pernecka@playpress.cz
inzerce@playpress.cz
Sales Moravia **MARIE KEMROVÁ**, mobil: 603 431 494
marie.kemrova@playpress.cz

Marketing
IVAN PERNECKÝ, mobil: 602 610 449
ivan.pernecky@playpress.cz

Tisk **KAVKA PRINT**, a. s., Klecany

PLAYBOY ENTERPRISES, INTERNATIONAL
HUGH M. HEFNER, Editor-in-Chief
U. S. PLAYBOY: SCOTT FLANDERS, Chief Executive Officer;
DAVID ISRAEL, President, Playboy Media; JIMMY JELLINEK, Editorial Director;
MAC LEWIS, Art Director;
PLAYBOY INTERNATIONAL PUBLISHING: TOM FLORES, SVP, Business
Manager Playboy Media; MARY NASTOS, Publishing Services Manager;
GABRIELA CIFUENTES, Digital Asset Manager; ADAM PODOLSKI, Coordinator
Playboy, Playmate, Rabbit Head Design, Playmate of the Year, Femlin and Femlin
Design are marks owned by Playboy Enterprises International, Inc.

© 2009 Playpress, s. r. o., Prague, ISSN 0862-9374

PODEPSANÉ ČLÁNKY VYJADŘUJÍ NÁZORY AUTORŮ A NEMUSÍ BÝT VŽDY TOTOŽNÉ SE
STANOVISKEM VYDAVATELSTVÍ A REDAKCE. NEVYŽADANÉ RUKOPISY A OBRAZOVÝ
MATERIÁL NEVRACÍME. KOPÍROVÁNÍ, ZNOVUPUBLIKOVÁNÍ NEBO ROZŠÍŘOVÁNÍ
KTERÉKOLIV ČÁSTI ČASOPISU SE POVOLUJE POUZE S PÍSEMNÝM SOUHLASEM
VYDAVATELE. OCHRANNÉ ZNAČKY PLAYBOY, PLAYMATE, RABBIT HEAD DESIGN, PLAYMATE
OF THE YEAR, FEMLIN A FEMLIN DESIGN PATŘÍ PLAYBOY ENTERPRISES, INC. A JEJICH
VYUŽÍVÁNÍ JE MOŽNÉ POUZE NA ZÁKLADĚ LICENČNÍ SMLOUVY.

PLAYBOY CZECH EDITION (REG. ČÍSLO MK ČR E 19079 MIČ 47 133),
ČERVEN 2013, ROČNÍK 19 (23), ČÍSLO 6

VYDÁVÁ MĚSÍČNĚ Playpress, s. r. o.
jednatel VLADO OLEXA
Ohradní 1440/2a, 140 00 Praha 4-Michle

PŘEDPLATNÉ ČR
SEND Předplatné, s. r. o.
Ve Žlíbku 1800, hala A3, 193 00 Praha 9-Horní Počernice,
tel.: 225 985 225, fax: 225 341 425, www.send.cz, e-mail: send@send.cz
Předplatné je možné si objednat i prostřednictvím SMS na číslo 605 202 115
ve tvaru název časopisu, jméno a příjmení, adresa, PSČ, ročník nebo půlroční
předplatné.

PŘEDPLATNÉ SR
Magnet Press Slovakia, s. r. o., Šustekova 8, POX 169, 830 00 Bratislava,
tel./fax: 004212/67 20 19 31-33 – předplatné, e-mail: předplatne@press.sk

V ČR rozšiřuje společnost KAPA, a. s., Štěrbobohská 1404/104, 102 00 Praha 10
POVOLENO MK ČR 19079, ISSN 0862-9374

Vážená redakce,
chci vám poděkovat za manžela, který
obvykle, když přijde domů z práce,
zasedne k počítači a není s ním řeč...
Jaké bylo mé překvapení, když se jed-
nou vrátil a místo, aby si pustil počítač
nebo sedl k televizi, zasedl v obýváku
a pohroužil se do Playboye. Zdráhal ho
přínést domů, že prý bych se hněvala
a měla šovinistické řeči o chlapech.
Myslím, že i on sám byl překvapen mou
reakcí. Za to, že si četl ve vašem časopise, jsem ho dokonce pochválila.
Hlavně že neseděl a nekoukal nezúčastněně na obrazovku. Mimochodem
se musím přiznat, že jsem si i já náramně počítla, i když tajně. Dokonce
uvažuji o předplatném. Zanedlouho snad vaše věrná čtenářka
JARMILA K., PŘELOUČ

Vážená Jarmilo,
samozřejmě nás vaše slova těší. Navíc když se podíváte na stránky před-
platného s výběrem hodnotných dávků, od pravidelného odběru už vás nic
neodradí...
REDAKCE

VÝSLEDKY SOUTĚŽÍ: V dubnovém vydání jste se mohli zúčastnit
dvou soutěží.

V té první pod názvem PEXESO šlo ryze o tipovací soutěž. Ten, kdo správně
poznal, která dívka je na jedné fototografii oblečená a na druhé svlečená,
mohl vyhrát automobil na víkend. Správný tip byl 1. A, 2. B, 3. C a 4. D.
Tentokrát se trefili dva čtenáři a víc štěstí měl **Jiří Brůha** z Plzně.
V druhé soutěži z rubriky Her se tentokrát hrálo o pět kusů nejnovější verze
bezpečnostního softwaru Norton 360. Stačilo vědět, že pomocí nortonu se
dají zabezpečit až tři počítače. Pak už stačilo mít jen trochu štěstí. A to
měli **Petr krátký** z Holčovic, **Jan Vajz** z Trnové, **Jitka Hladová** z Rokycan,
Josef Šimek z Prahy a **Jiří Jagla** z Mariánských Lázní.

Vše o Playboyi se dozvíte na
www.playboy.cz

Posílejte nám své názory a připomínky na adresu:
Playpress, s. r. o., Playboy ČR, Ohradní 1440/2a,
140 00 Praha 4-Michle, e-mail: playboy@playpress.cz.
My se je budeme snažit vzít v potaz a uvést v praxi.
Vždyť PLAYBOY tu je pro čtenáře.

INFORMACE PRO SOUTĚŽÍCI: Při e-mailové korespondenci
s redakcí, zejména když odpovídáte na soutěžní otázku,
nezapomeňte uvést zpáteční adresu. Jinak nebudete moci být
zařazeni do slosování.

ZASLÁNÍ NEVYŽADANÉ FOTOGRAFIE, KRESBY ČI PŘÍSPĚVKU NA ADRESU REDAKCE (POŠTOU ČI E-MAILEM) AUTOR UDĚLUJE
SOUHLAS K TOMU, ABY JEHO DÍLO BYLO ZVEŘEJŇOVÁNO, POUŽÍVÁNO, UPRAVOVÁNO A UCHOVÁVÁNO REDAKCÍ PODLE
POTŘEB. AUTOR PŘÍSPĚVKU NESE VEŠKEROU PRÁVNÍ ODPOVĚDNOST ZA OBSAH A PŮVOD SVÉHO DÍLA. PŘÍSPĚVKY NEJSOU
HONOROVÁNY. NÁROKY HONOROVÁNÍ PŘÍSPĚVKŮ PODLEHÁJÍ VYLÚČNĚ PŘÍPADNÉ SMLOUVĚ S AUTOREM. PŘÍSPĚVKOVÉ
MATERIÁLY PODLEHÁJÍ SOUHLASU REDAKCE. SOUHLAS JE VYDÁN JEN TĚM PŘÍSPĚVKŮM, KTERÉ NEBSAHLUJÍ REKLAMU,
VULGARISMUS, PORNOGRAFII ČI JINÉ ODBORNÉ ZÁVADNÉ MATERIÁLY A JSOU OPATŘENY JMÉNEM A PŘÍJMENÍM AUTORA,
PŘÍLOŽENÝM FUNKČNÍM KONTAKTEM NA JEHO OSOBU (ADRESA, MAIL, TEL.). REDAKCE SI VYHRÁZUJE PRÁVO PŘÍSPĚVEK
ODMÍTNOUT. PRO UDĚLENÍ SOUHLASU NEXISTUJE TEDY PRÁVNÍ NÁROK A JEHO PŘÍPADNÉ VYMÁHÁNÍ JE TAK IRRELEVANTNÍ.
NEVYŽADANÉ PŘÍSPĚVKY NEVRACÍME.

Předplatné časopisu

Předplatné 12 čísel Playboye jen za 999 Kč.

Doručením do vaší schránky ušetříte 189 Kč.

Tím dostáváte 2 čísla a dárek zdarma!

Všichni noví předplatitelé a také ti, kteří si předplatné prodlužují o dalších 12 čísel, si navíc mohou vybrat jeden z hodnotných dárků **ZDARMA!** Ve vydání ČERVEN, které je na trhu od 21. KVĚTNA 2013, jsme pro vás připravili **PĚT DÁRKŮ...**

AUTOKOSMETIKA SONAX

Jaro je konečně tady a motoristé určitě uvítají balíček od Sonaxu na údržbu svých čtyřkolých miláčků.

Každý balíček obsahuje ubrousky jak na plastové části, tak kožené sedačky a dvě utěrky na exteriér i interiér.

Při objednávání uveďte prosím heslo **SONAX**

599 Kč

349 Kč

EXKLUZIVNÍ BUTYLKA S LOGEM PLAYBOYE

za **349 Kč** Při objednávce celoročního předplatného uveďte prosím heslo **BUTYLKA**

DÁMSKÁ SLUCHÁTKA CRESYN

Sluchátka Bijoux zdobená krystaly Swarovski (bílostříbrná verze)

za **500 Kč**. Při objednávce celoročního předplatného uveďte prosím heslo **BIJOUX**.

500 Kč

390 Kč

ELEGANTNÍ KOVOVÝ FLASH DISK 8 GB S LOGEM PLAYBOYE

za **390 Kč**. Při objednávce celoročního předplatného uveďte prosím heslo **FLASH DISK**.

PLAYBOY

Předplatte
si 18 čísel
Playboye
za 1499 Kč
a dostanete
tento skvělý
dárek
v hodnotě
2250 Kč!

2250 Kč

SPECIÁLNÍ NABÍDKA!

NABÍDKA VŠECH DÁRKŮ

JE OMEZENÁ A PLATÍ

JEN DO VYČERPÁNÍ ZÁSOB.

NOVINKA!

Studentské předplatné
se slevou 50 %
po zaslání naskenova-
ného potvrzení o studiu.
Víc na www.playboy.cz.

Objednávku zasílejte na adresu:

SEND Předplatné, s. r. o., Ve Žlíbku 1800, 193 00 Praha 9.

Předplatné si lze také objednat prostřednictvím SMS
na číslo 605 202 115 nebo na www.send.cz.

Pokud jste aktivním předplatitelem a o dárek máte zájem hned,
můžete si své předplatné do budoucna prodloužit na telefonním
čísle 225 985 225 nebo na mailové adrese send@send.cz.

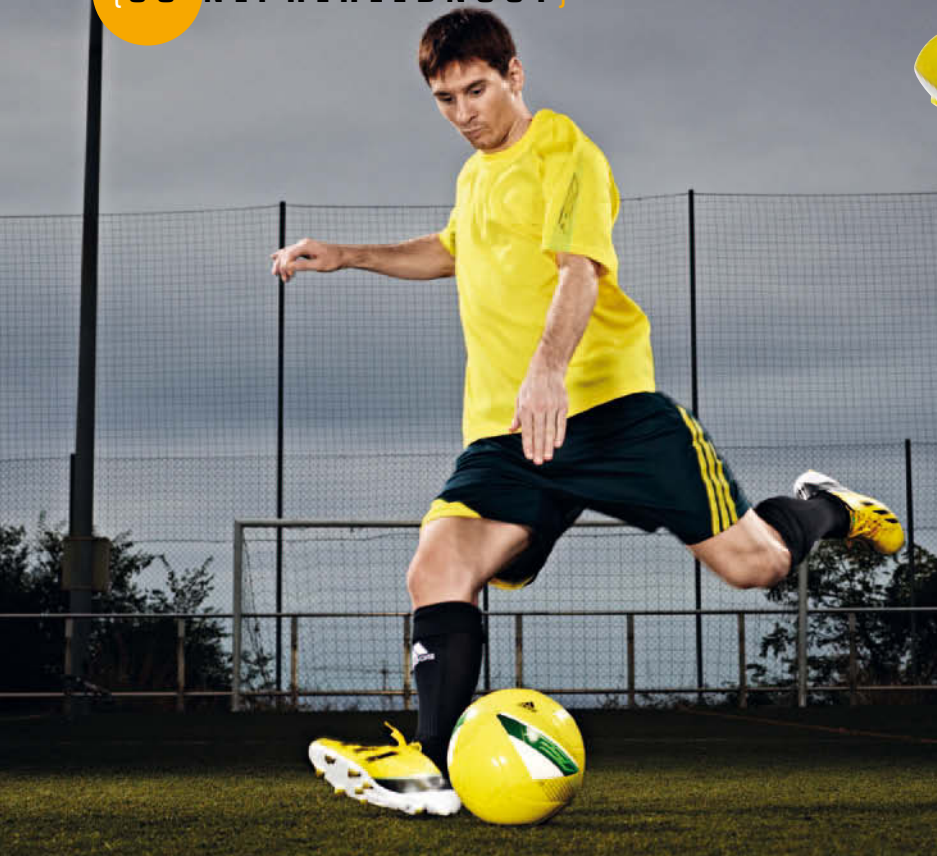
KÁVOVAR OD TCHIBO MĚL
TAKOVÝ ÚSPĚCH,
ŽE JSME SE ROZHODLI
TUTO OJEDINĚLOU
NABÍDKU OPAKOVAT

NEJMENŠÍ KAPSLOVÝ
KÁVOVAR NA SVĚTĚ
CAFISSIMO DUO
OD FIRMY TCHIBO
Díky jedinečnému systému
dvou tlaků si snadno
připravíte dokonalé espresso
anebo caffè crema i v pohodlí
domova. Jednoduché
ovládání otočením
a stisknutím jednoho
tlačítka. Káva 100% Tchibo
Arabica v aroma kapslích
zaručuje jedinečnou čerstvost.
Baliček obsahuje navíc
držák na kapsle.

Víc na www.tchibo.cz

Při objednávání uveďte prosím
heslo **TCHIBO**.

OBJEVTE RYCHLOST

Snad všechny sporty jsou dynamičtější a rychlejší.

U fotbalu to platí dvojnásob. A je to nejen typem fotbalistů, kteří dnes běhají po světových trávnících,

jako je například nejlepší fotbalista současnosti Lionel Messi, ale i díky vývojářům. Zrovna Messiho jste mohli loni na podzim zahlédnout v nejnovějších kopačkách **adizero f50**. Cílem nové boty od

adidasu je jedině: aby byl fotbalista na hřišti co nejrychlejší. S pouhými 165 gramy je adidas adizero f50 jednou z vůbec nejlehčích bot na trhu.

Je to kombinace nejmodernějších revolučních technologií. Tenká syntetická vrstva Sprintskein (1,5 mm) umožňuje botě, aby byla lehká a současně zachovávala přirozený pocit kontaktu s míčem.

Výjimečnou kontrolu míče i při velké rychlosti si bere na starost trojrozměrná struktura na povrchu (Sprintweb). A díky čipu ve speciální dutině se dají zachycená fakta přes počítač analyzovat a vy se tak můžete srovnávat s ostatními. **CENA JE ASI 5500 Kč.**

Více na WWW.ADIDAS.COM/FOOTBALL.

HODINKY, NEBO ŠPERK?

CARL FRIEDRICH BUCHERER založil firmu před více než 120 lety, a přesto zůstala tato značka ve výlučném vlastnictví rodiny zakladatele. Po generace si tato značka udržuje vysokou kvalitu, která je založena nejen na obchodních zkušenostech, ale i na poctivém hodinářském a šperkařském řemesle. Z nabídky značky Bucherer si vybere opravdu každý. Nás nadchla kolekce **FORMA VI** buď v bílém, nebo žlutém zlatě, která reprezentuje nadčasovou jednoduchost a mechanickou spolehlivost. Základ tvoří klasický decentní vzhled a jsou tudíž vhodné pro jakoukoliv příležitost. **CENA V BÍLÉM PROVEDENÍ SE POHYBUJE KOLEM 125 000 Kč.** Více na www.altman.cz.

TIP PLAYBOYE

Vyjádřete svůj styl a image

Majitelé iPadů mají opět trochu radosti, že se mohou odlišovat od ostatních uživatelů tabletů.

LOGITECH přišel s další vychytávkou. Tentokrát boduje v široké škále příslušenství se skládací klávesnicí a pouzdrem Logitech **FABRICSKIN KEYBOARD FOLIO FOR iPad**. Pouzdro je vyrobené z kvalitních materiálů a v pestřích barvách, aby potvrdilo váš osobní styl. Chrání zadní stranu

vašeho iPadu i jeho dotykový displej a přináší navíc Bluetooth klávesnici, jejíž tlačítka jsou hladce zapuštěna ve vnitřním potahu pouzdra.

Klávesy v plné velikosti poskytují pohodlí tradiční klávesnice. Skryté magnety nabízejí dvě pohodlné polohy upevnění iPadu. Automaticky probudí váš tablet, když pouzdro otevřete, a uspí jej při jeho zavření.

Cena je asi 3900 Kč. Více na WWW.LOGITECH.COM.

Působivá 3D projekce

Všechny projektory **Acer řady H** jsou navrženy tak, aby vás vtáhly do světa vzrušující zábavy. Působivé 3D filmy a hry, projekce filmů v kvalitě, jakou znáte z kina, a výjimečné podání barev – to dělá z řady H to pravé pro všechny multimediální scénáře a pro filmové i herní nadšence. Všechny modely podporují 3D technologie, jako je Bluray 3D, DLP 3D nebo NVIDIA 3DTV Play. Navíc dokážou projektory převést jakékoliv video, fotku nebo hru do úžasného zážitku 3D. Vedle nativního HD nebo Full HD rozlišení nabídnou tyto projektory HDMI připojení s podporou unikátní technologie MHL pro bezdrátová a další přenosná zařízení. Díky tomu projektory poskytují bezproblémovou konektivitu, zatímco funkce True 24p zajistí velkolepou podívanou jako v kinosále. **Cena námi vybraného modelu (H7532BD) začíná na skoro 23 900 Kč.** Více na www.acer.cz.

SOUTĚŽ

O ELEKTRICKÝ ZUBNÍ KARTÁČEK ORAL-B PROFESSIONAL CARE TRIUMPH 5000

JAK SI DOKONALE VYČISTIT ZUBY

V minulém čísle jsme vám představili nejnovější elektrický zubní kartáček **ORAL-B PROFESSIONAL CARE TRIUMPH 5000, KTERÝ ODSTRANÍ AŽ O 100 PROCENT VÍC PLAKU NEŽ BĚŽNÉ ZUBNÍ KARTÁČKY ZA POUHÉ DVĚ MINUTY.** Tajemství účinnosti zubního kartáčku Oral-B Triumph 5000 spočívá v jeho technologické vyspělosti. Kartáčková hlava využívá **TECHNOLOGII 3D**, kombinující pulzující a oscilačně-rotační pohyby. **ZA JEDNU MINUTU MŮŽE VYKONAT AŽ 40 000 PULZŮ A 8800 OSCILAČNÍCH POHYBŮ.** Pro srovnání, s manuálním zubním kartáčkem lze za stejnou dobu udělat jen asi 700 pohybů. **PŘIPRAVILI JSME PRO VÁS SOUTĚŽ O JEDEN ELEKTRICKÝ KARTÁČEK,** stačí jen správně odpovědět na soutěžní otázku a mít trochu štěstí...

SOUTĚŽNÍ OTÁZKA

S KOLIKA VÝMĚNNÝMI KARTÁČKY JE ORAL-B TRIUMPH 5000 DODÁVÁN?

Odpovědi pod
heslem **ORAL B**
se svou adresou
zasílejte do **7. 6.** na
adresu: **PLAYPRESS**
Ohradní 1440/2a
140 00 Praha 4
E-mail: playboy@playpress.cz

HUDY

ARC'TERYX

...dobrodružství
v pohodě!

www.hudy.cz

Záběry, které se dají sdílet

Optická redukce vibrací fotoaparátu **Coolpix S9500** od **Nikonu** znamená, že i ty nejdynamičtější události můžete zachytit dokonale ostrými fotkami a videosekvencemi. Prožitou vzpomínku hned můžete sdílet s přáteli, když snímky a videosekvence přes chytré zařízení odešlete na oblíbené stránky sociálních sítí. Kromě očekávané vynikající kvality obrazu jim nechybí optický zoom, který skutečně přiblíží fotografovaný objekt, zatímco digitální zoom u chytrých telefonů jen zvětší část obrázku. Vestavěný systém GPS dovoluje kdykoli označit fotografie geografickými údaji nebo zpětně sledovat vaši trasu pomocí počítače, zatímco elektronický kompas vám přesně řekne, na kterou stranu fotoaparát míří.

Cena za model ve čtyřech barvách je asi 7600 Kč.

Více na www.nikon.cz.

Flexibilní kombinace

Rostoucí poptávce profesionálních uživatelů vychází vstříc **Toshiba** se svou novinkou **Portégé Z10t**. Tento počítač se systémem Windows 8 Pro je odolný, pohodlný a výkonný ultrabook, který lze jednoduchým pohybem transformovat do praktického a intuitivního tabletu s dotykovým ovládáním. V režimu notebooku mohou uživatelé volit mezi klávesnicí a digitální dotykovou klávesnicí. K ovládání a navigaci je kdykoliv možné využít dotykový displej nebo multi touchpad. Navíc s volitelným perem DigitizerPen mohou uživatelé pořizovat náčrtky přímo na obrazovce tabletu nebo klikat s vysokou přesností na konkrétní místa. Flexibilní kombinace ultrabooku a tabletu se skoro třicet centimetrovým Full HD dotykovým displejem (11,6 palce) poskytuje díky nejnovějším procesorům Intel Core pro ultrabooky a vestavěným vysokorychlostním SSD diskům vysoký výkon. **Cena je asi 32 000 Kč.** Více na www.toshiba.cz.

SOUTĚŽ

O BLU-RAY DISKY NESPOUTANÝ DJANGO

TARANTINO, A JEHO NESPOUTANÝ DJANGO

Akce, černý humor, moře krve a zbraně, cool hlášky, které se stávají legendárními, mistrovská stylizace i dokonale pointy dělají z **QUENTINA TARANTINA** miláčka publika. A je jedno, jaký žánr tento hračka uchopí do svých rukou. V chlapeckém westernu **NESPOUTANÝ DJANGO** si také hraje. Drsně a mnohdy až puntíkářsky.

SE SPOLEČNOSTÍ BONTONFILM JSME PRO VÁS PŘIPRAVILI SOUTĚŽ O TŘI BLU-RAY NOSIČE A JEDEN BLU-RAY STEELBOOK S TÍMTO SKVĚLÝM, 165 MINUT DLOUHÝM FILMEM.

Stačí pouze správně zodpovědět naše soutěžní otázky a pak už jen čekat, zda zrovna vás políbí štěstěna.

SOUTĚŽNÍ OTÁZKY

- JAK SE JMENUJE DJANGOVA ŽENA?
- JAK SE JMENUJÍ BRATŘI, KTERÉ MÁ HLAVNÍ DVOJICE DOPADNOUT?
- KOLIK OSCARŮ NESPOUTANÝ DJANGO ZÍSKAL?

Odpovědi pod heslem **DJANGO** se svou adresou zasílejte do **7. 6.** na adresu: **PLAYPRESS** Ohradní 1440/2a, 140 00 Praha 4
E-mail: playboy@playpress.cz

SYMFONIE BARVY, VŮNĚ I CHUŤ

Vstupte do světa irského whiskey spolu s novinkou **JAMESON SELECT RESERVE**, která je čtvrtou variantou nejprodávanejší irish whiskey na světě. Nejmladší varianta prémiové whiskey obsahuje malé množství obilné whiskey, která je vyrobena speciálním destilačním procesem, a to jí dodává na výjimečné chuti a adekvátní nasládlosti. Ve hře jsou ale ještě další okolnosti, jež jsou částečně popsány na zadní etiketě láhve. Exkluzivita Jameson Select Reserve pak spočívá ještě v tom, že tato grain whiskey čili obilná whiskey se destiluje pouze jednou za rok a právě a jedině pro tuto rezervu. Ve vůni pulzuje kořenost ve spojení s nasládlostí rozemleté směsi sladu a ječmene a s mátovými a zázvorovými signály. V chuti dominuje obilí podporované karamelkami. Závěr pak vyznívá jako kávová masáž. **SEDMÍČKA LAHODNÉ WHISKEY STOJÍ NECELÝCH 1000 Kč.** Více na WWW.JAMESON.CZ.

Hublot versus Vecchia Signora

Že u hodinářského gigantu **Hublot** žijí sportem, dokazuje výsledek jejich snažení v podobě limitovaného hodinářského skvostu **King Power Juventus Turin**. Model v barvách fotbalové „Staré dámy“ je vyroben z ultralehkého, avšak silného karbonového vlákna. Centrální ručky chronografu zasazeného do pouzdra o velikosti 48 mm jsou skvěle čitelné. První z nich ukazuje vteřiny a druhá odečítá, kolik minut z poločasu ještě zbývá. Hodinkám dominuje černá a bílá barva. Skeletový číselník odhaluje neúnavný hodinářský mechanismus. Znak fotbalového gigantu Juventus, umístěný na 3 hodinách, je pomyslnou třešničkou na dortu designu celých hodinek, ze kterých spojitost s daným fotbalovým klubem přímo vyzařuje.

Cena je asi 530 000 Kč.
Více na www.hublot.com.

Inzerce

BMW řady 5

www.renocar-bmw.cz

Radost z jízdy

DOKONALÉ POJETÍ KRÁSY.

Krása BMW řady 5 je stvořena z těch nejlepších nápadů našich designérů. Neznamená však jen dokonalý design. Jde mnohem dál a je dosahována díky celé řadě nejnovějších technologií, jako jsou například 8stupňová automatická převodovka nebo integrální aktivní řízení. Velkoryse řešený vnitřní prostor a maximálně komfortní interiér navíc zajistí, že každá cesta se pro Vás stane nezapomenutelným zážitkem. Využijte nabídku BMW řady 5 Sedan a Touring s pakemem JOY, obsahující bohatou doplňkovou výbavu s cenovým zvýhodněním až 204 475 Kč.*

S bonusem 50.000,- při BMW financování! Více informací na www.renocar-bmw.cz.

BMW ŘADY 5 OD 960.000 Kč.**

Renocar Brno - Řípská 5C, Brno - Slatina, tel.: 548 141 151, Ivo Dmrovský 602 595 213, Petr Odvářka 602 764 597, e-mail: petr.odvarka@renocar.cz, Otevřeno 7 dní v týdnu

Renocar Praha - Kongresové centrum, Tel.: 261 393 642, Ondřej Šindelář 725 754 750, Radek Ondráček 725 754 784, e-mail: radek.ondracek@renocar.cz, Otevřeno Po - Pá

Kombinovaná spotřeba paliva a emise CO₂ BMW řady 5 Sedan a Touring: 4,5–11 l/100 km, 119–256 g/km.

*Cenové zvýhodnění včetně DPH. Platí pro vybrané motorické varianty BMW řady 5 Sedan a Touring s pakemem JOY. Informace o cenových zvýhodněních konkrétních motorických variant BMW řady 5 Sedan a Touring s pakemem JOY Vám podají naši prodejci. Zvýhodněná nabídka paketů JOY je platná do 30. 6. 2013. Fotografie vozu je ilustrační.

**8 st. automatická převodovka, Advantage paket, 5 let servis zdarma

TAJEMSTVÍ
KVEŤOUCÍ
ŽENSKOSTI

SEA ROSE, nejnovější vůně z řady **DAVIDOFF COOL WATER**, poodkrývá zcela novou stránku věčné love story mezi ženou a mořem. Něžná a lahodná vůně oslavuje čistotu a spontánnost a taková žena žije v dokonalé harmonii s přírodou. Vůně se otevírá jemnými horními notami hrušky nashi, načež následuje bohatá květinová kompozice květu pivoňky. Unikátní buket je okouzlujícím dotykem mládí a nevinnosti. Základní noty z pižma postupně odhalují novou dimenzi hluboké a strhující smyslnosti. CENA EDT (100 ML) JE ASI 1650 Kč.

Zrozen pro byznys

Jednoduchost a moderní prvky, to jsou dva hlavní znaky, kterými se **Lenovo** inspirovalo při konstrukci ultrabooku **ThinkPad T431s**. Proto nejtenčí zástupce klasické byznysové řady T přichází s inovativním clickpadem, vylepšenou klávesnicí a propracovaným designem v grafitové černé barvě. Premiiový ultrabook se pyšní 14palcovým HD+ antireflexním displejem, který je osazen ve velmi tenkém rámečku. Poháněn je až třetí generací výkonných procesorů Intel Core i7 a vybaven vylepšenou grafikou Intel HD, až 12 GB operační pamětí a až 1 TB volného místa na pevném disku. Konektorovou výbavu tvoří kromě dvou USB 3.0 portů pro rychlý přenos dat také dokovací konektor, díky čemuž se dá používat jako stolní nebo All-in-One počítač. Ultrabook váží pouhých 1,63 kg a ve svém nejširším bodě má méně než 21 mm. Cena začíná na asi 30 700 Kč. Více na WWW.LENOVO.CZ

SRAZ U THERMALU

Bliží se **48. MEZINÁRODNÍ FILMOVÝ FESTIVAL V KARLOVÝCH VARECH** s letošní hlavní hvězdou v podobě režisérské hvězdy první velikosti **OLIVERA STONA**. A jako už málem tradičně bude přítomen i **JAMESON** se svým osvěžením v **JAMESON FESTIVAL LOUNGE**.

Filmoví nadšenci si hned vedle hotelu **Thermal**, kde opět **Jameson** rozbijí svůj svatostánek, budou moct odpočinout mezi záplavou filmů nebo zažít

festivalovou nikdy nekončící noc. Zkušený barmanský tým pražského věhlasného **Bugsy's** namíchá skvělé drinky z kvalitní irské whiskey a stejně kvalitní hudební koktejl hudby připraví špičkoví DJs v čele s **DJ Bidlem**, který stál u zrodu české taneční scény. Přítomně čeká i vyhlášení českého vítěze soutěže **Done in 60seconds**, jejímž patronem je právě **Jameson**. Vstup do **Jameson Festival Lounge** bude samozřejmě zdarma a najdete zde nejen lahodné občerstvení, ale k dispozici bude také free wi-fi a je připraveno i posezení na zahrádce. Čekání na promítání jednotlivých filmů si můžete zkrátit buď čistým **Jamesonem**, nebo třeba svěžím koktejlem **Jameson Ginger** s přírodní zázvorovou limonádou doplněným plátkem čerstvého zázvoru. **PROSTĚ JAMESON, JAK JSME NA NĚJ UŽ ZVYKLÍ...**

OUTDOOROVÝ ŠATNÍK

V životě každého muže, natož playboye, se naskytne situace (třeba grilování s přáteli), kdy potřebuje na sebe hodit něco pohodlného a zároveň kvalitního. S košilí **PEAKLINE SHIRT SS** od firmy **ARC TERYX** určitě nic nezkazíte. Jedná se o prodyšnou a rychleschnoucí košili ze směsi Wye (78 procent bavlny a 22 procent polyesteru), ve které se nejen budete cítit pohodlně, ale zároveň budete terčem obdivných pohledů. Jen si musíte dát pozor, abyste kvůli pozornosti okolí a produciování kolem grilu neservirovali připálené kotletky nebo krkovičky. **MODRÁ KOŠILE PŘÍJDE NA SKORO 1600 Kč.**

Více informací najdete na WWW.HUDY.CZ.

HUDY

ARC'TERYX

Oáza klidu

Nic než nerušená muzika vás čeká se sluchátky **Sony MDR1RNC**, ať už sedíte v tramvaji, letadle, či zrovna kráčíte rušnou ulicí. Tato nejvyšší řada sluchátek Sony MDR1 je totiž vybavena funkcí noise cancelling,

která dokáže rozpoznat a digitálně potlačit okolní šum. Nízká hmotnost v kombinaci s měkkými polštářky sluchátek zaručuje, že vás nebudou tlačit nebo obtěžovat ani po dlouhém nošení. Bezdrátovou variantu sluchátek (MDR1RB) lze snadno spárovat se smartphony a dalšími zařízeními s Bluetooth. Navíc pouhým dotykem s jinými produkty Sony, které jsou vybaveny technologií NFC (například řada smartphonů Xperia), se sluchátka automaticky spárují bez nutnosti cokoliv složitě nastavovat. Na delších cestách vás potěší výdrž až 30 hodin bez nabití. **Cena nejvyšší modelové řady je těsně pod 10 000 Kč.** Více na WWW.SONY.CZ.

Inzerce

Jako vždy!
U hodin

CLV

info@timeservice.cz

www.timeservice.cz

Víc svobody

Latté, nebo espresso při snídani? Romantické rande v kině, nebo dobré jídlo ve vaší oblíbené restauraci? Rychlá osvěžující sprcha, nebo dlouhá relaxační koupel? Není svobodná volba něco úžasného? Každý den činite rozhodnutí v řadě situací, tak proč byste se měli vzdát svobody volby, když jde o váš počítač?

V **Aceru** tvrdě pracovali na tom, aby mohli nabídnout víc svobody. Nový **Aspire R7** vám dává možnost volby. Můžete pracovat s větší flexibilitou, než jste kdy považovali za možné. Ať už chcete sledovat film v režimu Monitor, číst si knihu v režimu Tablet, něco tvořit v režimu Ezel, anebo zůstat v tradičním režimu Notebook, Aspire R7 vám vždy vyjde vstříc.

Cena nejžhavější novinky od Aceru stojí asi 35 000 Kč.

Více na www.acer.cz.

Jako v bavlence

Každý, kdo má jen trochu drahý fotoaparát a opatruje jej jako oko v hlavě, řeší dilema, jak ho i příslušenstvím mít u sebe i během dlouhého cestování... Řešením by pro všechny fotografy mohl být **fotobatoh** a už z výčtu jeho výhod je jasné, že to je opravdu správná volba. Pro pohodlný přístup lze přední stěnu celou odklopit. Rázem máte to nejdůležitější jako na dlani. Do batohu s kontrastním žlutooranžovým interiérem se vměstná zrcadlovka s nasazeným objektivem, kdy neoprenový závěsný systém nechá přístroj volně viset a chrání jej tak před nárazy, spolu s ostatními objektivy a příslušenstvím. Samozřejmě je pamatováno na místo pro stativ a notebook až do 16 palců má samostatné místo. Pro pohodlnější přenášení jsou madlo i popruhy polstrované a záda jsou opatřena síťováním zabráňujícím přílišnému pocení. **Cena je asi 3000 Kč** a na batoh je poskytnuta záruka 25 let. Více na www.caselogic.cz.

Limitovaná edice

Stylový dárkový set potěší každého muže. Praktický obzvlášť. Set **Remington HC5356** obsahuje zastříhovač vlasů a vousů, který nabízí vysoký výkon a stylové provedení. Samozřejměmostí je nastavení délky zástříhu v rozsahu 1–42 mm. Výkonný Pro Power Motor si poradí i s afroamerickými vlasy. Navíc nechybí ani zastříhovač, který usnadní péči o detailní styling. Balení obsahuje navíc omyvatelnou cestovní taštičku vybavenou ještě o čistící štěteček. Potěší také nabíjení strojek pomocí USB. Pokud si tedy zapomenete nabíječku, můžete snadno použít jako zdroj napájení notebook.

Cena je asi 1000 Kč.

Více informací najdete na adrese cz.remington-europe.com.

NYNÍ
100 Kč
PRO VÁS
ZDARMA!

*IF YOU CAN READ THIS
IT'S YOUR LUCKY DAY!*

ŠTASTNÝ DEN?

bet-at-home
.com

ŽIVOT JE HRA!

www.bet-at-home.com

SPORTOVNÍ SÁZENÍ - CASINO - HRY - POKER

Home driving range GOLF MOBILE BOOMERANG

GOLF MOBILE BOOMERANG (GMB)

– DOMÁCÍ DRIVING RANGE, JE KONCIPOVÁN JAKO PLNOHODNOTNÉ TRÉNINKOVÉ ZAŘÍZENÍ, S MINIMÁLNÍMI NÁROKY NA PROSTOR. Je vhodný jak pro golfisty, kteří nemají dostatek času k návštěvám golfových areálů, tak i jako doplňkové sportovní zařízení pro sportovní areály, hotely, wellness, campiny, penziony apod. Je velmi jednoduchý na obsluhu, takže jej můžete instalovat i na zahradě svého domu pro trénink dětí.

Popis ovládání a instalace

GOLF MOBILE BOOMERANG, jak již naznačuje název, je mobilní, 4,6 kg vážící zařízení s vlastním 12V zdrojem (až 900 odpalů bez dobíjení) o rozměrech 340 x 280 x 200 mm. Umožňuje celoroční nácvik odpalů prostřednictvím upoutaného standardního golfového míče v omezených exteriérových prostorách od 25 metrů. Míček je po odpalu ve zvolené vzdálenosti do 60 metrů samostatně plynule brzděn a poté se automaticky vrací zpět na místo odpalu.

Reálný dolet míče (vzdálenost doletu míče, pokud by nebyl brzděn a zastaven) je vypočítáván z balistické křivky (úhel hlavičky použité golfové hole) a počáteční rychlosti míče při správném odpalu. Jeho hodnota je po odpalu zobrazena na displeji řídicího panelu v metrech spolu s počáteční rychlostí míče v km/h a počtem odpalů v daném tréninku. Tyto funkce zajišťuje zabudovaný počítačový elektronický řídicí systém. Vy si pouze na displeji přístroje zvolíte číslo hole, kterou budete používat, a potvrdíte tlačítkem OK.

Míč je upoután na 60 metrů dlouhém vlasci, který se odvíjí z navíjecí cívky. Nejmenší ovlivnění dráhy letu míče se projevuje zejména při nácviku krátkých, přesných příhr (CHIP – PITCH), čímž lze účinně kontrolovat správnost úderu a dráhu letu míče. Proti vytváření smyček na vlasci, způsobených samozřejmou a přirozenou rotací míče během letu, slouží kulová zarážka ukončující vlasec, jež je kluzně uložena v dutině míče (je součástí patentové ochrany).

GMB je třeba postavit na zem vzhledem k místu odpalu vždy tak, aby hráč mohl před každým odpalem kontrolovat volný průchod vlasec očkem vodiče a ovládací tyče a zabránit možné manipulaci další osobou. K aktivaci GMB postačí několikavteřinové přidržení tlačítka ON. Doba přípravy nepřesáhne 5 vteřin, a pokud jsou využity tovární nastavené hodnoty, trenážer je tímto připraven k okamžitému použití.

Při větrném počasí slouží k zamezení nevhodné polohy vlasec barevný laminátový kolík, uložený v držáku ve spodní části přístroje. Kolík se zapichne mezi odpalovací plochu a GMB a vlasec je veden kolem něj.

Praxe

Pak už jen hrajete a zpočátku pobaveně sledujete, jak se k vám míček vrací. S delší praxí to berete jako příjemnou samozřejmost. Vždyť nácvik krátké hry s sebou obvykle přináší i únavné sbírání desítek míčů a tomu je konec.

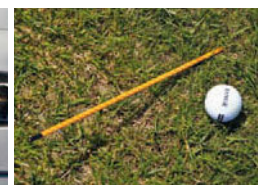
O pevnost použitého vlasec se není třeba obávat, dá se bez problémů použít i driver a zařízení snese rychlosti odpalu míče i dost přes 200 km/h. Samozřejmě z bezpečnostních důvodů je zakázáno odpalovat proti lidem a objektům.

FOTO VOJTA RESLER

GOLF MOBILE BOOMERANG je po složení velmi kompaktní. Design přístroje o rozměrech 340 x 280 x 200 mm je dokonalý.

Na displeji přístroje se mimo jiná data zobrazí po každém odpaľu jeho rychlost a vzdálenost, kterou by míček urazil, pokud by nebyl brzděn. Kolík slouží k natažení vlasce, aby se při poryvu větru nenamotal na vodící tyč přístroje.

Když se vlasce zasekne, přístroj se vypne a vy máte možnost problém vyřešit. V krajním případě se může míč utrhnout, ale ani pak se neděje nic dramatického, prostě ho na konec vlasce znovu navázete – jedná se o několikaveršinnou záležitost.

Návrat míče probíhá v takových intervalech, které vám umožní si v duchu ránu zopakovat a případně se před dalším úderem soustředit na nápravu chyby. GMB funguje bezvadně a kromě toho, že počítá rány a zobrazuje délku naposledy zahrané rány, umožňuje i výpočet průměrné délky rány.

Závěr

Celkově GMB působí velmi dobře. Jedná se o přesný výrobek, který je doveden do posledního detailu. Design přístroje odpovídá skutečnosti, že jeho vynálezce a tvůrce pracoval celý život v leteckém průmyslu jako šéfkonstruktor. Tento přístroj přispěje zcela jistě ke „golfizaci“ České republiky.

HLAVNÍ VÝHODY GMB

- //Umožňuje plnohodnotný nácvik golfových odpaľů na omezeném prostoru
- //Je lehký, přenosný a je připraven kdekoli rychle a jednoduše
- //Automatický návrat míčku
- //Funkci „kalibrace hole“ zjistíte, kolik metrů každou holí průměrně hrajete
- //Využijete svůj čas k nácviku golfu kdekoli
- //Zajistíte trénink dětem i v době, kdy je nemůžete dopravit na driving range

KOMERČNÍ VYUŽITÍ GMB

- //Velmi efektivně vyřešíte absenci golfu ve svém hotelu, penzionu, rekreačním středisku, campu apod.
- //Rozšíříte nabídku služeb o golfový trénink bez větších investic a bez nároků na rozsáhlé plochy

Inzerce

SPOLLU
Váš stavební partner

Může být i Vaše!

Koupelny od SPOLLU CZ

www.spollu.cz

ALICIA KEYS

Eric Clapton

HVĚZDA

DONŠAJNI

JON BON JOVI

Klavírní víla s božským hlasem

Držitelka čtrnácti cen Grammy **Alicia Keys** je nejen úžasná zpěvačka a klavíristka, ale také herečka, režisérka, podnikatelka a aktivistka v humanitárních organizacích. Do České republiky přiveze své největší hity a hlavně nové album *Girl on Fire*. „Celé nové album je o hledání té správné polohy mého hlasu a o odvážání se, ale hlavně o sebedůvěře a víře ve své vlastní instinkty," říká Alicia Keys. „Nemohu se dočkat, až to vše budu sdílet s celým světem." **VIDĚT A SLYŠET JI BUDETE MÍT MOŽNOST 12. ČERVNA V O2 ARENĚ V PRAZE.**

Pro milovníky letectví

Vojenský historický ústav připravil výstavu **Letecká výroba na území Čech a Moravy v letech 1939–1945** a představí spíše méně známou, ale pozoruhodnou kapitolu protektorátní historie. Přestože byly české konstrukce letadel poměrně zastaralé, nacisté začali tuzemský průmysl využívat doslova na 100 procent. České letectví nikdy předtím nezažilo tak velký nárůst produkce jako během II. světové války. **NA LETIŠTI V PRAŽSKÝCH KBELÍCH BUDE VÝSTAVA PŘÍSTUPNÁ AŽ DO PODZIMU.**

Návrat Claptona do Prahy

Eric Clapton zahájil svoji profesionální uměleckou kariéru vstupem do kapely Yardbirds v roce 1963. Od té doby působil v celé řadě skupin, vydal desítky alb, vyprodal bezpočet koncertů po celém světě, obdržel úctyhodnou řadu ocenění a dostalo se mu chvalozpěvů kritiky. Jeho práce s kytarou je legendární. Návrat Erika na koncertní pódia se ponese ve znamení nového alba, které nahrával během roku 2012. **ERIC CLAPTON, KTERÝ PŘÍŠTÍ ROK OSLAVÍ 50 LET NA HUDEBNÍ SCÉNĚ, NACHYSTAL PRAŽSKÝ KONCERT NA 19. ČERVNA V O2 ARENĚ.**

Hvězdná Eva

Komedie **Hvězda** o neúspěšnější české seriálové herečce se odehrává během nejdivočejšího týdne jejího života. Nově zrozená hvězda odkrývá zákulisí českého showbyznysu a líčí osobní problémy herečky, která po pětadvaceti letech u oblastního divadla nečekaně zazáří v televizním seriálu. **PŮVODNÍ ČESKOU ONE WOMAN SHOW HVĚZDA ROZJEDE EVA HOLUBOVÁ PREMIÉROVĚ 25. ČERVNA NA LETNÍ SCÉNĚ VYŠEHRADE.**

Jon Bon Jovi

Málokdo by neznal středoproudové rockery **Jon Bon Jovi**. Po dvaceti letech přijedou do Prahy a zahrají své největší hity, jako *Livin' on a Prayer*, *It's My Life*, *You Give Love a Bad Name*, *Always* nebo *Bed of Roses*, a nabídnou také několik zbrusu nových skladeb z alba *What About Now*, které vyšlo letos v březnu. Jon Bon Jovi prý nikdy své fanoušky neklamali a hodlají to tak nechat i při svém současném turné. **PŘESVĚDČIT SE MŮŽETE 24. ČERVNA V SYNOT TIP ARENĚ V PRAZE.**

Menzelovi Donšajni

Operní soubor na malém městě se rozhodne uvést Mozartova *Dona Giovanniho*. Pohled do zákulisí příprav odhalí svět opery zbavený pozlátka. Hlavní postavy operního režiséra Vítka, učitelky Markétky a světově uznávaného zpěváka Jakuba ztvární **Jan Hartl, Libuše Šafránková a Martin Huba**. Svou poslední filmovou roli si v **Donšajnech** zahrála **Jiřina Jirásková**. **NOVÝ FILM JIŘÍHO MENZELA O LÁSCĚ A ZKLAMÁNÍ, HUDBĚ A VÁŠNIVÉM MILOVÁNÍ A O LIDECH, KTERÍ ŽIJÍ SVŮJ ŽIVOT OPEŘE NAVZDORY, BUDE V KINECH K VIDĚNÍ OD 30. KVĚTNA.**

CRYPTOCULT

Systém pro zabezpečení mobilní komunikace

Systém CryptoCult dokonale zabezpečí veškerou Vaši mobilní hlasovou, SMS a emailovou komunikaci, zamezí jakémukoliv riziku úniku a následnému šíření nebo zneužití citlivých informací. Aplikace je k dispozici pro OS Symbian a Android. Tým specialistů nepřetržitě software aktualizuje a zdokonaluje, s použitím nejmodernějších a ověřených metod šifrování.

www.circletech.net

YHQL, YLGL, YLFL
veni, vidi, vici

otevřená abeceda	a b c d e f g h i k l m n o p q r s t u v w x y z
šifrová abeceda	JULISCAERTVWXYZBDFGHKMNOPQ

Caesarova posunová šifra

První dokumentovaný záznam použití substituční šifry pro vojenské účely se objevuje v Zápiscích o válce galské od Julia Caesara. Caesarova šifra využívá šifrovou abecedu, jež se vytvoří z otevřené abecedy posunem o určitý počet míst. Existuje více než 400 000 000 000 000 000 000 000 možných uspořádání posunutých znaků a tedy i takový počet možných šifer.

/zdroj: Simon Singh, Kniha kódů a šifer, Argo, Dokořán 2003/

LUCIE ČERNÁ

■ FOTO MARTIN BUČEK, WWW.MARTINBUCEK.COM

MAKE-UP, STYLING: ŠTĚPÁNKA KOTALOVÁ

PRODUKCE: ZUZANA STRAKOŠOVÁ

Zkuste si to představit: jste krásná mladá dívka, doma máte zahradu velikosti latifundie, a žádného „hodinového manžela“. Tak se holt musíte pustit do práce. Nařezat dříví, srovnat křoviny, zajezdit si na příjemně vibrujícím traktůrku. Protože potom už čeká jen slastná odměna – sprcha, bazén, lehátko na sluníčku a spousta mlstot na grilu. A k tomu láhev červeného. Zasloužené nicnedělání...

Ale to není nic pro Lucii. Ta od svých osmnácti, kdy začala s fotomodelingem, využívá všeho, co tato práce obnáší. Hlavně cestování a poznávání nových lidí i zemí. Když už má trochu času, věnuje ho nejen dlouhým procházkám se svým čtyřnohým mazlíčkem, ale i rodině a babičce, kterým se snaží vynahradit svou pracovní zaneprázdněnost a nepřítomnost. Po náročném úklidu „své“ haciendy se jí splnil jeden z mnoha snů – objevila se v jednom z nejprestižnějších časopisů na světě.

LUCIE

postrach haciendy

PODĚKOVÁNÍ
FIRMĚ
MOUNTFIELD
ZA ZAPŮJČENÍ
VŠEHO,
CO LUCIE
K PROŽITÍ
SVÉHO
AKČNÍHO DNE
POTŘEBOVALA.

Žlutá karavana prehistorických vozítek projela další světadíl Trabantem v Amazonii,

TEXT MAREK KOŽUŠNÍK ■ FOTO JAKUB NAHODIL, ZDENĚK KRÁTKÝ

Jeden z těchto žlutých expedičních trabantů se jmenuje Egu. Projel legendární Hedvábnou stezku v Asii, Afriku od severu k jihu a před několika měsíci se vrátil z Jižní Ameriky. **Egu tam zvládl silnici smrti BR 319 v Amazonii, přejel Andy. Drží světový výškový trabantí rekord – vyšplhal se do 4725 metrů nad moře.**

Jak to tak vypadá, zanedlouho si na své konto připíše nekonečné pouště Austrálie a pak výzvu největší – himálajská sedla v téměř šestitisícové výšce. To je Egu – dvoutaktní trabantí cestovatel s výkonem 26 koní.

Babu, druhý legendární trabant Dana Přibáně, tohle všechno zvládl taky. S výjimkou první expedice Hedvábnou stezkou. To ještě nebyl na světě, lépe řečeno v rukou technického nadšence, novínáře a cestovatele Dana Přibáně. Od té doby jsou Egu a Babu věrnými druhy. Do cestovatelského důchodu se ještě ani zdaleka nechystají. „Po každé cestě se musí vyměnit motor, teď jsme třeba měnili brzdy, ale ze 70 procent jsou to pořád stejná auta,“ říká Dan Přibáň, který všechny trabantí expedice vymyslel, naplánoval a nakonec uskutečnil. „Taky nám teď ruplo okno, musíme dát nové. Škoda, mám na něm sbírku dálničních známek z celého světa.“

Na podzim 2012 se k trabantům Egu a Babu přidal bezejmenný maluch, polský Fiat 126p, a motorka Jawa 250. I lidské složení se rozšířilo, parta se stala meziná-

Největší solná pláň světa Salar de Uyuni. Místo, kde můžete jet na plný plyn a nemusíte se držet volantu. Místo, kde se vidíte dvakrát...

ZLEVA CELÁ VÝPRAVA: KUBA NAHODIL – fotograf, ALEŠ VAŠÍČEK – řidič a kuchař, Zdeněk Krátký – kameraman a mechanik, DAN PŘIBÁŇ – náčelník, RADEK JONA – řidič a mechanik, TOMEK TURCHAN – řidič a velitel polského týmu, MAREK SLOBODNÍK – nezlomný slovenský optimista a motocyklista.

trabantem v Andách

rodní. V plánu byla Jižní Amerika. Průjezd ze severu až na úplný jih, do Ohňové země. Po cestě na trabanty čekala neprostupná džungle Amazonie i přejezd And s vrcholky kolem 6000 metrů.

Podmínka účasti: blázen, dobrodruh a dobrý kluk
Mezinárodní parta se rodila náhodou a spontánně. Byl to jeden velký sociální experiment. „Před Vánocemi 2011 mi někdo volal ze zahraničního čísla,“ vzpomíná Dan Přibáň. „Volal mi nějaký Polák Tomek, že viděl můj film o Africe. Sám byl s maluchem v Mongolsku a nikdo s ním nechce na tyhle šílené cesty jezdit. Počítal, že já jsem stejný magor jako on – a počítal správně.“

Malucha kromě Tomka obsadil další polský dobrodruh Radek. „Když už jsem měl Poláky, říkal jsem si, že bych mohl vzít Slováka, ať jsme středoevropská parta se vším všudy,“ vypráví Dan Přibáň. „Dumal jsem, který

blázen by se mnou jel. A vzpomněl jsem si na Marka Slobodníka, který dojel na pionýru do Kazachstánu. Tak jsem mu zavolaal a on vraví: prečo nie.“

Stačí vyhnat slepice

Marek měl původně absolvovat pekelně těžký průjezd Jižní Amerikou opravdu na legendárním fichtlu (Jawa Pionýr). Jenže ten se zadýchal už na kopci na Cukrák, bylo jasné, že Andy nepřejede. Odjezd se proto odložil o dva týdny a nadšenci z Jawa klubu Markovi sehnali a připravili Jawu 250. „Kluci mi hned druhý den volali, že našli ve stodole vrak a odehnali z něj slepice. Do týdne z něj udělali expediční motorku,“ vzpomíná Dan Přibáň. „A to je můj argument na přednáškách, když lidi hledají důvody, proč nemůžou jet na podobnou cestu. Nemáme na čem, říkají. A já jim odpovídám – stačí vzít motorku ze sklepa, vyhnat slepice a za týden můžete jet.“

Lethem trail – jediná přímá cesta z Guyany do Brazílie. Jen prach, bláto a prales, uprostřed kterého leží pár maličkých ostrůvků civilizace.

Dvě A: amazonský prales a přejezd And

Cestovatele na jejich putování Jižní Amerikou strašila dvě A: Amazonie a Andy. „Když jsme se vypravovali s trabanty do Asie, všichni nám říkali, že to nejde,“ pokračuje Dan Přibáň. „To byla naše hlavní motivace – ukázat, že to jde. Už při návratu z Hedvábné stezky jsem novinářům hlásil, že teď je na řadě Afrika. To byl podle všech ještě větší nesmysl.“ Když se trabanty vrátili i z Afriky, situace se otočila. Najednou už nikdo netvrdil, že by něco nešlo. Trabanty se podle všech stali superauly, ideálními na těžké expedice do nepřístupných míst planety. Jako by za úspěchem obou cest stál jedině úžasný výkon trabantů. „Vypadalo to, jako by si lidi říkali – kdybyste chtěli letět s trabanty na Měsíc, poletíte na Měsíc, kdyby se vám chtělo,“ usmívá se Dan Přibáň. „Jenže to bylo naopak. Při plánování cest do Asie i Afriky jsem byl vnitřně přesvědčený, že to půjde. U Jižní Ameriky jsem sice věřil, že to nějak zvládneme, ale vůbec jsem nevěděl, jak dokážeme projet tu sílenou rozpadlou silnici BR 319 v amazonské džungli.“

Legendy jsou vždy působivější než realita, ale jak Dan Přibáň přiznává, kdyby na téhle silnici BR 319 víc zapršelo, mohlo to dopadnout všelijak. „Vůbec jsem nevěděl, jestli se přes Amazonii a pak přes Andy dokážeme dostat. Teprve teď, při téhle třetí cestě, jsem to byl já, kdo myslel, že to nepůjde, a musel překonávat sám sebe, zatímco všichni ostatní si byli jistí, že to dáme. Ty dvě áčka byly opravdu krutý,“ dodává Dan Přibáň.

BR 319 – dálnice duchů

Je to nejhorší silnice v Amazonii. Za dešťů ji neprojde vůbec nikdo, za sucha se na ni bojí vyjet i silné offroady. Tahle silnice byla velkým omylem brazilské vlády. Říká se jí dálnice duchů, je dlouhá 900 kilometrů a vede nedostupnou džunglí z Manausu na jih do Porto Velha. Začali ji stavět na počátku 70. let, v roce 1988 ji oficiálně prohlásili za neprůjezdnou. Džungle byla silnější a asfalt pohltila. Silnice nedokázala vzdorovat hustým dešťům. Rozpadla se.

Tak nějak budou vypadat všechny silnice po apokalypse, která by zničila svět. Žlutý konvoj dvou trabantů, jednoho malucha a jedné Jawy 250 se jí ale nezalekl. Lépe řečeno – zalekl, ale rozhodl se přijmout výzvu pralesa a dálnici duchů projet. Čekalo ho 900 kilometrů cesty po jedné z nejhorších silnic světa, bez lidí, bez vody a bez benzínu. A hlavně se stovkami polorozpadlých mostů nad vysokými údolím.

Trosky nejstarších mostů

BR 319 je právě asfaltové peklo. „Voda asfalt roztrhala na kry, které se lámou pod auty, melou se v kolech,“ popisuje Dan Přibáň. „Propadáme se do děr, auta úpí a skřípou jako koráby v bouři. Ploužíme se desetikilometrovou rychlostí, ale jedeme. Auta mlátí podvozky do země, tažné zařízení, které jsme namontovali kvůli vyprošťování, buší do kamení.“ Sotva si cestovatelé aspoň trochu navyknou na režim rozpadlé cesty, přijde největší postrach dálnice duchů – mosty.

Když v roce 1973 tuhle silnici dokončili, tekla pod ní voda v obřích rourách. Ale příroda zvítězila. Stačilo několik období dešťů a džungle si vzala říční koryta zpátky. Lidé začali opět budovat chatrné mosty ze dřeva, jako kdysi. Novější mosty stojí nad starými, pod nimi se rozpadají trosky těch nejstarších.

Přejet most a přežít

Přejezd každého z mostů je zkouška odvahy a velká improvizace. Popření všech fyzikálních zákonů. „Sbíráme fošny a stavíme. Na takhle úzká auta, jako jsou naše, se při stavbě mostů nemyslelo. Podélné fošny jsou příliš daleko od sebe a mezi nimi jen pár příčných trámů. Z vody a bláta taháme kusy dřeva, suneme se po nich opatrně dál. Někdy se v improvizované konstrukci prken propadne kolo, společnými silami ho pak vytahujeme,“ popisuje Dan Přibáň. Každý projetý most je velkým vítězstvím. Trabanty, malucha a Jawu ale nic nezastaví, pomalu se prokousávají vpřed. A to je takových chatrných mostů na celé dálnici duchů sto dvacet.

Někdy pomůžou se zapadlým nebo zaklíněným autem i místní indiáni, kteří v bermudách a teniskách na divochy z dobrodružných knížek moc nevypadají. Připlují samozřejmě po řece – v Amazonii není cestou silnice, ale řeka. Indiáni to vědí, žlutá karavana prehistorických vozítek se holt bude muset smířit s tím, že plavat ještě neumí a že i dálnice duchů má svůj konec.

Navíc dochází voda i benzin.

Žlutá karavana to nakonec dokázala. Když vjížděla (už po dokonalé asfaltce) do Porto Velha, kde BR 319 končí, mohla si oddechnout. Jeden velký problém měla za sebou. Auta podle toho ale vypadají. Skřípají

Vratké a práchnivé mosty, symbol BR319. Některé neunesou ani trabanta.

BR319 dálnice duchů – nejtěžší cesta napříč deštým pralesem z Manausdo Porto Velho. Nikdo z posádky si nebyl jistý, zda dokážou trabanty a maluch vůbec projet.

Takhle vypadá kvalitní most v amazonském pralese. Ty nekvalitní mají na stejnou vzdálenost jen dvě podpěry.

a vržou, z prasklého bloku motoru malucha kape olej. Čekají je ale Andy, a tak se musí dát pořádně dohromady. Několik dní v Porto Velhu uběhne ve znamení mechanických orgií.

Třináct koní ve vysokých horách

Andy. Druhé hrozivé áčko celé expedice. Přejezd pohorí, během kterého se trabanti, maluch i Jawa budou muset vyšplhat do výšky skoro 5000 metrů. A pak sjet dolů a nezavařit brzdy.

Expedice vyráží směr Peru, směr vysoké hory.

Nikdo netuší, jak se ve velkých výškách budou auta chovat. „Už na asijské cestě jsme se děsili kopců. Jakýchkoliv. V Africe nám trochu zvedly sebevědomí přejezdy ve výšce kolem 3000 metrů, ale tady nás čekaly ještě vyšší kopce,“ říká Dan Přibáň. „Ptali jsme se odborníků z ČVUT, ptali jsme se ve specializované zkušebně motorů. Těžko říct, zněla jejich odpověď. Nejspíš to nepůjde.“

Je to problém řídkého vzduchu. Každých tisíc výškových metrů klesne u atmosférického motoru výkon přibližně o deset procent. V pěti kilometrech se dá čekat poloviční trabantí výkon – pouhých 13 koní. Vydrží to žlutá karavana prehistorických vozítek? Teď se zjistí, jaké jsou jejich skutečné meze.

Výškový trabantí rekord: 4725 metrů

V Peru jsou naštěstí na hlavních tazích dobré silnice. Od tří tisíc metrů už ale mají i tak auta dost. Na čtyřku se nejede už dlouho, pomalu dochází i na trojku. Dálnici duchů lépe projížděli trabanti – tady v horách má naopak navrch maluch.

Kritická hranice je výška 4000 metrů. Tak vysoko žádné dvoutaktní auto nevyjelo. Aspoň o tom Dan Přibáň neví. Podle mapy vede silnice kolem vrcholu ledovce Ausangate (6384 metrů). Cesta se vine těsně pod ním.

Žlutá karavana statečně šplhá vzhůru. Kolem se pasou stáda lam, na úpatí hor se krčí malíčké hliněné domky.

Čtyři tisíce metrů. Teď by teoreticky měly začít velké problémy. Auta i motorka ale pořád jedou. Dokonce

občas předjedou nákladák. Konečně se cesta láme přes hřeben. Na ceduli stojí: Abra Pirhuayani – 4725 metrů nad mořem.

Do kopce nejede, z kopce nebrzdí

Trabant není zrovna ideálně vybavený na cestu velehorami: do kopce nejede a z kopce nebrzdí. Dvoutakt nemůže dlouho brzdít motorem, protože by se rychle zadřel. Proto statečně brzdí jen brzdami. Staříčkými. Bubnovými.

„Svištíme dolů,“ popisuje Dan Přibáň. „Smrad spáleného brzdového obložení nás čas od času nutí zastavit. Pedál se začíná nepříjemně propadat. Brzdovka vaří. Stojíme a čekáme, až vychladne. Střídavě brzdíme motorem a brzdami. Zastavujeme, z kol se kouří. Čekáme a osaháváme brzdové bubny. Plastové krytky šroubů tečou jako čokoláda. Jedeme dál, nejpomaleji, jak to jde. Hlavně moc nebrzdít, hlavně se moc nerozjet.“

Blíží se konec údolí, žlutá karavana překonala i tuhle zkoušku. Dvě noční můry cestovatelů jsou šťastně za nimi.

Nemoc ponorkowa

Složení téhle výpravy se upeklo docela narychlo. Naštěstí se sešla parta, která byla podle Dana Přibáně nejlepší ze všech tří expedic. Jediným problémem byla odlišná mentalita. „Tomek a Radek, naši polští bratři, byli jako Bolek a Lolek z toho kresleného polského večerníčku,“ usmívá se Dan Přibáň. Hlavně s Radkem-Lolkem byla hrozná legrace – kdyby přitom nešlo tak trochu o život. „Radek by s námi hrozně rád jel na další výpravu, ale my se trochu bojíme. On třeba dvakrát ztratil pas. Když se mu to stalo poprvé, hned v Georgetownu, než jsme doopravdy vyjeli, říkal jsem si, že je to prostě směla. Měl ho sice v kapse, což je blbost, ale stát se to může. Radek-Lolek byl taková malá neřízená střela. Hrozný sympaták, ale občas bys ho zabil.“

„Nějak to dopadne“

Nový náhradní pas nakonec Radkovi vydala britská ambasáda. A pak, v pouštích Bolívie, v úplné pustině, se to stalo zase. „Blížili jsme se k chilské hranici. Stála tam malá vesnička o dvaceti domech uprostřed pouště – a Radek zjistil, že nemá pas podruhé. To už jsme všichni leželi smíchy pod autem. „Vůbec jsme nevěděli, co si s ním máme počít,“ směje se Dan Přibáň. „Byli jsme uprostřed pouště.“

Plánování i veškerá komunikace probíhala v mixu češtiny, slovenštiny a polštiny. Po čtyřech měsících na cestě si všichni perfektně rozuměli.

Zabít ho nemůžeš, zahrabat ho tam nemůžeš. Navrhovali jsme mu, ať si tam postaví restauraci, že už od rána prošlo stádo lam a projely dvě auta. A to bylo odpoledne.“

Když se všichni dosyta vysmáli, vyrazilo se k hranici. Ono to nějak dopadne. Heslo všech salámistů, Afričanů a Poláků. „Dojeli jsme k hranici a zjistili, že Bolívie má zvednutou závoru,“ vypráví dál Dan Přibán. „Vlétli jsme do toho území nikoho a vůbec netušili, co budeme dělat dál.“

Jak propašovat do Chile celého Poláka

Poláci navíc jeli první, jako by se nechumelilo. Jako by je nemohli zastavit celníci a chtít po nich pasy, které přesně polovina polské posádky prostě neměla. „Jedeme dál a já vidím, že chilská závoru je taky nahoře,“ vypráví dál Dan Přibán. „Vjeli jsme do Chile s výrazem černého pasažéra, projeli jsme tu mrňavou vesnici, vyskákali a schovali Radka za zdí. Otočili jsme se a s výrazem překvapených bělochů se vrátili k hranici, že jsme ji přehlídli. Dostali jsme strašně vynadáno. Tvrdili jsme, že netušíme, jak to tady funguje, že jsme tady nikdy nebyli a že u nás vypadají celnice jinak.“

Chile má přitom snad nejvíc hlídanou hranici v celé Jižní Americe, nesmí se tam dovážet žádný biologický materiál. Chileané mají tyhle přísné předpisy i kvůli svým vyhlášeným vinicím – bojí se, aby jim tam nezodpovědní turisté nepřivlekli nějakou hroznou nemoc nebo plíseň. „Prohlížeji komplet celé auta, nesmíš tam dovést ani třeba rajče. Našemu kameramanovi zabavili i šišku salámu. A přes tuhle extrémně střeženou hranici jsme propašovali celého živého Poláka,“ dodává Dan Přibán se smíchem.

Maluch jako polákolapka

Dan Přibán už s trabanty projel tři kontinenty. Jednu věc o cestování ale dosud nevěděl – jedni z nejnáruživějších cestovatelů jsou právě Poláci. „Já jsem jim hrozně křivdil, tvrdil jsem, že Polák necestuje. Čech cestuje, ale Polák ne,“ vypráví. „Ale Poláci jsou všude. Abys to zjistil, musíš mít s sebou malucha jako polákolapku. Kdykoliv jsme někoho potkali, říkali jsme si – že to budou Poláci? Byli. Zastavili jsme cyklisty, vypadalo to, že jsou Kanaďani. Ale byl s nimi jeden Polák. Potkali jsme Angličany na offroadech – kdepak. Byli to Poláci, co si v Anglii na tyhle auta vydělali a teď cestují. Je to neuvěřitelný národ. Jak bych je občas zabil, tak jsem si je neuvěřitelně oblíbil, pitomce,“ usmívá se Dan Přibán.

Severní pól na soli – pro Středoevropana je problém přesvědčit se, že solná pláň nestudí ani neklouže (nahore). Pokud chcete opravovat trabanta zespoda, stačí ho položit na bok (dole). Anakondy ani kajmany v deštném pralese výprava neviděla, všechnu divokou zvěř spolehlivě zaplašilo dunění motorů (vpravo).

Nejlepší parta, jaká kdy byla

Poláci nic neřeší. Tomek i Radek sice už před cestou naznačovali, že nemají peníze, ale Dan Přibán jako vedoucí expedice si myslel, že jim dojdou třeba ve třech čtvrtinách cesty. Jenže oni neměli peníze vůbec. „A teď řešíš takové ty rychlošipácké problémy: vidíš, že na tobě vlastně parazitují, na druhou stranu jsou to kamarádi a máš se o ně teď postarat. Jako Mirek Dušín. Já jsem peníze měl, i když od sponzorů, a žádný balík. A přece jsem jim nemohl uprostřed Jižní Ameriky říct – teď se na vás vyprdu, zůstaňte si tady a chcípnete. Třeba takový Radek: neměl peníze, dělal průsery, ztrácel pasy, ale byl výborný. Jasně, chvílemi bylo dusno, vždycky jsou hádky. Hlavně u projektu, kdy není cílem jenom trasu projet, ale hlavně o tom udělat film. Ale přesto byl ten tým skvělý. Nejlepší, jaký jsem kdy měl.“

Egu a Babu, největší hrdinové

Žlutí trabanti Dana Přibáně už objeli skoro celou planetu. Chybí Austrálie a vzdálenější části Asie. Přesně tenhle kousek skládačky chce Dan zalepit na poslední trabantí expedici – vyjet z jižní Austrálie, prohnat žluté dábly horkým australským pouštním vnitrozemím, zaskotačit si v džunglích na severu a pak se vydat na dlouhou cestu domů. Přes jihovýchodní Asii, Himálaj, Čínu. Překonat andský výškový rekord v himálajských sedlech. To mluvíme o výškách nad 5500 metrů. Možná že se na startu sejde stejná parta, jako byla v Jižní Americe. Možná budou Bolek a Lolek, tedy Tomek a Radek, v tu chvíli někde jinde, protože Polák dlouho na jednom místě nevydrží a žádný problém ho neudolá. Důležité ale je, že tam budou oba největší hrdinové, žlutí cestovatelští veteráni Egu a Babu. A taky Dan Přibán, pro kterého se staly cesty kolem světa na těchto dvou nesmyslně nepraktických a neefektivních vozítkách z bakelitu náplní života posledních několika let.

Power to your next step

ZA NÁKUP FOTOAPARÁTŮ VÁS ODMĚNÍME **MŮŽETE ZÍSKAT AŽ 1300 Kč ZPĚT**

Kupujte od 1. 5. do 30. 6. 2013 vybrané zrcadlovky a kompakty Canon a získejte část svých peněz zpět.

► Více informací na www.canon.cz/cashback

Canon

www.canon.cz/cashback

[TALENTY]

Náhody

Jak ses dostala ke studiu portugalistiky na filozofické fakultě? Není to z divadla až příliš velký skok? Věděla jsem, že bych si měla držet zadní vrátka. Nevím přece, jak se mi jednou bude nebo nebude dařit, co vlastně budu dělat. Vždycky jsem chtěla mít ještě něco bokem. Francouzsky už jsem uměla z gymplu slušně, během studia na DAMU jsem si udělala státnice.

Proč zrovna tento jazyk? Máš k Portugalsku blízko? Předloni v prosinci jsem měla sen, ve kterém jsem plyně mluvila portugalsky. Aspoň jsem si to v tom snu myslela. Ráno jsem si sedla k internetu, našla si intenzivní kurz, protože jsem zrovna v divadle nemusela nic zkoušet, a začala se učit. Bavilo mě to. A protože mám před sebou ráda cíle, řekla jsem si, že si dám přihlášku na filozofickou fakultu na portugalistiku. Věděla jsem, že se nedostanu, protože to je za čtvrt roku nemožné, ale chtěla jsem mít motivaci. V polovině února jsem měla první hodinu portugalštiny v životě – a 5. června jsem dělala přijímačky. A vzali mě.

Jak jsi v tu chvíli mluvila portugalsky? Uměla jsem základní věci. Uměla bych si třeba zařídit hotel, představit se, říct, kde bydlím, zeptat se

BARBORA SKOČDOPOLOVÁ

Hraje v Ypsilonce i v komerčních muzikálech. Studuje prvním rokem portugalistiku a jednou by ráda pracovala ve firmě, která obchoduje s Brazílií. Odmalička vyrůstala v divadelních šatnách, přesto je stejně pragmatická jako bohémská.

neexistují

TEXT MAREK KOŽUŠNÍK

FOTO TOMÁŠ NOSIL / WWW.NOSIL.CZ

na cestu. Taký jsem z jazyka měla na přijímačkách hrozně málo bodů, jenže já měla hodně načteno od portugalských a brazilských autorů, tam jsem body nahнала. Navíc je to filologický obor, předpokládá se, že má člověk filologické základy. Že se orientuje v českém jazyce.

Vybrala sis ten jazyk proto, abys znala něco, co nedělají všichni?

Byl to přesně ten důvod. Po francouzštině jsem se učila italsky, ale nějak mě to nechtylo. Zkusila jsem tohle, dovedl mě k tomu vlastně ten sen. Taký zpívám v kapele Botafogo, kde máme i nějaké portugalské texty, moji rodiče se seznámili v Portugalsku. Vždycky jsme doma měli porto a máma vždycky říkala – tvůj táta mě ještě jednou musí vzít do Portugalska. Takže se to všechno najednou spojilo. Mám pocit, že jsem najednou našla nový smysl mimo divadlo.

Jsi drčič? Jsem cílevědomá.

Ideál muže

Mám prostě ráda vysoké tmavovlasé chlapy. A takové si taky vybírám. Myslím, že je se mnou docela sranda, takže je důležité, abychom si i v tomhle rozuměli. Velmi důležitý je pro mě společný vkus na muziku, na kulturu obecně. Na umění. Měl by být romantický. Takový ten pravý romantik, který se nebere úplně vážně.

Nesouvisí talent na jazyky tak trochu s herectvím? Tam se přece musíš učit texty, v cizím jazyce zase nadřít slovní zásobu. Když jsem na hodině, stačí mi pak domácí příprava maximálně dvacet minut. S divadlem to mám ještě lepší, protože si texty spojuju s pohyby. Nepamatuju si, že bych někdy v životě doma seděla nad textem, všechno jsem si pamatovala ze zkoušky. Možná když byl nějaký delší monolog, tak jsem se na něj doma koukla, ale jinak nebylo třeba. Prostě jsem si vždycky spojila, že si jdu sednout na židli a u toho říkám tuhle větu. Na jedné zkoušce se to udělalo a pak už jsem si to pamatovala. Taký si většinou pamatuju i repliky jiných lidí, takže zachraňuju spoustu horkých chvil, když někomu v Ypsilonce vypadne text. Taký si pamatuju data všech premiér.

Co tě nasměrovalo na hereckou dráhu? Tatínek byl herec, maminka loutkoherečka. Vyrůstala jsem v tomhle prostředí. Ale nepamatuju si, že bych se jako dítě toužila stát herečkou. Možná jo, ale nějak jsem se to vždycky bála před rodiči říct. Oni chtěli, abych studovala jazyky, šla na gympl. Vzpomínám si, že jsem hrozně moc času strávila v divadlech s mámou, někde na štacích. To prostředí mě bavilo, ráda jsem do toho zabředávala, ty herecké šatny a tak. To mě fakt bavilo.

Jenže ti nakonec rodiče studium herectví nerozmluvili... To ve mně pomalu uzrávalo, až na gymnasiu těsně před maturitou jsem si uvědomila, že tam chci jít. Máme jsem to myslím řekla, ale táta nevěděl do přijímaček, že jsem si podala přihlášku na DAMU. Úplně jsem se mu to bála říct, vždycky chtěl, abych studovala právnickou fakultu nebo něco takového.

Jak dopadly přijímačky? Dobře, vzali mě. Hlásila jsem se na katedru alternativního a loutkového divadla. Vůbec jsem netušila, jak moc záleží na tom, ke komu se do ročníku hlásíš. Některé ročníky jsou čistě loutkové, nás ale vedl Jan Schmid z Ypsilonky, což jsem dopředu vůbec nevěděla. My jsme dělali alternativní proudy divadla, činoherní způsob herectví.

S loutkami ses tedy na katedře alternativního a loutkového divadla hrát nenaučila? Měla jsem rok loutkářské propedeutiky a znám zhruba techniku vodění loutek. Ale že bych si někde v divadle troufla vodit loutky, to ne. Víím, jaké jsou druhy, a víím, jak se vodí.

Na škole tě v ročníku vedl umělecký šéf Ypsilonky Jan Schmid, zanedlouho jsi v Ypsilonce hrála. Náhoda? Neuvěřitelná náhoda. Ale jak se říká, náhody neexistují. Na DAMU jsem se hlásila hned po gymnasiu a Jan Schmid ročník otevíral jednou za čtyři roky. Někak to tak vyšlo. Samozřejmě znal mého tátu, který léta v Ypsilonce hrál. Celý prvak jsem ho musela hodně přesvědčovat o tom, co umím. Měla jsem pocit, že jsem černá ovce ročníku. A najednou mi ve druháku zazvonil telefon a zavolali mi z Ypsilonky, že je Jitka Schneiderová těhotná a někdo musí hrát Rusalku. Potřebuji prý éterickou, pohybově

šikovnou holku, která zpívá – a to že jsem já. Proto ať se přijdu ukázat. Tím jsem se tam uvedla, všichni byli spokojeni a za rok jsem podepisovala trvalou smlouvu. Myslím, že kdyby nebylo Rusalky, asi bych v Ypsilonce nikdy neskončila. Nějak to tak správně zacvaklo.

Náhoda v téhle branži hraje ohromnou roli, že? Někdy se stane, že se s někým potkáš náhodou na večírku a on ti řekne, že se mu hodíš do projektu, do filmu, do představení. Ale možná to ještě z větší části dělají taková ta umělá přátelství – že se udržuješ v komunitě lidí, kteří o těch věcech rozhodují, nebo znají někoho a můžou tě doporučit. Na to já jsem ale nikdy moc nebyla.

Není to spíš takové podbízení? Ne, to je strategie. Věřím tomu, že i ty party se mají rády. Když se třeba obsazuje film, řekneš režisérovi – znám jednu holku a ta by se ti mohla hodit. Většinou to dneska probíhá právě tak. Konkurzy moc nefungují. Někdy ano, ale většinou se řekne: pozvi těchhle deset holek, z těch si vybereme. Jde o to, kdo koho zná.

Do muzikálu Carmen v Hudebním divadle Karlín ses dostala taky na takové doporučení? Ne, to byla další ohromná náhoda. Kamarádka mi zavolala, abych s ní šla na konkurz. Odpověděla jsem jí, že tohle moc neumím, ani nevím, co tam po mně budou chtít. Jenže ona nechtěla jít sama, tak jsem ji doprovodila. S totálním klidem, že mám Ypsilonku a tohle by byl jenom takový bonus. Ji nevzali a mě jo.

Jsi součástí toho kolotoče konkurzů, nebo na to spíš kašleš? Snažím se chodit, když mám pocit, že by mě ta role mohla bavit nebo někam posunout.

Uvažuješ i o umělecké kvalitě konkrétního představení, když jdeš na konkurz? Přece jen je to práce a účty se platit musí. Asi bych kecala, kdybych si v takové chvíli řekla, že je to brak a já na ten konkurz teda nepůjdu. Kdybych věděla, že to je slušná práce na celý rok, tím myslím slušná finančně, že si něco vydělám, asi bych do toho šla. Aspoň mám teď ten pocit.

Jenže potom přijdeš do Ypsilonky a oni ti řeknou – tak co, jak se má Michal David?

Strašně se mi smáli, když jsem dělala Carmen. Dlouho si ze mě dělali legraci, protože tohle divadlo je od stylu Ypsilonky nesmírně daleko. Na druhou stranu by muzikál mnozí dělat nemohli, i když by třeba chtěli. Minimálně brát ty peníze, které jsou v muzikálu přece jen trochu jiné než v městském divadle. Takže by to spousta z nich chtěla dělat, ale tak trochu cítí, že netančí. Že vlastně ani moc nezpívají. Takže si z toho aspoň budou dělat srandu.

Plánuješ takhle skotačit po komerčních a nekomerčních divadlech ještě dlouho? Kdy využiješ portugalštinu a další jazyky, které umíš?

Ideální by bylo, kdybych si mohla hrát pro radost a nemusela řešit, jakou roli dostanu. To by byla největší výhra. A kdyby se mi k tomu podařilo tlumočit, překládat nebo pracovat v nějaké firmě, která třeba obchoduje s Brazílií, bylo by to úplně geniální. ▣

[TÉMA]

Po časech účetního blahobytu se nacházíme v době škrtací. Každý den slyšíme z úst politiků, že šetřit se musí. Naštěstí jsme se díky náhlému prohlédnutí některých z nich konečně dozvěděli, čemu vděčíme za krušné ekonomické časy. Žádná rozhazovačná politika. Na vině všemu zlému, co se ve světové ekonomice děje, jsou přece ta zvláštní místa, kterým se říká...

Daňové

radu

ŠKŮDČE, ČI OĚETNÍ BERÁNEK?

TEXT PETR BOŠNAKOV ■ FOTO PROFIMEDIA.CZ, ILUSTRACE PLAYBOY

Ofenziva proti daňovým rájům vedená převážně státy, jejichž vlády si libují v maximálním možném přerozdělování financí, nabrala na síle. Například německý ministr financí Wolfgang Schäuble a jeho americký protějšek Jacob Lew vydali v dubnu společné prohlášení o spolupráci proti daňovým rájům. Pak se německá strana pochlubila investicí čtyř milionů eur z kapes daňových poplatníků, za které koupila od důvěryhodného zdroje disk s údaji víc než 10 tisíc klientů blíže nespecifikovaných daňových rájů. Údajně je to dokonalá investice, která státu přinese kasu našich západních sousedů obohatí až o 500 tisíc eur.

Ještě předtím spatřila světlo světa aféra Offshore Leaks. Kolegové z mezinárodního konsorcia investigativních novinářů působících patnáct let ve Washingtonu spolu s novináři z prestižních listů Süddeutsche Zeitung, Norddeutsche Rundfunk (Německo), Washington Post (USA), Guardian (Anglie) a Le Monde (Francie) se společnými silami dostali k 226 gigabytům a dvěma milionům mailů. Ty odtajňují 130 tisíc účtů obyvatel 170 zemí, které mají boháči z celé země na Britských Panenských ostrovech.

Šéfredaktor odborných finančních serverů společnosti Fincentrum.cz a pedagog Vysoké školy ekonomické v Praze Petr Zámečník nesdílí všeobecně deklarovaný názor o škodlivosti daňových rájů. Už proto, že fungovaly dávno předtím, než se světová ekonomika dostala do krize. „Podle mého názoru je to spíš tak, že státy, které razantně zvyšují daně a současně tak vyhánějí podnikatele, hledají za každou cenu obětího beránka. Jako ekonom nevidím problém v daňových rájích, ale ve skutcích některých politiků.“

Půjde o život?

Vedle spořádaných voličů, kteří skousnou jakékoli daňové zatížení (nemálo z nich neplatí daně vůbec, naopak mistrně využívají sociální systém), existují slovy přítele Mládka živnostníci – paraziti, kteří platí malé daně. Škoda že neznám názor stínového ministra financí za ČSSD na podnikatele, kteří příjmy daní mimo svou vlast. Činí tak, neboť existují tzv. daňové ráje.

A proti těm je nutné ze všech sil bojovat. Nejlépe by měly úplně zmizet, jak tvrdí francouzský socialistický prezident Hollande. Je otázkou, jak to pan prezident myslí. Ve srovnání s Francií je totiž daňovým rájem takřka každá země, včetně jinak spřátelených států EU. Mají snad zmizet z povrchu země Belgie a Nizozemsko? Nebo Rusko, nový daňový domov nejslavnějšího daňového emigranta Gérarda Depardieua? Nebo bude stačit zmizení Lichtenštejnska (pokud jde o HDP na jednoho obyvatele v paritě kupní síly, nej-

Aby herec Gérard Depardieu ulevil svým daním, neváhal se přestěhovat do „daňového ráje“ Ruska. Ruské občanství na sebe nenechalo dlouho čekat...

bohatší země na světě), Monaka, San Marina, Andorru, Kajmanských ostrovů? Nebo jejich případná okupace? Pokud ano, začal bych docela věřit názoru známého investora Marka Fabera. Ten se v souvislosti se zdaněním vkladů bohatých střadatelů na Kypru nechal v pořadu televize CNBC slyšet, že to, co se stalo na Kypru, se stane všude na světě, rozvinuté ekonomiky nevyjímaje.

Nerovnost mezi lidmi prý způsobí, že se bohatí lidé nebudou mít kam schovávat. Faberova prognóza je založena na tom, že dnes existuje víc lidí, které živí volby, než je těch, kteří si na živobytí vydělávají práci. Movití klienti bank se tak musí připravit na to, že přijdou o 20 až 30 procent úspor, a to buď přímým vyvlastněním, nebo vyšším zdaněním. Nakonec prý budou rádi, pokud nepřijdou o život.

Petr Zámečník se stoprocentně neztotožňuje s názory skeptického investora, v souvislosti se zdaněním vkladů přesahujících 100 tisíc eur v kyperských bankách až 80 procenty však přichází s varovným postřehem. „Pokud má člověk v bance víc než sto tisíc eur, na které se v rámci evropského práva vztahuje pojištění, musí počítat s tím, že o peníze může přijít. Pak se může postavit v rámci konkurzu do fronty a čekat, až na něj přijde řada. Je to sice bolestivá, ale naprosto čistá procedura. Zásadní průlom ale vidím v prvním prohlášení Evropské komise. Ta Kypru vzkázala: pokud potřebujete peníze, sežeňte šest miliard tak, že pojištěné vklady do sta tisíc zdaníte šesti procenty, vyšší částku deseti procenty. V praxi to znamená, že na základě tohoto precedentu může EK doporučit jakékoli zemi, která se dostane do problémů, aby se z nich dostala zdaněním veškerých vkladů. A je otázka, jestli pěti, deseti, nebo osmdesáti procenty.“ Podle Petra Zámečníka má dále kauza Kypr ukázat, že v daňových rájích nejsou peníze ani zdaleka v bezpečí. „Nakonec to ale dopadlo tak, že na základě tohoto řešení musí všichni klienti bank počítat s tím, že mohou přijít o své peníze. A nejedná se jen o klienty bank v daňových rájích.“

Bilion sem, bilion tam...

Podle důvěryhodného německého magazínu Der Spiegel je v daňových rájích uloženo až 25 bilionů eur. S podobným odhadem přišla loni americká nevládní organizace Tax Justice Network, podle které může být v daňových rájích uloženo 32 bilionů dolarů, což se rovná dvojnásobku hrubého domácího produktu USA. Analytici společnosti provedli výpočty, podle kterých by třicetiprocentní zdanění zisku vygenerovaného tříprocentním úročením 21 bilionů dolarů, vyneslo ročně 189 miliard dolarů.

„Nelze zcela vyloučit, že se jedná o podobnou částku, rozhodně je ale nemožné operovat s přesnými čísly. Daňové ráje se totiž nevyužívají pouze k optimalizaci daní, ale rovněž k anonymizaci příjmů, díky čemuž lze ukrýt daleko víc peněz,“ říká Petr Zámečník. „A nesmíme zapomenout, že se některé daňové ráje využívají z důvodu překonávání vysokých celních bariér. Firma jednoduše využije některou zemi jako tranzitní, přes kterou dováží.“

V souvislosti s daňovými ráji se rovněž hovoří o daňových únicích. V řadě zemí včetně České republiky je daňový únik řazen do kategorie závažných trestných činů. Podle Petra Zámečníka se ovšem sídlí v daňovém ráji nerovná trestnému činu, ale daňové optimalizaci. Tato finanční operace ještě není kriminalizována. I když zde lze nastolit otázku, do jaké míry je morální využívat daňové mezery v legislativě konkrétní země. A je pochopitelné, že nejčastěji podobné otázky vznášejí ti, kteří žijí z daní těch druhých. „I na půdě OECD existuje tendence na potírání daňových rájů. Když si jistá část společnosti zvykne žít v rámci přerozdělování na úkor převážné části schopnějších, pracovitějších, a tudíž úspěšnějších spoluobčanů a ti se pak seberou a zmizí, je pochopitelné, že se tato část společnosti začne cítit ohrožená.“

Není ráj jako ráj

V předcházející části článku jsme nakousli definici daňového ráje. Oficiálně se v této souvislosti hovoří především o Belize, Britských Panenských ostrovech, Seychelách a Kajmanských ostrovech. Do této kategorie dále spadají ostrov Man, Bermudy, Libérie, Panama, Hongkong,

Lichtenštejnsko, Madeira, Monako, San Marino, Guernsey a Bahamy.

„Přesnou definici daňového ráje neznám a neuvědomuji si, že by nějaká existovala. Všeobecně jsou za daňové ráje považovány země s nízkými daněmi nebo nulovou daní z příjmu. Ale vždycky záleží na relativním pohledu konkrétního člověka. Souhlasím s tím, že pro movitého Francouze je daňovým rájem asi každá země,“ říká Petr Zámečník. A tak platí, že zatímco Gérard Depardieu vidí daňový ráj v Rusku, ruští boháčů utíkají na Kypr. A pro řadu obyvatel země galského kohouta představuje daňový ráj například Anglie. Přitom od roku 2010 se milionářská daň na území hrdého Albionu vyšplhala na 50 procent. Mimochodem, daňovým rájem pro ty, kteří hledají přiměřenou daň z příjmů fyzických osob, by mohla být i Česká republika. Zatím tomu tak není, neboť daňové zákony u nás procházejí ročně desítkami změn.

Jak vidno, každý z nás si může vyložit daňový ráj po svém. Zvláště když v boji o poplatníka spolu vedou boje i jednotlivé země EU. Nezpochybnitelným důkazem toho je nedávné prohlášení Davida Camerona. Anglický ministerský předseda vzkázal bohatým Francouzům, že pokud budou chtít z daňových důvodů emigrovat do Anglie, na letišti Heathrow jim rozvi-

Inzerce

NEJEN NA UKÁZKU.

MINI PACEMAN. DESIGN, CO MÁ ŠTÁVU.

První Sports Activity Coupé na světě v prémiovém segmentu malých a kompaktních vozů, které může být na přání vybavené pohonem všech kol ALL4, na vás udělá dojem svou originalitou. Jeho jedinečný design na sebe zcela přirozeně strhává pozornost všude, kde se objeví. Současně však vyniká osobitou sportovní elegancí, komfortem, praktičností a jízdními vlastnostmi typickými pro všechny vozy MINI. Nabídka skladových vozů na www.renocar.com/mini.

Renocar MINI Brno, Řípská 5c, Brno - Slatina

Gabriela Kyzlinková Tel.: 725 117 344, gabriela.kyzlinkova@renocar.cz; Jan Křivka Tel.: 602 764 596, jan.krivka@renocar.cz

Renocar MINI Praha, Kongesové centrum, Praha 4 - Pankác

Ondřej Šindelář Tel.: 725 754 750, ondrej.sindelar@renocar.cz

ne červený koberec. „Existují společnosti, které nechtějí působit v některém z ‚profláknutých‘ daňových rájů. Už proto, že transakce s takovou firmou působí na bernák jako červený hadr na býka. Proto hledají standardní země s rozumnou daňovou politikou,“ vysvětluje Petr Zámečník. „Mimochodem, nástup pana Hollanda do prezidentského úřadu doprovázel legrační příběh. Zákonodárci totiž špatně spočítali odvody. Takže když stanovili daň 75 procent z příjmu nad milion eur ročně, celkové odvody z tohoto příjmu byly vyšší, než kolik si nad milion vydělali. Jenom mě mrzí, že nevím, jestli pan Cameron skutečně dorazil na letiště s červeným kobercem.“

Veselé příběhy unijní

Z uvedeného je zřejmé, že veškerá prohlášení o jednotě zemí EU dostala povážlivé trhliny. Například Kypr prodělal a takřka zkrachoval kvůli tomu, že je blízko Řecka. Kyperské banky totiž ve velkém nakupovaly řecké státní dluhopisy. Atény se ovšem dohodly s věřiteli, zkrátily výplaty jistiny a svým způsobem tak krajany na Kypru a zároveň partnerskou zemi EU lidově řečeno vyšplouchly. Turecké části ostrova se krize obřích rozměrů samozřejmě netýká. Radovat se může i Putinova administrativa. Ta sice nemá nic proti daňovým rájům, neochotou pomoci Kypru však jasně naznačila domácím boháčům, že v ruských bankách se mohou jejich peníze cítit přece jen bezpečněji. Mezi vítěze krize na Kypru patří i významní čeští podnikatelé. Jejich ztráty byly totiž minimální, neboť, jak řekl pro Aktuálně.cz miliardář Radovan Víték, ponechání peněz v kyperských bankách by bylo holým nesmyslem.

Země s nízkými daněmi nebo nulovou daní z příjmu. To je hlavní charakteristika daňového ráje. Mezi takové ráje patří třeba Monako.

I v případě daňových rájů platí, že laik občas žasne, a dokonce i odborník se diví. Vezměte si takovou skupinu vzniklou za účelem jejich potírání. Členy tohoto spolku jsou Anglie, Belgie, Itálie, Nizozemsko, Polsko, Rumunsko a Španělsko. Vtip je v tom, že Belgie a Nizozemsko jsou považovány za daňové ráje. A byť je politika umění možného, nechce se mi věřit, že by potíraly samy sebe. Ještě zajímavější je případ Anglie. Tady by mohla hrozit občanská válka. Země potírající daňové ráje totiž dva z těch nejznámějších provozuje (Britské Panenské ostrovy a Kajmanské ostrovy) a další tři (ostrovy Man, Jersey a Guernsey) jsou dokonce součástí jejího území. „Případ Anglie je vskutku zajímavý. Vzhledem k anglosaskému právu ale není vyloučeno, že tyto daňové ráje

byly založeny na základě některých doposud platných smluv. Mohou tak politikům lézt krkem, ale v Anglii se smlouvy dodržují,“ odhaduje Petr Zámečník. V otázce přitažlivosti Nizozemska má jasno. „Pro původně českou firmu je vstup na burzu v Praze podstatně jednodušší, pokud sídlí v některé ze zemí Beneluxu. Odpadá tak spousta komplikací. Kromě toho, pokud například holandská firma podniká v Česku a cítí se poškozena některým ze zásahů českého státu, může podat návrh na arbitráž k mezinárodnímu soudu. Česká společnost má v takovém případě smůlu.“

Utopická vize

Jak co nejúčinněji bojovat s daňovými ráji? Ve svém vystoupení v TV Prima to naznačil Miroslav Kalousek. Náš všeobecně neoblíbený strážce státní kasy přiznal, že vzhledem k fungování těchto destinací přichází Česko ročně o miliardy. A jak vzápětí dodal, jediná možnost, jak nalákat k návratu víc než 12 tisíc domácích firem, spočívá v prudkém snížení daně z příjmů. Osobně jsem to pochopil tak, že ten, kdo chce likvidovat daňové ráje, by v první řadě neměl vytvářet daňová pekla. Vize srozumitelná, pravdivá, jenže v dnešní době utopická.

Řada převážně levicových politiků totiž vidí věci diametrálně odlišně. Na základě vyjádření pana Hollanda a dalších socialistů si dokážu živě představit jedinou, samozřejmě státní banku, do které potečou peníze. Prostá existence účtu v zemi s méně dramatickým zdaněním bude automaticky považována za trestný čin, oceněný nejvyšší možnou sazbou, absolutní trest nevyjímaje. A nebude vůbec od věci omezit cestování. Co se doma vydělá, mělo by se doma utratit! Mimochodem, něco podobného funguje na Kubě. Šéfem její národní banky a ministrem průmyslu byl svého času permanentní idol levice Ernesto Che Guevara, jehož odkazu se dovolával na posledním sjezdu ČSSD europoslanec Richard Falbr. Inu, žijeme v demokratické společnosti a každý má právo na svůj názor. A také, v tomto případě, na ekonomický vzor.

„Nechci se bavit o politice, ale pravda je taková, že Francie hrála před lety ve světové ekonomice první housle. Po zavedení socialismu, nebál bych se říct, takřka komunismu, začala ekonomicky ztrácet,“ poukazuje Petr Zámečník. „Někteří politici se totiž nerozhodují podle ekonomické reality a přínosu jednotlivých kroků, ale podle toho, po čem touží voliči. Ale jako optimista doufám, že se někdy dočkáme alespoň toho, že si politici před vyřčením slibu předem zjistí, jaké může mít jeho splnění ekonomické důsledky.“

Champagne.cz

INTERNETOVÝ OBCHOD

Besserat de Bellefon Cuvée des Moines

Brut	Brut Rosé	Extra Brut	Blanc de Blancs	Vintage 2002
695 Kč	820 Kč	760 Kč	890 Kč	970 Kč

od 3.840 Kč

od 1.160 Kč

od 2.435 Kč

Velká nabídka dárkových balení

www.champagne.cz

Býval jsem dost zlý týpek

... **Anthony Hopkins** ...

Kanibal, zvoník od Matky boží, Othello, Nixon, Picasso – všechny tyto role a mnoho dalších ztvárnil Anthony Hopkins.

Nyní přichází do kin jako velmistr tajemna ve snímku Hitchcock. Přitom filmovou hvězdou nikdy být nechtěl a svou hollywoodskou kariéru si téměř zničil ještě dřív, než začala. Rozhovořil se o alkoholu, o pádech a o tom, jak znovu vstát, o životě jako hře, o divadle jako zálibě a o tom, co utváří mužskou povahu: **PÝCHA A VYROVNANOST.**

TEXT ULRICH LOESSL, PŘEKLAD MICHAL TISCHLER ■ FOTO PROFIMEDIA.CZ, FALCON

*Sir **Anthony Hopkins** přišel do hotelu Dorchester na londýnské Park Lane na schůzku s námi celý v tmavém oblečení, což mu dodává eleganci a šarm. Jediným kontrastem jsou jeho bílé vlasy. Má stále stejné, lehce dominantní vystupování a příjemným tlumeným hlasem se nás začne vyptávat dřív, než se stačíme posadit.*

H

HOPKINS: Odkud jste?

PLAYBOY: Z Německa, z Mnichova.

HOPKINS: To je výborné. Já z jižního Walesu.

PLAYBOY: Takže jste přijel z Walesu?

HOPKINS: Ne, tam jsem se narodil a vyrůstal. Do Londýna jsem přijel předevčírem z Los Angeles.

PLAYBOY: Určitě hodně cestujete.

HOPKINS: To ano, ale pořád mě to ještě baví. Své pětasedmdesátiny jsem strávil s manželkou v Moskvě.

PLAYBOY: Uprostřed zimy?

HOPKINS: Mám holt narozeniny na Silvestra, s tím nic nenadělám. A vždycky jsem chtěl jednou stát na Rudém náměstí. A to mi za tu námahu stojí.

PLAYBOY: Jak se udržujete v takové kondici? Natáčení bývají také, jak známo, dost náročná...

HOPKINS: Mám fitness plán, který dodržuji. Každý den běhám na pásu a posiluju. Ale občas to trochu přeháním. Včera jsem spálil 700 kalorií. Pokaždé, když mě žena vidí, jak se potím na pásu, říká mi, ať si dám nižší rychlost. Samozřejmě to neudělám. S tím výsledkem, že jsem si například minulý týden natáhl sval na noze.

PLAYBOY: Ví se o vás, že si nakládáte velké množství práce, například pokud jde o učení se dlouhých textů nazpaměť. Pro roli Hitchcocka bylo ale určitě zapotřebí víc než jen dobře se naučit text. Je to tak?

HOPKINS: V zásadě ani ne. Samozřejmě jsem si přečetl všechny knihy o herectví ve stylu method-acting a mám dlouholetou zkušenost s divadlem. Ale celá ta mystifikace o hereckém povolání je mi odporná. Kvůli Hitchcockovi jsem důkladně studoval scénář a z toho

jsem si vytáhl všechny užitečné informace. Pak jsem se podíval ještě na pár dokumentů o Hitchcockovi a to bylo všechno.

PLAYBOY: Kdysi jste se s Hitchcockem osobně potkal. Bylo to při natáčení?

HOPKINS: Ne, setkali jsme se v roce 1979 v jedné restauraci v L. A. Hitchcock zvedl zrak od talíře a řekl (mluví Hitchcockovým hlasem): „Charmed. And very good luck to you. Goodbye!“ („Velice mě těší. Přeji vám hodně štěstí. Sbohem!“) Půl roku nato umřel.

PLAYBOY: Byl byste s ním rád pracoval?

HOPKINS: Ano, moc rád.

PLAYBOY: I když považoval herce za „dobytek“?

HOPKINS: Nepovažoval je za dobytek. Řekl v americkém talkshow Dicka Cavetta, že by se s nimi mělo zacházet jako s dobyt看kem. V tom je menší rozdíl.

PLAYBOY: Hitchcock byl, jak známo, posedlý blondatými herečkami...

HOPKINS: ...ano, tyhle sexy, atraktivní, nedostupné Hitchcockovy blondýny.

PLAYBOY: Jaké posedlosti máte vy?

HOPKINS: Už nemám žádné. Dřív jo, to jich pár bylo. Ale mezitím jsem začal žít poklidným životem. Mým nejvyšším principem je užívat si. Už dávno jsem zanevřel na jakoukoliv rivalitu. Nemám už taky žádné ambice.

PLAYBOY: Vy už nemáte žádné ambice?

HOPKINS: Ty jsem měl, když jsem byl mladý. To jsem bral každou roli, i když to byla kravina, jenom aby ji nedostal někdo jiný. Hodně jsem žárlil na úspěchy druhých. Dneska trávím čas tím, že občas udělám nějaký film, když mě o to někdo požádá. Potom hodně čtu, rád cestuju, maluju, skládám hudbu.

PLAYBOY: Pak ale platí, že už herectví neberete vážně.

HITCHCOCK

I když považuje herectví jen za hru, roli hororového mága Hitchcocka bral vážně a důkladně si scénář přečetl. Při osobním setkání v restauraci mu režisérská legenda popřála mnoho štěstí, ale výsledku se nedočkala...

HOPKINS: To je naprostá pravda. Pro mě je to zábava, hra. Kdybych ho měl po všech těch letech ještě brát vážně, tak bych skončil v blázinci. To myslím naprosto vážně.

PLAYBOY: K tomu jste dozrál? Opravdu už jste dosáhl všeho, co jste chtěl? Stačí vám jeden Oscar?

HOPKINS: No jo, Oscar, ten pomalu šedne a sedá na něj prach. Jestli jsem všeho dosáhl? Nevím. Ale už neuvažuji v kategoriích jako úspěch, sláva, muset mít všechno. Jsem herec, kterého si člověk může najmout do filmu. Když stojím před kamerou, dám do toho samozřejmě všechno. Ale po skončení natáčení je zase po všem. Na shledanou příště. A kdyby nebylo žádné příště – taky dobře. Na tom můj život nezávisí.

PLAYBOY: A na čem závisí?

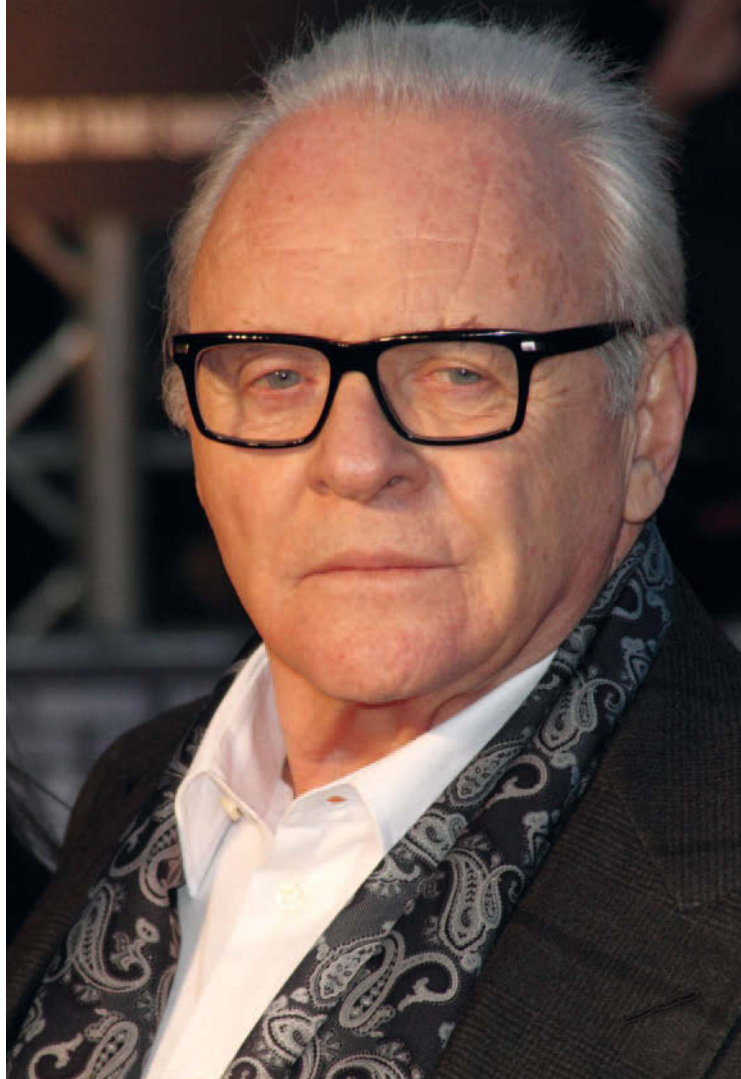
HOPKINS: Hrozně rád žiju. A mám ze života velkou radost. Tak už to mám delší dobu. Dřív jsem míval sklon k depresím, míval jsem úzkosti, všechno jsem viděl moc negativně. Teď už je to naštěstí jinak.

PLAYBOY: Jste pořád ještě Bad Boy? Jednou jste řekl v nějakém rozhovoru, že si velmi ceníte takových „Bad Boys“ jako Russel Crowe a že vy sám...

HOPKINS: ...jo, to jo. Russel se mi hodně líbí. Nikoho po sobě nenechá šlapat. Richard Burton byl taky takový. Jdou do sporu s každým, kdo jim zkříží cestu, i kdyby to byl slavný hollywoodský režisér. Russel je jako žralok, který kolem své oběti chvíli krouží, než ji sežere.

PLAYBOY: Dřív se takovým typům říkalo Hellraiser. Patříte k nim také?

HOPKINS: Když jsem ještě hodně holdoval alkoholu, tak absolutně. Býval jsem dost zlej týpek.

Anthony Hopkins toužil stát se malířem nebo skladatelem. Ale než si to pořádně uvědomil, byl už součástí filmového průmyslu. Zaplaťpánbůh...

Sám o sobě o Hopkins říká, že byl „mizernej žák, ukrutnej lempl, pitomec. Byl jsem samorost, nespolečenský a o ničem jsem neměl páru. Proto jsem se stal hercem.“ V roce 1968 natočil svůj první film Lev v zimě. Tehdy se rád scházel s pověstnými výtržníky, jako třeba s Peterem O’Toolem a Oliverem Reedem, a to byl hukot.

PLAYBOY: A co vaše rebelská minulost?

HOPKINS: Tak to teda ne! Ale vlastně máte pravdu. Dodnes nemám moc rád svatoušky.

PLAYBOY: Proč jste přestal s pitím?

HOPKINS: Protože mi to pomalu ničilo život. V roce 1979 jsem najednou přestal ze dne na den pít. Od té doby jsem vyléčený alkoholik a pravidelně, když mám čas, chodím na anonymní setkání alkoholiků po celém světě, což mi dodává sílu.

PLAYBOY: Může se člověk od určitého věku ještě změnit? Nebo už je to charakterově dáno?

HOPKINS: Já se během života pořád měnil. A doufám, že pořád budu, až do konce života. Bylo by dost hloupé vůbec se neměnit.

PLAYBOY: Co to bylo za proměny?

HOPKINS: Jenom ty k lepšímu. To nejdůležitější, co mě život naučil, je, že už dokážu přijímat skutečnost takovou, jaká

je. Před nedávnem jsem se o tom bavil s jedním velmi dobrým přítelem. Mimochodem, minulý týden umřel na rakovinu. Navštívil jsem ho ještě v nemocnici. Tři dny před jeho smrtí. Řekl jsem mu, ať toho nechá. Nic mi na to neřekl. Není to zvláštní? Jeden den jsi ještě tady a další už ne. To mě šokuje.

PLAYBOY: Bere vám to chuť do života?

HOPKINS: Ne, nebere. Psychoanalytik Carl Gustav Jung kdysi řekl: „Od určitého věku – většinou ve střední fázi života – stojíme na vrcholu hory a na obzoru vidíme konec života.“ Jaká je to pravda. Když je člověk mladý, nevidí to. Myslí si, že je nezměnitelný. Ale když si uvědomí, že život někdy skončí, teprve pak dovede rozeznat, co je v životě krásné. U mě to platí v každém případě. Chci si udělat každý den ten nejlepší. Nikdy nemyslím na zítra.

PLAYBOY: Máte strach ze smrti?

HOPKINS: Ne.

PLAYBOY: Protože věříte na další životy po smrti?

HOPKINS: Ne, na to nevěřím. Nebo jinak, nemám ani tušení, co přijde po smrti. Ale také si tím nezatežuji hlavu. Když začnu hloubat, moje žena mi často říká: „Ať už potom bude cokoli, nebo už vůbec nic, prostě díky za tenhle život.“

Sir Anthony Hopkins se sice v současnosti objevuje na plátně jen sporadicky, ale i tak stále patří mezi nejuznávanější herce planety. I ty největší herecké a režisérské hvězdy považují za čest ho mít po svém boku. Až třetí manželka Stella Arroyave ho přiměla, aby uskutečnil svůj sen z dětství...

Anthony Hopkins je od roku 2003 potřetí ženatý s o 29 let mladší Stellou Arroyave. Věnovala se prodeji umění a starožitností a přiměla Hopkinse, který se kdysi chtěl stát malířem, aby uskutečnil svůj dětský sen. Jeho obrazy byly vystavovány mimo jiné v Curychu a na Havaji. Hopkins si sundává černé brýle z rohoviny, vyčistí si jedno sklo cípem saka, znovu si je nasadí a klidně a nevzrušeně si prohlíží svůj protějšek.

PLAYBOY: Proč jste se vlastně nestal malířem?

HOPKINS: Prostě to nevyšlo. Ani mé druhé přání, stát se muzikantem, se nevyplnilo. Kdybyste se mě ale zeptali, co mě víc nakoplo, jestli to, když jsem dostal Oscara, nebo když Orchestr Johanna Strausse pod vedením Andrého Rieua ve vídeňské Státní opeře zahrál v premiéře moji skladbu, bez váhání bych si vybral to druhé.

PLAYBOY: Takže herectví byla spíš náhoda?

HOPKINS: Tehdy to u mě nějak překvapivě fungovalo. Když jsem si toho všiml, už jsem byl součástí filmového průmyslu...

PLAYBOY: ...který přece tolik nesnášíte.

HOPKINS: Nesnášet je příliš silné slovo. Abychom si ale špatně nerozuměli. Já miluji herectví. Ale ten prázdný humbuk okolo, to je jenom plýtvání časem. Nechodím na závěrečné party, které patří ke každému filmu po skončení natáčení. Tam je vždycky ta strašná muzika a navíc hrozně nahlas. To si člověk ani nemůže povídat, aby u toho nemusel křičet.

PLAYBOY: Jak je pro vás důležité místo, kde žijete nebo pracujete?

HOPKINS: Moc důležité. Ještě jsem nelitoval žádného dne, co jsem se nastěhoval do Los Angeles. Nejdřív

jsem jezdil do Hollywoodu, protože tam byly lepší pracovní možnosti než v Anglii. Ale pak jsem se v L. A. začal cítit dobře. Mám tam pocit svobody. Můžu si sednout do auta a hodiny jezdit podle pobřeží.

PLAYBOY: Neměl se Hitchcock původně natáčet v Kanadě?

HOPKINS: Ano, měl. Já jsem ale trval na Los Angeles, protože tu Hitchcock žil a pracoval. Proto pro mě také byla tak důležitá atmosféra, která tomu filmu udává určitý tón. Řekl jsem: „No L. A. – no me!“ Důvodem pro Kanadu byly daňové výhody. Teď stál ten film o pár milionů dolarů víc. Ale co.

PLAYBOY: To by se Hitchcockovi líbilo.

HOPKINS: Jo, měl by radost. Víte, neobdivoval jsem Hitchcocka jen kvůli jeho filmům. Myslím, že to byl velmi citlivý člověk, který byl uvězněn v tom ohromném těle. A své romantické touhy si vždycky projektoval na svých hercích. Především v mých dvou oblíbených filmech od něj. Okno do dvora a Vertigo – Závrať. Jsou v nich podivuhodně silné ženské figury. A potom ti muži. Jsem si jistý, že by býval chtěl vypadat jako Cary Grant nebo Jimmy Stewart. Ale nevypadal. Vypadal jako pan Bumbříček. Moc jedl a pil, byl narcistický, fanatický, pyšný – a současně velký romantik. Hrát ho byl pro mě velký zážitek.

PLAYBOY: Jak narcistický a pyšný jste vy?

HOPKINS: Můj narcismus je v mezích. Ale jako všichni muži jsem dost pyšný. Muži o svých pocitech moc nemluví. Nedávají je najevo. Já jsem v každém případě spíš uzavřený, duchovní a emocionální. Muži příliš často přemýšlejí v úzkých mantinelech. Výkon, úspěch, uznání. Předčit svoje rivaly. V tom jsou ženy jiné. Otevírají se, mluví o tom, co je trápí. To dělají moudře.

PLAYBOY: Tak bychom si mohli Anthonyho Hopkinse představit jako obdivovatele žen?

HOPKINS: To v každém případě. Ženy jsou přece pro každého muže elixírem života. ▣

HANNIBAL

Role nebezpečného a zároveň fascinujícího zločince patří mezi nejznámější počiny sira Hopkinse...

CERTINA
SWISS WATCHES SINCE 1888

PREMIUM PARTNER OF SAUBER F1 TEAM

PRECISELY
YOUR
MOMENT

DS PODIUM

GMT-SECOND TIME ZONE (24 H)
12-HOUR CHRONOGRAPH

WWW.CERTINA.COM

CERTINA 125TH
ANNIVERSARY

„Je tolik nádherných žen a tak málo času,“ povzdechl si kdysi kdosi slavný a od té doby si takto občas povzdechne většina mužů. Každý muž sní svůj sen o dokonalé partnerce, žena pak o dokonalém muži, přestože všichni víme, že něco takového neexistuje. Jisté je snad jenom to, že vysněný obraz se většinou pramálo podobá tomu, co máme momentálně doma.

Čekání na dokonalého partnera

S

nít je lidské a nevinné, pokud ovšem zároveň stojí pevně nohama na zemi. Jsou muži (i ženy), pro které je čekání na dokonalou ženu drogou, a těm se tentokrát podíváme pod kůži.

Stíny a duchové

Nesrovnávat, nevzpomínat, začínat vždycky znovu a od začátku, to je jeden z nejtěžších úkolů každého nového vztahu. Všichni máme tendenci novou lásku srovnávat s tou starou, ať už to děláme vědomě, či nevědomě. A protože je většina mužů (v rámci výchovného procesu zvaného: stát se mužem) vedena k potlačování citů, není lehké odhalit, zda je minulé partnerka už definitivně z jeho srdce pryč. Pokud tomu tak není, má dvojice zaděláno na problém – i v oblasti erotiky. Stačí neopatrně vyslovené slůvko v nestřežené intimní chvíli a jiskřivý sex se promění v tísnivou noční mýru. Muži bývají na bývalé partnery svých nových lásek o něco citlivější než ženy, které naopak „slyší trávu růst“ všude kolem v přítomnosti a také samozřejmě v budoucnosti. Nejhorším stínem, chcete-li duchem vztahu bývá i matka, ta, která muže rozmazlí svou nepodmíněnou láskou, již mu pak už žádná žena v životě nemůže dát. Takové muže stíhají „duchové a stíny“ minulých lásek, které jim brání všimnout si, že ta pravá partnerka stojí právě teď vedle nich. Minulé lásky si navíc rádi idealizujeme, ve vzpomínkách je vidíme o trochu víc vzrušující, než ve skutečnosti byly, a také krásnější, laskavější i vášnivější. Pokud se muž zasekne ve vztahu založeném na věčných rozchodech a opětovném

usmiřování, na vášnivých hádkách a milostné hysterii, jde do nového vztahu s velkým handicapem. Často mu už navěky chybí křik a pláč, bláznivé a romantické scény, které dávají erotice tak silný náboj. Každá reálná žena se pak zdá obyčejná a nevzrušující. Mužem cloumá životní nespokojenost a fantazie je to poslední, co mu zbývá. Jak na partnera či partnerku, kteří jsou v zajetí minulých vztahů? Často se doporučuje takový vztah vůbec nezačít, nemarnit čas něčím, s čím by měl dost práce i odborník. K němu „zaseklého“ partnera dostanete jen stěží. Žít se stínem nedokončené lásky je smutné a ubíjející a život nám tak může proklouznout mezi prsty, že ani nevíme jak. **Partneři uvěznění v minulých vztazích často ani o nový vztah nestojí a takzvané čekání na dokonalého partnera či partnerku berou jako záminku, jak se ubránit důvěrností a závazkům.**

Nutkové opakování

Opakujeme-li dokola stále stejné chyby, znamená to, že jsme se z nich ještě nepoučili. Za nutkavým opakováním vadného chování či postoje se povětšinou skrývá snaha vypořádat se s bolestivou situací, s prožitým traumatem, jako bychom „byli odsouzeni“ k opakování toho, co jsme dosud nepochopili. Tak nějak se vrací zločinec na místo, kde přepadl svou oběť. Jeho touha navázat vztah se stejným typem ženy je nutková a nepotlačitelná a nikdy se neuspokojí. Proto se z „hledání dokonalé ženy“ stává nikdy nekončící příběh. Mnoho mužů si v něm dokazuje, že jsou skutečnými chlapy. Připomíná to situaci lidí propadlých alkoholu, kteří se bez cizí pomoci ze svého začarovaného kruhu nemají šanci dostat. Pro muže, kteří hledají dokonalou ženu, bývá partnerství důležitým životním tématem. Mívají přísnou matku, která jim odmalička nastaví život do železného řádu, takže jejich dny probíhají ve věčném strachu, aby neselhali. Takoví chlapi se cítí poníženi a nemilováni, což se odráží v jejich pozdějším postoji k ženám i sexualitě. Jsou přitahováni k ženám, které nemají pozitivní vztah k mužům. Tak se jejich nedůvěra k ženám prohlubuje, ženy jim připadají nebezpečné a nenávidné. Lehčeji se jim pobývá vedle žen drsných, nezávislých a protřelých. S nimi se mohou po sexu zvednout a odejít. S nimi nemusejí řešit, zda je žena „ta pravá“, či ne. S nimi ztrácejí strach z emocionálních požadavků a závazků. Často vyhledávají ženy s podobnou rodinnou historií, jakou mají oni sami, často se ženami navazují přátelské vztahy bez sexu. Nejtěžší pro ně je zamilovat se do ženy, která by se lišila od

očekávaného ženského typu. Chytré, milé a harmonické ženy je sexuálně nepřitahují. Potřebují vztah divoký, impulzivní a pulzující. Velmi brzy začínají oddělovat sex od partnerství. Mohou dojít až na cestu sexuálního experimentování, vyhovuje jim například stýkat se s lesbičkami, které jim mohou rozumět víc než kterákoliv vlastní partnerka (ostatně platí to i o vztahu žen k homosexuálům). Lesbičky muže nechtějí vlastnit, jsou ve vztahu k nim pružnější a citlivější a navíc se od nich učí mnoho věcí o sexu. Ženy citově orientované na ženské pohlaví poskytují rozkolísaným mužům, věčně hledajícím dokonalou partnerku, zvláštní druh bezpečí, které je spojeno se svobodou. Takovou kombinaci jim žádná „normální“ žena poskytnout nemůže. Sex tu může fungovat bez nároku na sblížení. Nutkavé hledání dokonalé partnerky může mít i donchuánskou podobu závislosti na sexu. Střídání partnerek muže chrání před citovou bolestí a propadem do samoty. Po fázi horečného střídání partnerek často přichází období naprostého asketismu.

Jedna z nejsložitějších podob „hledání dokonalé ženy“ je oddělování „děvky od madony“, k němuž dochází u takto nevyrovnaných mužů často až v manželství. Jde o známou a nezřídka se vyskytující situaci, kdy muž poté, co mu partnerka povije potomka, s ní přestává spát, aby si ji uchoval jako neposkvřenou „madonu“.

Dobrodruzi

Pro muže je dobrodružství výzvou a odvěkou potřebou. Stát se hrdinou touží každý malý chlapec. Někteří muži se hrdiny stávají v práci, další při sportu, jiní v souvislosti se ženami, které pro ně představují bránu ke vstupu do tajemství života. S novými partnery vcházíme do nových světů. Ve stálém partnerském vztahu jsme limitováni neměnnými mantinely a jednoho dne se začínáme dusit. Touha po dobrodružství je světélkem naděje k nové inspiraci. Muž, který potřebuje dobrodružství, potřebuje ke své spokojenosti změnu. Existuje mnoho možností, co v životě změnit, a nemusí to být vždy jen partnerka. Změnit ženu znamená pro muže také přiznat se, být dočasně, o partnerčinu péči, kterou křehká mužská identita neovladatelně potřebuje. I když se muži rádi ohlížejí za cizími ženami, k rozchodu to většinou nestačí. Nová žena bývá ve většině případů jakýmsi záchranným lanem hozeným tonoucím na loď, která se potápí. Většina mužů ze starého vztahu odchází jen proto, že mu v něm něco chybí, a nikdy se to nestává zřetelně. Odchod od rodiny často mužům připadá jako druh smrti. Muži mají silný pocit viny, a i když odejdou, často trpí stejně jako před odchodem. Ten pocit pro ně vystihuje známé rčení, že se nedá žít se ženami, ale ani bez nich, přičemž totéž říkají ženy o mužích.

Muži i ženy potřebují k prožívání sebe samých hodně volného prostoru. V každém vztahu je nutné potlačit kus vlastní osobnosti, aby vztah mohl fungovat, a to bývá ve vztahu hlavním jablkem sváru. Nikdo se nechce obětovat a podoba oběti je často patologická. Péče ženy o muže bývá dusivá a muži, přestože ji rádi přijímají, se jí zároveň i vzpírají. Vztahy bývají pro mnohé jedince bez ohledu na pohlaví jakýmsi ochranným štítem, aby se nemuseli příliš zajímat o to, kým sami jsou. Vztahy jsou způsobem, jak trávit volný čas a necítit se osamocen. Ve většině společenství také platí, že osamocení lidé vzbuzují buď soucit, či jakýsi druh společenského podezření až opovržení. Dobrodruzi se ze svého postavení snaží udělat přednost a v současné době se jim to docela daří. Svědčí o tom poměrně nápadné hnutí singles propagující individuální způsob existence bez stálého partnera.

Jak jednat s partnerem, který nutkavě touží po dobrodružství? Všeobecně se doporučuje nepouštět si takového jedince příliš k tělu, ale spíš se s ním „jen“ přátelit. Jako přítel může být zábavný, vzrušující i užitečný, jako milenec či partner by měl zůstat tabu. Na druhé straně svoboda má mnoho tváří, a umíme-li s ní zacházet, může nás čekat i varianta ráje na zemi.

Žena jako trofej

Žena je vždy důležitá pro posílení mužského ega, proto je mužova touha po dokonalosti obvykle úzce propojena s jeho egem. Jestliže se muž upne k představě dokonalé ženy tak, že reálnou ženu ze svého života začne vytěšňovat, jde ovšem o složitou situaci. Když se virtuální svět očekávání stane reálnější než skutečnost, začíná jít o problematický způsob žití. Typickou partnerkou, která má vylepšit mužovu image, je žena krásná a společensky vysoce ceněná. Tuto nálepku mívají dnes modelky, herečky a další příslušnice VIP řady, které nejsnadněji a nejrychleji navozují zdání mužovy důležitosti. Takové ženy bývají ale dost často problematické z hlediska skutečných lidských hodnot. Muž chce mít v ženě nejen trofej, kvůli které se k němu otáčí celý svět, chce také ženu obdivně naslouchající, bezpodmínečně milující, jež je vždy připravena být tu jen pro něj. To všechno ale obvykle moc nejde dohromady. Jestliže je pro jednoho muže představa dokonalé lásky spojena s pasivním neodmlouváním, jiný muž miluje ženy aktivní, přísné a nesmlouvavé, takové, které mu připomínají matku – královnu jeho dětství.

Mužská identita (nějak obdobně je tomu i s identitou ženskou!) je velmi křehká. Být opuštěn ženou je pro muže vždy velká rána, která se zaceluje jen těžce. I v této souvislosti je čekání na dokonalou lásku pro muže výhodné. Představa o dokonalosti se v mužově mysli obvykle nemění, a tak ji zub času nepoznamenává tak, jak se to s dokonalostí zákonitě děje v realu. Představy ale přinášejí jen dočasné uspokojení. Ženy, vycítí-li, co muž chce, mají tendenci se jeho očekávání přizpůsobit, což muže nezřídka odpuzuje. Žena se v jeho očích stává nedůvěryhodnou a muž jí přestává věřit. Přemýšlí, jaké pohnutky ženu vedou k tomu, aby se mu přizpůsobila, a nenachází mezi nimi žádné pozitivní.

Představa splněného snu v podstatě muži nahání strach. Největší je síla fantazie a o sexu to platí dvojnásobně. Odborníci dobře vědí, že není ani tak rozhodující, jak druhý člověk vypadá, ale jak si ho představujeme ve fantazii. Naše hlavní životní dění se odehrává v našich představách.

Pro vztah, kde muž čeká na dokonalou partnerku, je typické, že žádná žena se té představě nemůže vyrovnat. Proto jedinou možnou strategií takové ženy musí být zůstat sama sebou a nepokoušet se měnit k obrazu muže. Každý takový pokus nutí muže, aby ženu opustil. Pro muže v zajetí dokonalosti by mohlo přinést úlevu zjištění, že nic není neměnné a že to, co se dnes jeví jako dokonalé, může být zítra na odpis.

Příště: HORMONY EMOCÍ

Máš rád hazardní hry?

SOUTĚŽ S NOVOU VŮNÍ PACO RABANNE!

paco rabanne

Introducing the new **INTENSE** fragrance

Hlavní výhra

DIAMANT, MASERATI
NA VÍKEND A DALŠÍ...

VÍCE INFORMACÍ NA
sephora.pacorabanne.cz

ČI V PARFUMERIÍCH SEPHORA

CARDINAL DIAMONDS

SEPHORA

DREAM-CARS®

Půjčovna aut snů.

20

Když v roce 1988 se svým nejlepším kamarádem Mardošou poprvé uspořádal koncert k ukončení školního roku v tělocvičně základní školy na pražské Hanspaulce, bylo mu čtrnáct let. Nejspíš tehdy vůbec netušil, že se z právě založené kapely Tata Bojs stane jedna z **nejlepších a nejoriginálnějších na české hudební scéně. V červnu to je už pětadvacet let.** **Tata Bojs**

Vydali celkem čtrnáct alb, přelomové Futuretro (2000) se stalo suverénně albem desetiletí (v lednu 2010 vyhlásil deník MF Dnes anketu, ve které oslovil víc než třicet hudebních odborníků a kritiků, aby sestavili žebříček deseti nejdůležitějších desek uplynulého desetiletí, tedy let 2000–2009). Za CD Nanoalbum (2004) obdrželi hned čtyři anděly. Celým albem se nese příběh, který je podrobněji popsán v knize Nanobook

(napsal Mardoša, ilustroval Milan Cais). Ta získala ocenění ministerstva kultury jako 3. nejkrásnější kniha roku 2004. Kromě muziky je Milan Cais také výtvarným umělcem. Nejprve studoval na Střední odborné škole V. Hollara v Praze, akademický titul získal na Akademii výtvarných umění v Praze. Vystavuje od roku 1991. Mezi jeho nejznámější instalace patří Noční hlídač na střeše Goethova institutu v Praze, který vznikl

v rámci projektu Praha město kultury roku 2000. Už několik let se účastní interaktivních výstav pod značkou Orbis Pictus a PLAY. Vystavuje v Čechách i v zahraničí. Jeho instalace byly vystaveny například v českém pavilonu na světové výstavě EXPO v japonském Aichi. **Působí jako skladatel, zpěvák, bubeník, sochař, scénograf a producent. Je ženatý, má tři dcery.**

01/ Letos slavíte čtvrtstoletí kapely Tata Bojs, kterou jste založil se svým kamarádem Mardošou. Chystáte oslavy? Je to šílený věk na tak mladou kapelu, co? Říkali jsme si s klukama, že jsou dvě možnosti, buď to ututlat a dělat jako že nic, anebo to pořádně rozmáznout. Zvolili jsme druhou možnost. Máme naplánované turné, během kterého odehrajeme deset koncertů, a celé jsme ho pojmenovali 25 let cyklace aneb Tour domácí, což symbolizuje i to, jak se tady už pětadvacet let potácíme dokola po těch českých pódii. Každá kapela to vlastně vždy s novou deskou zažívá znova a znova, na těch stejných místech, potkává se s těmi stejnými promotéry. Česká republika je malá země. Je to trošku jiný než třeba v Americe, kde můžete začít na jednom konci, mezitím vydat desku a dojet na ten druhý. Takže to bereme spíš s nadhledem. Ta pětadvacítka je ale pro nás určitý mezník, který nejde jen tak přejít. Přesně to vychází na 29. června, což byl před těmi pětadvaceti lety poslední den školy, vysvědčení, ukončovali jsme s Mardošou základku a udělali jsme oficiálně první koncert Tata Bojs v tělocvičně, kam teď vodíme své dcery na cvičení do Sokola. Odehrajeme celkem deset koncertů, z toho devět na festivalech a jeden v Praze 26. června ve Žlutých lázních.

02/ Prozradíte, jestli máte přichystaný nějaký tahák? Skoro bych řekl tatahák. Povezeme s sebou poměrně složitou scénu, díky které se nám podařilo přesvědčit promotéry festivalů, aby nám pro vystoupení dali dobré časy po setmění. Scéna je složená z kombinace dvou ledkových systémů s různým rozlišením. Jeden z nich bude dokonce v pohybu a chvílemi se snese jako poloprůhledná projekční plocha mezi nás a diváky. Špatně se to vysvětluje, to se musí vidět. Celé to bohužel stojí dost peněz, takže jsme museli shánět partnery. A podařilo se. Začalo to už loni, kdy jsme byli osloveni firmou Ekocom, která se zabývá recyklací a tříděním odpadu, a prostřednictvím webu Samosebou.cz hodně podporuje hudbu. Projekt spočíval v tom, že oslovené kapely, mezi kterými byly kromě nás například Mňága a Žďorp, Wohnout, Toxique, Prago Union nebo Vypsáná fixa, si vybraly nějakou pís-

ničku, buď svou, nebo cizí, a zrecyklovaly ji, jinými slovy udělaly coververzi. Naše spolupráce začala jednou písničkou a rozrostla se do celého turné k 25 letům. Přišlo mi zajímavý nejen zrecyklovat sebe sama, ale zároveň celou tu píseň nahrát v podstatě na hudební nástroje z recyklovatelných materiálů. Ty vznikly přímo k tomu účelu. Jsou to skutečně původní a poněkud divné hudební nástroje.

03/ Co z toho vzniklo? Důležité je říct, že se v téhle verzi vůbec neobjeví normální nástroje, jako kytara, basa, bicí, klávesy. Výstupem z toho celého je videoklip, který byl premiérově puštěn na www.samosebou.cz. Udělali jsme bicí z krabic, basovou linku nahrál Mardoša na unikátní nástroj sestavený z novodurových trubek, které vypadají jako menší varhany naladěné do požadovaných tónů, a mydlí se do toho pingpongovou pálkou. Vyráběl ho pro nás sochař Martin Janíček, který s Petrem Niklem, stejně jako já a mnoho dalších umělců, tvoří jádro projektu Orbis Pictus, výstav PLAY, Leporelohra a dalších. Ty harmonické věci jsme hráli na skleničky, do kterých se různě nalávala voda, nebo se foukalo do lahví. Petlahev naplněná vodou posloužila jako výbornej šejkr a záchodový trubky, když je správně uříznete, dělají taky hezký zvuky. Všechno je to vidět v tom klipu, který vznikl za jeden

Hudba se dá dělat
i na trubky od záchodu

**Mardoša (Marek Huňát),
Jiří Hradil, Milan Cais,
Vladimír Bár
a Dušan Neuwerth.**

den. Stojí za ním mladý režisér Honza Těšitel a celé to pojal jako takovou poctu Formanovu Přeletu nad kukaččím hnízdem. Mimochodem ten den, kdy jsme natáčeli, byly vyhlášeny výsledky prezidentských voleb. Ještě že jsme měli co dělat, jinak bychom to asi všichni prožívali o dost smutněji. Ale ten klip dopadl i přesto, myslím, skvěle. Má v sobě humor i příběh, je to formálně dotažený a zároveň je zábavný sledovat, jak ty divné zvuky vznikají.

04/ Dostali jste už nějaký narozeninový dárek? Asi ano a je to jeden z našich dalších splněných snů. 22. června budeme hrát jako hosté před Iggy Popem And The Stooges ve Frýdku-Místku, což bude jejich jediný koncert ve střední Evropě v rámci turné k novému albu Ready to Die.

05/ Vy už jste si jako předkapela zahráli i na koncertě Davida Bowieho v Praze v roce 2004... To byl ten první splněný sen. Ale nakonec to celé smutně dopadlo. Bowie tam zkolaboval. Několikrát sešel z pódia, pak se tam zase vracel, ale zřejmě měl velké bolesti. Po necelé hodině koncert skončil. Když jsem se vracel do backstage, potkal jsem ho na chodbě. To byl zvláštní zážitek. Měl obličej plný bolesti, držel se vzadu za hlavu a vedli ho do sanitky... Hodně smutný pohled.

06/ Je pro vás David Bowie stále inspirativní? Po deseti letech vydal nové CD. Čekali jste to ještě? Tenhle člověk mě bude ovlivňovat do té doby, dokud bude něco dělat. Nechtěl jsem věřit tomu, že už nikdy nic neudělá. Je to jeho životní poslání, dělat skvělou hudbu. A teď se mu podařil comeback jako málokomu. Deset let dělá na desce, o které neprosákne do médií jediná informace, a pak v den svých narozenin zaplaví světový internet jeho nový singl. Tomu říkám majstrštyk. Speciálně udržet totální informační embargo v Americe mi přijde famózní. Opět ukázal, že je o krok dál a že o věcech, které dělá, dost přemýšlí.

07/ Jak u vás vzniká nové album? Co k tomu potřebujete? Někdy se nastartovat k tvorbě. Vždycky je strašně důležité vytvořit tu správnou tvůrčí atmosféru, to správné podhoubí k tomu, aby ty nápady mohly rozkvést. Vystoupit z toho, co běžně každý z nás dělá. Ono to tam někde je, ale my se k tomu musíme dohrabat. V první řadě je potřeba sladit termíny. Pak se sejdeme ve zkušebně a začneme si jen tak hrát. A ono z takového toho jen tak hraní vždycky něco vyleze. Pak je důležité to ve správný okamžik zaznamenat. Máme i spoustu nápadů, které se nepoužily na Ležatou osmičku, takže se k nim zase budeme vracet. To neznamená, že je to odpad, naopak k nám teď můžou promluvit víc než tenkrát. V tom je hudba skvělá.

Samostatná složka tvorby jsou texty. V momentě, kdy se deska začne připravovat a člověk v tom leží, tak se témata najednou začnou sama sbíhat. Někdy i to, co by mně normálně tak zajímavé nepřipadalo, se v čase chystání nové desky může změnit. Jako kdyby člověk začal být víc senzitivní vůči nápadům. Napíšu si třeba jen čtyři verše a jako záznam to pro tu chvíli stačí. Třeba jedu po dálnici a něco mě napadne, tak si to buď namluvím na mobil, nebo si to na nejbližší benzínce napíšu a vím, že mám v těch dvou řádcích zaznamenanou náladu, která tu se mnou chvíli byla. Později se k tomu vracím. Myslím si, že člověk musí mít nejdřív důvod, aby mohl napsat písničku. Takové to, že musíme podle nějaké smlouvy třeba každý rok vydat nové album, tak to je úplná blbost, protože pak je to album plné vaty. Je potřeba nejdřív něco zažít.

08/ Rýsuje se něco nového z vaší další profese – té výtvarné? Někaká nová performance? Něco nosím v hlavě, ale není zatím čas na realizaci. Nespěchám. Ono to vždycky musí dozrát. Já nejsem typ umělce, který má svého galeristu. Taky jsem teď v poslední době dost pohlcen hudbou. S radostí ale sleduju, jak někteří moji spolužáci z akademie jsou dneska schopni se výtvarným uměním uživit. Tata Bojs, i když se to možná nezdá, jsou takové neustále se pohybující vláček. Někdy to nejde zastavit. K výstavám musím dostat nějaký impulz. To je pro mě pak motivace. Jsem typ člověka, který tak trochu umí všechno a neumí nic. Typické Blíženec, který nevydrží u jedné věci. V určitých ohledech jsem až hyperaktivní. Potřebuji být v pracovním rytmu, ze kterého, když najednou vypadnu a týden mám odpočívat, tak mám pocit, že život je nějaký divně prázdný, a začnu být nervózní. Tohle bych chtěl změnit a naučit se víc žít v přítomném okamžiku a užít si ho. A nemyslet pořád na to, co jsem ještě neudělal. To je ale problém více lidí. Je to syndrom doby.

09/ Jste otcem tří dcer. Máte na ně tolik času, kolik byste chtěl? Snažím se okamžiky s nimi si vychutnat naplno. Když to jde, chci být doma nápomocen a účastním se třeba večerního koupání. Není ale samozřejmě každý den pohodička. Nicméně myslím, že mají holky mezi sebou hezký vztah. Teď budu mluvit jako starý dědek, ale najednou člověk zjišťuje u těch dětí, že čas je taková neuprosná mrcha.

Ohlédnete se zpátky a vidíte, že dětství vašich dětí nějak nenápadně protéklo mezi prsty. Sice o tom dost přemýšlím, ale snad ještě v téhle fázi nejsem.

10/ Plánoval jste takhle velkou rodinu? Nikdy jsem o tom nepřemýšlel. Spíš jsem si myslel, že budu ten klasický táta dvou dětí, že budu mít kluka a holku, jako jsem já a moje ségra. To byly takové ty dětské představy. A najednou jedna holčička, druhá, pak třetí a pak mě ještě ukecaly na kočku.

11/ Budete pokračovat? Ne, už ne. Tři dcery, manželka a kočka stačí.

12/ Jak relaxujete? Vždycky, když mám takové to hektické období, tak se strašně těším na to, až to skončí. A vím, že třeba za měsíc to skutečně skončí a budu si moct udělat první klidný nudný večer. Nebudu muset jít k počítači a do noci vyřizovat maily, můžu si pustit nějakou hudbu nebo film nebo si jenom zapálit krb, sednout si k němu, nalít si víno a nic nemuset. Na tenhle okamžik se vždycky strašně těším. Křeslo, které mám rád, oheň a sklenička nějakého dobrého pití. Totální kliše a kýč zároveň, ale já si to vychutnávám. Pro mě právě takhle představa je jakási motivace k tomu, přežít to hektické období, že až to skončí, tak to takhle bude.

13/ A když ta chvíle nastane a vy můžete odpočívat? Tak tam sedím, hodinku třeba, a říkám si: „No, to je dobrý, užívám si to, ale už je to trochu nuda.“ A to je to, o čem jsem mluvil před chvílí s tím přítomným okamžikem.

14/ Jakou muziku si rád poslechnete, když na ni máte čas? To je pro mě svátek, když si můžu pustit cokoli ze svého archivu. V autě poslouchám Rádio 1, ale často ladím i Classic FM nebo Vltavu. Vážné hudbě nerozumím, ale něco mě na ní baví. Nějak mě uvolňuje a často v ní objevuji pro sebe takové poznatky, které se dají aplikovat i do toho, co hrajeme my. Třeba nedávno mě úplně odstřílilo Ravelovo Bolero. Něco takového se mi dlouho nestalo. Ta skladba trvá asi sedmnáct minut a na téhle ploše se děje neustálá gradace. Pomalé otvírání až do úplného forte a do jakoby takové extáze. Jel jsem někam autem a měl jsem možnost si to dát od úplného začátku, jak se to pomalinku rozjíždí, jak tam ty barvy přicházejí, jede pořád stejná melodie, nástroje si ji předávají, a přesto nemáte pocit, že by to byla nuda. Pak jsem dorazil na místo určení a ta skladba ještě hrála, já už měl být na schůzce, ale nebyl jsem schopný z toho auta odejít. Vypnul jsem motor a doposlouchal jsem to. Přitom to je skladba, kterou zná snad každý, takový popík ve vážné hudbě, zkrátka hitovka. Je skvělé vnímat hudbu v širším kontextu a rozšiřovat si obzory, protože ta určitá barevnost je samozřejmě otiskem toho, co člověk každý den vstřebává. Hudba se dá dělat na trubky od záchoda stejně dobře jako na harfu. Jde pouze o to, mít tu správnou ideu.

15/ Chystáte něco nového, co tu ještě nebylo? Něco do dalšího čtvrtstoletí? Nevím, jestli je tohle ta správná odpověď, ale to, co tu ještě nebylo, se mi nedávno stalo. Měli jsme koncert v pražském Roxy. Stala se tam taková zvláštní věc, která byla zřejmě i nějakým vyústěním toho, že jsem trochu přepracovaný, trochu unavený, trochu nervózní a trochu všechno dohromady. Taký jsem trochu cholerik. Zkrátka se stalo to, že mi ruply nervy a rozkopál jsem bicí uprostřed koncertu.

16/ Co vás tak vytočilo? To bylo poprvé za pětadvacet let, kdy se vám něco takového stalo? Ano, tohle se mi ještě nestalo. Ono se to skládalo, bylo to víc věcí dohro-

mady, nevyšlo nám intro, dvakrát jsme začínali jednu písničku, pak byla rozladěná kytara a nakonec se mi povolil horní činel u hihatky. Tak jsem se naštvál a rozkopál bicí, že popadaly na stranu a zůstal tam jenom kopák. Říkal jsem si v tu chvíli, že jsem právě pohltil celý koncert, ale stala se divná věc, těm lidem se to líbilo. Vzali to jako takovou performanci. To špatný, co ve mně v tu chvíli bylo, se vypustilo do prostoru. Najednou jsem byl sám na prázdném praktikáblu s tím jedním kopákem. Chvilí jsem tam stál, vydechával to a řval na lidi, jako že tohle je speciální verze pro Roxy. Kluci byli stateční a hráli dál, tak jsem to potom začal dávat zase zpátky dohromady. A když jsem si pak zase za ty bicí sedl a začal hrát, lidi křičeli ještě víc. Byl to neuvěřitelný adrenalinový okamžik. Od té chvíle koncert dostal novou energii, že vlastně pak až do konce to bylo úplně skvělé. Jen doufám, že se nic takového nebude muset odehrávat na našem turné. To by pak pro mě byla poslední destinace tour Praha–Bohnice.

17/ Ví, že také pomáháte charitě. Můžete to přiblížit? Každý rok na jaře děláme v Divadle v Celetné akustický koncert pro Rozmarýnu a vždycky tam máme nějakého zajímavého hosta. Minulý rok to byli Clarinet Factory a letos v dubnu Tomáš Hanák. Rozmarýna už dlouhodobě pomáhá integraci dětí z dětských domovů, stará se o ně a snaží se jim pomoci v tom klíčovém začátku, třeba pracovním místem. Proto zřídila v Praze na nábreží kavárnu a restauraci Rozmar, kde ti lidé můžou pracovat.

18/ Co vaše fanyanky? Hází po vás spodním prádlem? Kam se jim nejčastěji podepisujete? Myslím, že Tata Bojs jsou zrovna typ kapely, která to s fanynkami nemá tak bouřlivé. Samozřejmě po koncertě za námi přicházejí, chtějí se třeba pobavit nebo si chtějí podat ruku nebo se nechat od nás podepsat. Občas se podepisujeme na kuriózní místa, jako jsou ruce, nohy, ramena, záda, prsa nebo nejčastěji břicho. Teda nejčastěji samozřejmě na papírky a naše CD, ale když mluvím o těch místech tělesných, tak je to břicho. Na těchto osobních setkáních s fanoušky je dobrá jedna věc, většinou nám říkají, jak jsme strašně dobří. To se výborně poslouchá. Skvělí a přirození lidé s vlastním názorem.

19/ Jak jste poznal svou ženu? Byla fanyanka Tata Bojs? Moje žena nebyla naše fanyanka. Měla nás za takovou tu infantilní kapelu, která dělá jenom samý blbosti. Poznali jsme se na Andělech, když jsme byli nominováni za desku Biorytmy. No a tam to nějak zajiskřilo. Klára dělala v hudebním vydavatelství Universal. Takže okolo hudby se motala pořád. To bylo právě zajímavý, pracovala léta v hudebním vydavatelství, já jsem dělal aktivně hudbu, a nikdy se do té doby naše cesty neprotnulý. Ale nebyla to žádná láska na první pohled. Pozvolně to najíždělo.

20/ Jako to Bolero? Akorát je to delší než těch sedmnáct minut. Ale gradace to byla podobná. ■

Lela

■ FOTO MARTIN BUČEK /
WWW.MARTINBUCEK.COM
MAKE-UP MARIE VESELÁ,
ŠTĚPÁNKA KOTALOVÁ

Na břehu Lipna ve
Wellness hotelu
FRYMBURK, největším
hotelovém wellness
centru v ČR, vznikly
dva pictorialy. První
jste si mohli vychutnat
začátkem roku, v dnešním
pictorialu se vše točí okolo
slovenské krásy
LELY CETEROVÉ...

Před třinácti lety se jako mladé děvčátko Lela Ceterová přestěhovala s rodiči do Bratislavy. Absolvovala tady střední školu s maturitou, což byla její startovní čára v oblasti modelingu. „V průběhu následujících pár let jsem v této oblasti získala zkušenosti. Výsledkem jsou všelijaké druhy fotek ať už pro firmy, webové stránky, nebo i zahraniční projekty. Výjimkou nebyly ani různé reklamní spoty a hudební videa. Největší zážitky a zkušenosti jsem získala jako hosteska pro víc týmů na závodech formule 1. A s tím byly spojené i moje plastické operace, které byly naštěstí kladně hodnoceny i mým nejbližším okolím. Muži vnímají ženy jako soubor detailů a dokonalostí v jednom celku, proto je snahou žen vypadat dokonale i za pomoci úpravy každého detailu. Nejsem žádnou výjimkou a nedokonalosti a detaily jsem tedy přenechala raději odborníkům. Proto mě dnes muži vnímají jako symbol ženskosti s dlouhými blond vlasy, modrýma očima a povedeným poprsím, kam často sklouzává jejich pohled. Myslím, že pro mnohé jsem byla dostatečnou oporou v minulosti, a i proto mě po této linii vnímají jako spolehlivou a důvěryhodnou,“ představuje se Lela a hned pokračuje...

Děkujeme WELLNESS HOTELU FRYMBURK za možnost zde strávit několik pracovních dní.

„Okolí mě bere jako
usměvavou, přátelskou
a dobrosrdečnou osobu –
aspoň jsem to tak slyšela.

Informace o focení do
Playboye mé okolí sice
trošku zaskočila, ale v mém
vnímání to byla skvělá
příležitost a další splněný sen
do mé sbírky. Moji nejbližší
to respektují a těší se, že mají
možnost právě v Playboyi
vidět skvělé fotografie,
které má na svědomí můj
dlouholetý kamarád Martin
Buček. Playboy – to je sbírka
krás ženského těla bez
vulgárností a moje fotky
jsou toho snad pádným
důkazem. Pevně věřím, že
nejen českým mužům, ale
i ostatním čtenářům se moje
Playmate zalíbí a objeví
v slovenských ženách krásu
a jedinečnost tak, jako ji
objevuji v nich já sama.“

 miss červen [PLAYMATE] Lela Ceterová

JMÉNO
LELA CETEROVÁ

NAROZENÁ
4. červen 1989

MÍSTO NAROZENÍ
Žilina

VÝŠKA 170 cm

VÁHA 54 kg

PRSA-PÁS-BOKY
93-62-91 cm

CO SE MI LÍBÍ NA MUŽÍCH
když mají v dnešní době
způsoby a jsou džentlmeny
v každé situaci. Líbí se mi,
když je muž komunikativní
a má dostatek porozumění,
když neskrývá své city
a dokáže je se šarmem
projevit. Na první pohled si
všímám nejvíc očí, rukou
a mužského zadku.
A v neposlední řadě se mi
líbí, když muž voní,
je upravený a sladěný

CO NA NICH NESNÁŠÍM
muži mají za nepsanou
povinnost dát ženě
vyniknout už jen tím, že
je žena. Proto nesnáším,
když je muž povýšený,
egocentrický a vidí si jen
na špičku nosu. Skoupé,
hrubé a arogantní muže
vedle sebe nesnesu.
Hlasitý projev a diskuse mě
odrazují stejně jako pach
alkoholu nebo špinavé
nehty...

CO NAPLŇUJE MŮJ ŽIVOT
jsou to hlavně rodiče, přítel
a dobré mezilidské vztahy
se známými

JAK RELAXUJI
relax si vychutnám
obzvlášť při dobré večeři,
dobrém suchém vínku ve
společnosti přítele nebo
kamarádek. Příjemná hudba
v pozadí také není
na škodu...

TAJNÝ SEN
aspoň jednou v životě
být na hodinu mužem
a myslet jako on

MOJE AMBICE
úspěšné ukončení
vysokoškolského studia, být
sama sobě pánem
a nafocení dalších
pictorialů pro víc
zahraničních časopisů

CO CHCI V ŽIVOTĚ DOSÁHNOUT
abych byla jednou
nejlepší manželka svého
přítele a matka jeho dětí

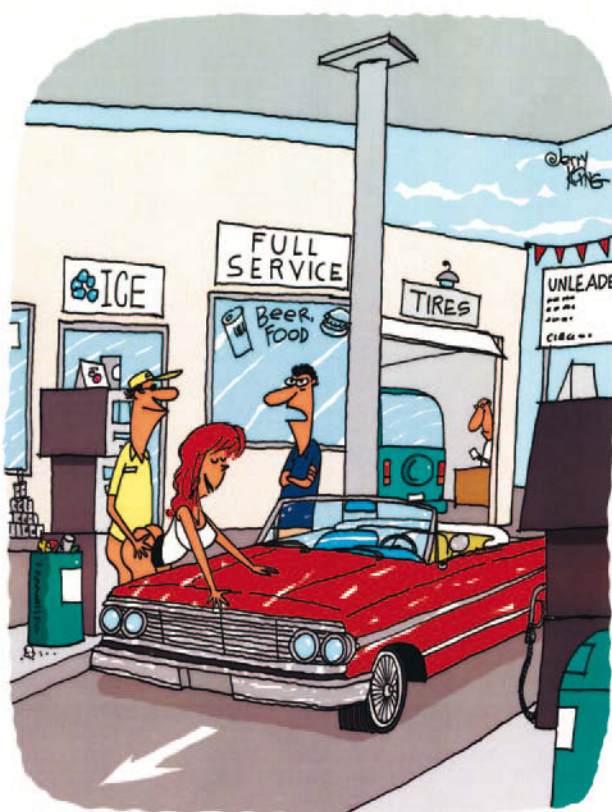
Vyřídte prosím mé poděkování šéfkuchaři,
ale především číšníkovi.

Jako malej jsem seděl ženám rád v klíně,
dnes na něm rád ležím.

Mám svoji hrdost, ale je potvora na prachy.

Když jsem říkal, že chci plnou, mluvil jsem o autě.

// Odmítnutí

U barového pultu sedí mladá hezká žena a něco pocucává. Přitochí se k ní muž a začne konverzovat.

Muž: „Dobrý den, slečno. Je tady na židli vedle vás volno?“

Žena: „Ne!“

Muž: „No, nevadí. Přesto bych si rád s vámi promluvil.“

Žena: „Ne!“

Muž: „Dobře, tak vám aspoň objedná jednu skleničku.“

Žena: „Ne!“

Muž: „A proč ne? Chvilku bychom spolu poseděli...“

Žena: „Ne!“

Muž: „Pokecali...“

Žena: „Ne!“

Muž: „Zatančili...“

Žena: „Ne!“

Muž: „Pak bychom spolu odešli...“

Žena: „Ne!“

Muž: „Vy byste mě pozvala k sobě domů na kafe...“

Žena: „Ne!“

Muž: „Tam bychom ještě chvíli poslouchali hudbu a tančili...“

Žena: „Ne!“

Muž: „Trošku intimností...“

Žena: „Ne!“

Muž: „Pak bychom se svlékli...“

Žena: „Ne!“

Muž: „Polaskali...“

Žena: „Ne!“

Muž: „Pomilovali...“

Žena: „Ne!“

Muž: „Já bych ani nepoužil ochranu...“

Žena: „Tak tu si teda vezmeš!“

V SOUDNÍ SÍNĚ:

„Obžalovaný, jak jste zabil svou manželku?“

„Kladivem.“

Ž publika: „Ty svině!“

Soudce: „Tady rozhoduje soud a ne vy!“

Ž publika: „Ano, já nerozhoduji, ale den před činem jsem si byl u něj kladivo půjčit a on mi přísahal, že žádné nemá.“

// V porodnici

V čekárně sedí vedle sebe tři budoucí otcové. Vyjde sestra a říká prvnému, že se mu narodila dvojčata.

„Přesně to jsem čekal. Se ženou jsme se totiž těsně před početím dívali na film Dvojitý zásah.“

„A tady panu Novákovi se narodila dokonce trojčata,“ oznamuje sestřička.

„Ufff, tak to bude tím, že jsme se ženou měli při milování zrovna puštěný film Tři mušketýři.“

V tom okamžiku třetí muž zbledne a začne se celý třást.

Ostatní se ho ptají: „Co je s vámi, je vám dobře, stalo se něco?“

„No, to nevím, co budeme dělat, my jsme s manželkou zrovna před tím viděli film Dvanáct opic...“

JDOU DVĚ BLONDÝNKY K VLAKU NA NÁDRAŽÍ A JEDNA SE PTÁ PRŮVODČÍHO:

„Prosím vás, doveze mě tenhle vlak do Prahy?“

„Ne, slečno, lituji...“ odpoví průvodčí.

Ta druhá vypne hrud, ležérně povolí výstřih, pořádně našpulí pusku a zeptá se: „A mě?“

// Horečka

Muž onemocní, teplota každou hodinu stoupá, muž úpí, jeho žena přichází ze sousedního pokoje: „Když tě vidím, myslím, že bych měla raději okamžitě napsat tvým rodičům zprávu, že jsi trochu nemocný,“ říká.

„Ano, to jsi hodná, miláčku,“ odpovídá slabým hlasem muž, „pro mě je už i psát na mobilu dost obtížné. Ale víš, jací jsou. Prosím tě, tak hlavně ohleduplně.“

Za chvíli se žena vrací: „Promiň, ale potřebuji poradit: píše se pé nebo bé na konci slova pohřeb?“

MANŽELKA SE PTÁ MANŽELA: „MILÁČKU, POVEZ MI, CO SI MÁM VZÍT DNEŠKA NA PLÁŽ, ABYCH ZAUJALA OSTATNÍ?“

Chlapík se na ni otráveně podívá a říká: „Zkus třeba lyže...“

// Hodnotný dárek

Manželka se rozhodne koupit manželovi netradiční dárek k narozeninám, a tak jde do zverimexu, ale tam se jí všechna zvířata zdají moc drahá. Ptá se tedy prodavače, jestli nemají něco levnějšího.

„No, měli bychom jednu žabu, tamhle vzadu, podívejte, za 500 korun,“ říká prodavač.

„Žabu? Co je prosím vás tady na té zelené kuňkající obludce takového, že stojí tolik?“ ptá se překvapená žena.

Prodavač vysvětluje: „No jak bych vám to řekl, no prostě, ta žába umí úžasně orál.“

Žena si to promyslí a s vidinou toho, že by se zbavila jedné z „povinností“, žabu nakonec koupí.

Večer manželovi poblahopřeje a předá mu dárek s patřičným vysvětlením. Natěšený manžel se okamžitě rozhodne dárek vyzkoušet a manželka jde zatím spát.

V noci manželku probudí ze spaní nějaké zvuky z kuchyně, potichu se tam tedy přikrade a vidí manžela a žabu, jak listují v kuchařských knihách, kolem všude rozložené pánve, hrnce a další kuchyňské náčiní.

Nechápavě vyštěkne na muže: „Co tady proboha vyvádíš, a ještě k tomu s tou žabou?“

„Jakmile se žába naučí vařit, letíš z domu!“

BAVÍ SE SPOLU DVA CHLÁPCI V HOSPODĚ:

„Hele, co se děje, že tě tvoje stará pustila dneska na pivo?“

„Dal jsem jí do vany pěnu, aby mě nezdržovala...“

„Jo, tak to muselo být pěkně drahý. Někák značková omlazující zkrášlující pěna, co?“

„Ne ne, montážní!“

MINI manie

TEXT JIŘÍ BABORSKÝ ■ FOTO MINI

S nejrůznějšími deriváty na téma britské mini se v poslední době roztrhl pytel. Celé to začalo reminiscencí na původní miniautíčko z padesátých let, potom přišel kabriolet a v rychlém sledu pak kombi, kupé, roadster, a dokonce stylové SUV Countryman. Od něj je odvozena nejnovější, už sedmá křesle, na míle vzdálená tradičnímu vnímání automobilových tříd.

MINI PACEMAN JE SMĚSICÍ ZDÁNlivĚ NESLUČITELNÉHO. Z POLOVINY SUV, Z POLOVINY KUPÉ, V KAŽDÉM PŘÍPADĚ ALE STOPROCENTNÍ MINI.

Extravagantní, hravé, s obřím kulatým tachometrem uprostřed.

Mini to rozjíždí ve velkém. Původní myšlenka levného auta pro masy dala už dávno sbohem, naopak dál rozvíjí image stylového módního doplňku s odpovídající cenovkou. A vlastně už ani není tak mini, když měří přes 4 metry. Postupný růst se prozatím zastavil u SUV Countryman. Není to terénní auto v pravém slova smyslu, ale je vyšší, robustní a může mít pohon všech kol. A prak-

ticky stejně vypadá při pohledu zepředu i nový paceman. Směrem k zádi ale rozdílů přibývá a člověk se nestačí divit. Mix SUV a kupé ale ve výsledku působí naprosto přirozeně. Ve větším balení se touto cestou pustil Range Rover Evoque, na čtyřech metrech délky je ale paceman jasným solitérem. Však by to ani nebylo mini, kdyby se nesnažilo šokovat, poutat pozornost a udávat směr. Tento se podle mini jmenuje Sports Activity Coupé, tedy SAV.

SUV Countryman a SAV Paceman mají kromě přidě identický také interiér a technický základ, což tedy znamená, že i ke trojím dveřím si můžete dopřát pohon všech kol.

Sportovnější charakter pacemanu si vyžádal snížení střechy, která navíc směrem dozadu efektně klesá. Originální vzhled přitom neubírá nic

ZÁKLADNÍ ÚDAJE **MINI COOPER S PACEMAN**

Přepíňovaný benzinový čtyřválec 1,6 l // Výkon 135 kW
Točivý moment 240–260 N.m // Maximální rychlost 217 km/h
Zrychlení 0–100 km/h 7,5 s // Spotřeba 6,1 l/100 km
Základní cena 702 500 Kč

Poprvé dostalo mini horizontálně orientované světlíky. Vyšší stavba a plastové ochranné prvky prozrazují příbuznost s SUV Countryman, dokonce lze objednat i pohon všech kol.

Svět kruhů a oblouků. Schválně zkuste najít alespoň jednu hranu. Centrální rychloměr má obří rozměry, uvnitř je displej rádia a navigace.

Paceman je koncipovaný jako čtyřmístné kupé. Za příplatek si můžete pořídit barevně podsvícenou centrální kolejnici, do níž lze uchytit nejrůznější držáky.

z praktičnosti – do kufru se vejde slušných 330 litrů zavazadel, a když je potřeba na dovolenou sbalit o něco víc věcí, číhají v záloze sklopná zadní opěradla. Jsou dvě, paceman byl na rozdíl od countrymanu od počátku koncipován výhradně jako čtyřmístný. Uprostřed interiéru tak vznikl prostor pro netradiční funkčně-designovou kolejnici. Můžete po ní posouvat nejrůznější praktické držáky, ve tmě celá konzole navíc svítí. Stejně jako obložení dveří nebo prostor pro nohy. Můžete přepínat mnoho odstínů a nevěřili byste, jak takový detail promění atmosféru na palubě. Je libo uklidňující modrou, křiklavě zelenou nebo vášnivou rudou?

Přístrojová deska, to je kapitola sama pro sebe. Pokud máte alergii na kruhové motivy, raději ani nenastupujte. Mohla by se vám pěkně zatočit hlava. Mini, to je oblina vedle oblíny. Obří přístroje, výdechy ventilace, displej klimatizace, zrcátko, kliky dveří, všude samý kruh, oblouk a boule. Jako by měl miník fobii z ostrých hran. Excentrický styl jde u britské značky trochu na úkor praktičnosti a přehlednosti, na množství ovladačů a jejich uspořádání si člověk musí chvíli zvykat. Ale stojí to za to.

Už proto, jak se vám paceman odvědí v první zatáčce. Na to, že není v portfoliu značky zdaleka tím nejsportovnějším náčiním, jezdí fantasticky. Náklony nezná, zato jízdní zábava patří do jeho slovníku na první stránku. Náš modrý krasavec umocňoval požitky silnější verze přepřítaného šestnáctistovky, která dává ve verzi Cooper S 184 koní a 260 N.m. Potenciál sportovně tvrdého podvozku tak může být do puntíku využit. Jen škoda, že na českých silnicích si místa pro řídičskou euforii musíte pečlivě vybírat. Jakmile totiž pustíte mini na rozbitou okresku, začne se jeho kouzlo vytrácet a z milovaného sympatáka je rázem uskákaný protiva. Jedno se ale musí nechat, celkově tuhá a výtečně zpracovaná paceman na výmolech ani nezavře.

Snad jen řidič trochu zaskřípe zuby, až bude za každých sto kilometrů ostré jízdy dolévat do malé nádrže patnáct litrů, na druhou stranu je třeba vyzdvihnout, že takto silný motor dokáže jezdit pod vedením klidné povahy bez problémů za sedm litrů. A to jsme řídili automat, s manuálním řazením to umí Cooper S ještě o litr úsporněji. To ale určitě není důvod samočinnou převodovku zavrhnout. Řadí totiž bleskově a ve spojení s pádly pod volantem dává okreskovému dovádění zase jiný rozměr.

A man with dark hair and a beard is walking towards the camera, smiling. He is wearing a bright orange jacket over a blue polo shirt and blue jeans. The background is a blurred city street with a stone wall on the left and a green bicycle in the foreground on the right. In the background, there are people sitting at outdoor cafe tables under white umbrellas.

bugatti

THE EUROPEAN BRAND
www.bestage-fashion.cz

Benešov • Beroun • Brno • Česká Lípa • České Budějovice • Hradec Králové
Karlovy Vary • Kolín • Košice • Litoměřice • Mariánské Lázně • Nitra • Olomouc • Ostrava
Pardubice • Plzeň • Poprad • Praha • Prešov • Trebišov • Uherské Hradiště • Zlín • Žilina

[AUTO SNŮ]

MANSORY VEYRON LINEA VINCERO D'ORO

Německý tuner **MANSORY** se nezaletne ani nejrychlejšího vozu planety, i k němu má co říct. Designéři přepracovali většinu karosářských panelů, které pak nechali vyrobit z uhlíkového kompozitu, jehož struktura pod bezbarvým lakem náležitě vyniká. Zlatavé doplňky jsou kombinací karbonu a mědi. Rekordy ověřený osmilitrový šestnáctiválec v bavorské dílně posílil na 1124 koní a 1310 N.m, což nepotřebuje další komentář. Úpravce se zaručil, že tento exponát zůstane v jediném exempláři.

NIC JIM NENÍ SVATÉ

VÝROBCI LUXUSNÍCH A SUPERSPORTOVNÍCH AUT DÁVAJÍ DO JEJICH VÝVOJE MAXIMUM, TUNINGOVÍ SPECIALISTÉ SI ALE ČASTO MYSLÍ, ŽE TO STÁLE NENÍ DOST. NEZASTAVÍ SE PŘED NIČÍM, NEBOJÍ SE VZÍT POD KUDLU ANI VOZY NEJPRESTIŽNĚJŠÍCH ZNAČEK. VÝSLEDKEM JSOU SKVOSTY, ALE I SOLIDNÍ ÚLETY. NEJAKTIVNĚJŠÍM HRÁČEM NA POLI TUNINGU NEJDRAŽŠÍCH AUT SVĚTA JE NĚMECKÁ FIRMA MANSORY, A TAK JI V NAŠEM VÝBĚRU NAJDETE NEJČASTĚJI.

Hamann Tycoon Evo M

Výkon 370 koní, zrychlení na stovku za 4,2 s a maximálka 300 km/h. To je výsledek péče společnosti **Hamann Motorsport** o BMW X6 M. Jak musí být tvrdý podvozek osazený koly o průměru 23 palců, si ani nechceme představovat. Nejextrémnější verze optického balíku zahrnuje nové nárazníky a záplavu karbonových dílů včetně kapoty.

MANSORY STALLONE

Ferrari F12 na bavorský způsob: karosářské doplňky z karbonu, přepracovaná přední i zadní část, pod kapotou upravený šestilitrový dvanáctiválec. K původním 740 koním se **MANSORYMU** podařilo přidat dalších 35 koní. Samozřejmostí je ultimativní podvozek obouvající až dvaadvacetipalcové ráfky a hřmící výfuk.

Mercedes-Benz třídy G

Německý ekvivalent Land Roveru Defender je Mercedes třídy G. Koupíte jej v holé vojenské verzi, běžném civilním provedení, jako pracovní stroj, nebo můžete utratit miliony za vytuněné kreace. **HAMANN (nahoře)** zvýšil výkon špičkové verze G 65 AMG na 702 koní, precizně vyladil podvozek a exteriér stylizoval velmi decentně. Efekt nahnal hlavně zlatými prvky.

Žlutý **MANSORYHO** Gronos (*dole*) jde podstatně dál. Motor 5,5 V8 dává 840 koní, pohání kola o průměru 23 palců a ukrytý je v uhlazené karoserii se spoustou karbonu.

Mansory Carbonado

Carbonado je už druhou úpravou Lamborghini Aventador od německého tunera **Mansory**. Jak název napovídá, hlavní roli hraje očím vystavený lehký uhlíkový kompozit. Nejde o žádný polep, ale kompletně nový kabát s řadou specifických designových prvků. Poladěný dvanáctiválec umí 754 koní, lehký bolid vystřelí na stovku za 2,8 s a jede 355 km/h.

Porsche Cayenne

Mezi nejčastější objekty tuningu patří Porsche Cayenne. Za všechny můžeme uvést ruský výtvar firmu **TopCar** (nahore vlevo), která na přání zákazníka ozdobila bílé porsche rudými motivy. Z renomovaných evropských společností se Cayennu dlouhodobě věnuje **TechArt** (nahore vpravo), jehož maskulinní magnum už je dnes pojem. Vypadá nabroušeně, může mít až 600 koní a jeho vysokou příď s vyboulenou kapotou ve zpětném zrcátku nepřehlédnete.

McLaren MP4-12C

Sáhnout na produkt takového matadora, jako je McLaren, to už chce vážně odvahy. **MANSORY** (dole) šel pro něj typickou cestou aplikace lehkého karbonu, který najdeme na rozšířené karoserii i uvnitř vozu. Nové jsou v jeho podání nárazníky, kola i spoilery. Posílení osmiválce z 600 na 670 koní se jistě také hodí. **HAMANN MOTORSPORT** (nahore) ponechal techniku v původní podobě a zaměřil se na optimalizaci aerodynamiky a rozsáhlou aplikaci lehkých materiálů.

LUMMA RANGE ROVER

Německá **LUMMA DESIGN** drží krok s dobou, sotva spatřil světlo světa nový Range Rover, hned se

do něj pustila. Jde o jednu z prvních komplexních úprav britské novinky. Extrémní snížení podvozku jde proti původní myšlence nezastavitelného offroadu, s jízdními vlastnostmi ale dělá divy. Bodykit je rozsáhlý, ale natolik povedený, že nenarušuje základní koncept karoserie. Karbonová kapota snižuje hmotnost, kola mohou mít až 22 palců! Připravený už je i doping pro přeplňovaný pětilitr, který může mít až 560 koní.

PRO VYZNAVAČE OPERY I SPORTU

Kdo mohl tušit, že uniknout pohodlí může být tak příjemné? Se zbrusu novým pětidveřovým hatchbackem Volvo V40 Cross Country je to přesně ten případ. Až 254 koní pod kapotou a systém pro sjiždění prudkých svahů promění strmý sráz v hladkou silnici. Větší kola a zvýšená jízdní pozice vám umožní kontrolovat terén, ať už jste kdekoliv. Kdo se bojí vzdálených končin? Vy určitě ne.

ZBRUSU NOVÉ VOLVO V40 CROSS COUNTRY JE TO O VÁS

Cena vč. DPH od 627 183 Kč pro motorizaci D2.

A.Charouz, spol. s r.o., Praha 9, Poděbradská 29, Karlovy Vary, Tábořská 400/28

Kombinovaná spotřeba a emise CO₂: 3,8–8,3 l/100 km, 99–194 g/km

VOLVOCARS.CHAROUCZ.CZ

[PEXESO]

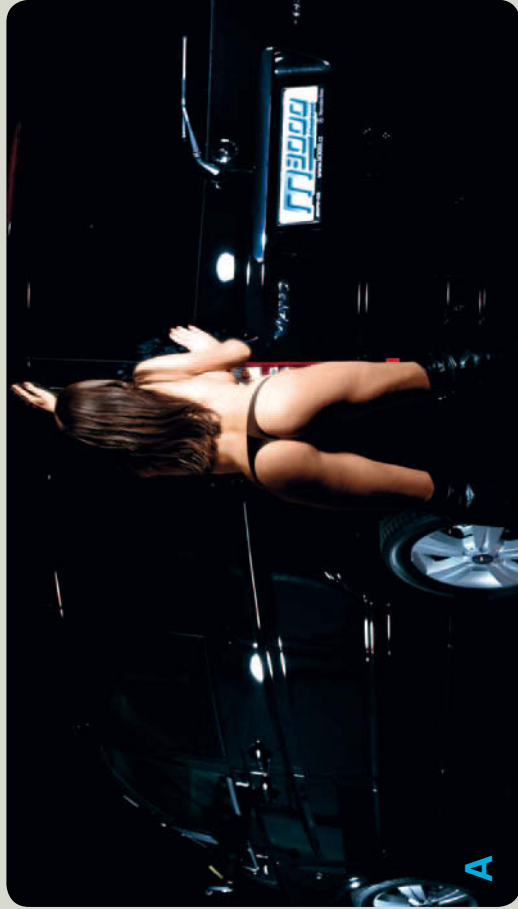
Vyhrajte auto na víkend

Ve spolupráci se společností M3000, a. s., jsme pro vás připravili v pořadí čtvrtý soutěžní tipovací kvíz. Ze správných tipů vzejde vítěz, který se může těšit na víkendové svezení automobilem **MERCEDES-BENZ třídy B**, zapůjčeným společností M3000, a. s.

SOUTĚŽ
o svezení automobilem
MERCEDES-BENZ TRÍDY B

A

B

C

D

Pravidla jsou jednoduchá: na jedné straně to ještě děvčatům oděným společností Pepe Jeans sluší u krásného auta, naproti tomu na straně druhé už můžete obdivovat dokonalost jejich křivek... Vaším úkolem je uhodnout, která děvčata pod číslicemi jsou ta správná pod písmeny.
(Malá nápověda: nenechte se zmást jednotlivými typy automobilů a nehledejte v řešení vědu. Je to opět jednoduché...)

DĚKUJEME ZA SPOLUPRÁCI NAŠIM PARTNERŮM:
DODAVATEL VOZŮ: **M3000, a. s.**,
Šaldova 36, 186 00 Praha 8-Karlín
DODAVATEL OBLEČENÍ: **PEPE JEANS**

Své tipy pod heslem **PEXESO** se svou adresou zašlejte
do 7. června na adresu: **PLAYPRESS**, Ohradní 1140/2a,
140 00 Praha 4. E-mail: playboy@playpress.cz.

Smlouva není cárem papíru

Ať se nám to líbí, či ne, je sport globálním celospolečenským fenoménem. Američtí prezidenti si každoročně zvou do Bílého domu vítěze nejprestižnějších domácích soutěží, vrcholní politici jsou pravidelnými hosty nejsledovanějších sportovních klání. Stovky milionů lidí chodí v replikách dresů svých oblíbenců a největší firmy světa investují do reklamy miliardy dolarů. Stále častěji je proto na pořadu dne otázka, zdali si sport zaslouží suverénní právní prostředí.

Specialista na tuto problematiku, právník Vít Kučera z advokátní kanceláře CÍSAŘ, ČESKA, SMUTNÝ a spol. a člen Legislativní rady FAČR, je o existenci sportovního práva přesvědčen.

Má vůbec cenu se sportovním právem zabývat, když v tomto prostředí je smlouva cárem papíru? Stačí, když si hráč postaví hlavu a vytrucuje přestup. V první řadě smlouva není cárem papíru. Ubezpečuji vás, že ve sportu se smlouvy neporušují častěji, než je tomu v jiných oblastech. Dokonce bych si dovolil tvrdit, že míra plnění smluvních povinností je v tomto případě vzhledem k sankcím, jež může uplatnit zastřešující sportovní organizace, větší, než je tomu v případech stojících mimo sport. A pokud si některý hráč vytrucuje přestup, je to podle mého názoru dáno především jeho postavením nebo i tím, že mu to smlouva umožňuje.

Nevím o tom, že by advokáti skládali zkoušky ze sportovního práva... Představte si, že advokáti neskládají samostatně zkoušky ani z evropského či pracovního práva. Přesto se jedná o uzná-

vané disciplíny. Existují základní obory, občanské, obchodní, trestní a správní právo, které se posléze rozvíjejí do dalších oblastí. Máme ale také právo zemědělské, energetické, stavební, právo životního prostředí či mediální...

Existuje tedy disciplína „sportovní právo“? Ohledně toho se vedou polemiky. Starší kolegové z řad právních „klasiků“ se novým oborům spíš brání. Na druhou stranu zejména v zahraničí existuje spousta publikací a konkrétních kauz, díky kterým lze hovořit o sportovním právu, neboť jej formují. Já proto o existenci této právní disciplíny nepochybuji. Ostatně, jako spoluautorovi publikace Sportovní právo mi nic jiného nezbyvá.

Nabyl jsem dojmu, že snahou zejména některých vlivných sportovních svazů je vytvořit si vlastní právní prostředí. Při korupci u výstavby atomové elektrárny rozhoduje o vině soud. V případě korupce ve fotbale ovšem FIFA soudní verdikty odmítá. Máte pravdu, ale jen zčásti. Pokud se chcete bavit o fotbale, tak organizace, které jej zastřešují, bývají soukromoprávní subjekty, nejčastěji občanská sdružení. Takové sdružení má spoustu svých vnitřních předpisů, třeba stanov upravující jeho činnost a fungování. Svým způsobem by se zřejmě dalo hovořit o státu ve státě. I ve sportovní organizaci existuje moc výkonná, zákonodárná, fungují arbitráže nahrazující moc soudní. Tyto orgány znají specifika sportu a řídí se soukromoprávními předpisy, které také aplikují. Díky tomu nelze hovořit o svévoli, navíc obrana existuje i podle obecně závazných právních předpisů.

Když chtěly orgány činné v trestním řízení v Polsku vyšetřovat fotbalovou korupci, hrozilo národnímu svazu vyřazení z UEFA a FIFA, neboť toto prý spadá do kompetence fotbalových orgánů. To je pravda. Z předpisů těchto organizací vyplývá, zjednodušeně řečeno, že se spory rozhodují v rámci jejich orgánů.

Z čehož vyplývá, že legislativa jakýchsi organizací je nadřazena legislativě konkrétní země? Já bych to takto neřekl. Za prvé musíme rozlišit trestněprávní a soukromoprávní rovinu. Tedy jestli jde o trestný čin, nebo třeba o nějakou škodu. V trestněprávní rovině nesmí nikdo bránit orgánům činným v trestním řízení v jakémkoliv vyšetřování. FIFA ale trvá na tom, aby fotbalové orgány dané země nečekaly na jejich rozhodnutí a vedly svá vyšetřování v rámci disciplinárních řízení, po vlastní ose. Závěry orgánů činných v trestním řízení a disciplinárního orgánu se mohou lišit, posuzují totiž odlišné věci.

Soud rozhodne, že se konkrétní osoba dopustila trestného činu korupce a na základě pravomocného rozsudku půjde do vězení. Fotbalová disciplinárka dospěje k jinému verdiktu. Co s takovou situací? Je důležité pochopit, že vrcholné fotbalové orgány nemohou zasahovat do rozhodnutí v oblasti trestního práva konkrétní země. Odsouzený proto vykoná svůj trest. Podívejme se ale například na úpravu pracovního práva. Roky se volá po tom, aby legislativa reagovala na potřeby sportovních klubů, ale není to vyslyšeno. Ke střetu obou právních úprav tedy dochází.

Staráte se o sportovce i firmy, které do sportu vstupují. Je možno říct, že v případě smlouvy hráčské se řídíte sportovním právem, ale u smlouvy sponzorské, ve které je druhým partnerem firma podnikající mimo sport, platí právo obchodní? **Není tomu tak. V obou případech se bavíme o smlouvách, které nejsou zákonem výslovně upraveny. Jedná se proto o takzvané nepojmenované smlouvy, uzavřené buď podle ustanovení obchodního, nebo občanského zákoníku. Nepojmenovaná smlouva v oblasti sportu se tedy řídí jedním ze zmíněných obecných předpisů, ale zároveň se do ní promítají specifika sportu neboli sportovní právo. Mimochodem, v blízké budoucnosti už budou nepojmenované smlouvy uzavírány pouze podle nového občanského zákoníku.**

Co když si jedna strana vymění, že součástí smlouvy bude podmínka, která je v rozporu s pracovním právem. Například, že se hráč v případě těžkého zranění neobrátil na soud a sám se tak předem připraví o základní lidské právo na spravedlivý proces. Dělal bych vše pro to, abych oběma stranám takovou podmínku rozmluvil. Byla by totiž neplatná pro rozpor se zákonem. Bohužel se stává, že se podmínky, které nejsou v souladu se zákonem a jsou tudíž právně nevyhahatelné, v některých smlouvách objevují. Aniž by klienti tušili, co jim hrozí.

Platí v takových případech, že pokud je jedno z ustanovení smlouvy neplatné, ruší se platnost celé smlouvy? Záleží na úpravě konkrétní smlouvy. Existuje tzv. Salvátorská klauzule, která praví, že pokud je neplatné jedno z ustanovení smlouvy, neznamená to automaticky neplatnost celé smlouvy.

Na fotbalovém zápasu se stanu svědkem toho, že hráč zlomí brutálním zákrokem soupeři nohu, a usoudím, že v tom byl úmysl. Podle všeho bych měl tuto skutečnost oznámit. Každý občan má ohlašovací povinnost pro stanovené trestné činy. Pokud by se mohlo jednat o těžké ublížení na zdraví, měl byste celou věc oznámit. V ostatních případech spíš platí, že tam, kde není žalobce, není ani soudce.

Existuje z právního hlediska rozdíl mezi akciovou společností, která vlastní fotbalový klub, a akciovkou vlastníci válcovnu plechu? Žádný rozdíl v tom není.

Až na to, že sportovci podléhají jiným pravidlům než valčíři plechu? Dalo by se to tak říci. Sportovci totiž nebývají, na rozdíl od valčířů plechů, zaměstnanci. Zde narážíme na již zmíněný konflikt s pracovním právem. Valčíři pro změnu nejsou členy sportovních organizací.

A nebylo by přínosnější přijmout zákon, podle kterého se všichni profesionální sportovci stanou zaměstnanci společností vlastníků sportovní klubů? Nebylo, protože podle aktuálního zákoníku práce sportovci fakticky nemohou být zaměstnanci v klasickém slova smyslu. Podívejte se kupříkladu na výpověď, jak ji upravuje zákoník práce. Reálná situace ve sportu by byla ve střetu s legislativou. Za tímto účelem by musel vzniknout buďto nový zákon, nebo být upraven zákoník práce tak, aby jej bylo možno aplikovat v praxi. Jen pro zajímavost, nadnárodní fotbalové organizace usilují o to, aby se sportovci stali zaměstnanci, měli různá pojištění nebo právo na řádnou dovolenou. Dříve či později tak bude změna legislativy nutnost.

Když fotbalista zlomí někomu nohu při potyčce v baru, je to kvalifikováno jako těžké ublížení na zdraví „oceněné“ příslušnou trestní sazbou. Když učiní totéž během utkání, jedná se o zranění. Znamená to, že po dobu zápasu nepodléhá hráč světské spravedlnosti? Z praxe znám případ a existuje dokonce rozhodnutí, myslím Nejvyššího soudu ČR, jímž byl sportovec za ublížení na zdraví potrestán podmíněným trestem odnětí svobody. I na sportovce se vztahuje světská spravedlnost. Pokud někdo podá trestní oznámení, případně bude u civilního soudu požadovat náhradu škody, je velká pravděpodobnost, že autor zákroku, který porušil pravidla, bude povinen alespoň k náhradě způsobené škody.

Lze předpokládat, že se na soudy budou obracet zranění hráči z amatérských soutěží. Nemají profesionální smlouvy, které jim takový postup zakazují? Vaše úvaha se ubírá správným směrem, ačkoliv ani profesionální smlouva nic takového zakázat nemůže. Nicméně profesionální sportovec s kvalitní smlouvou je pod ochranou klubu, který se o něj většinou stará i po dobu léčby. Naopak takového pokrývače, který si ve volném čase zahraje fotbal, může noha zlomená v zápase okresního přeboru nejen finančně zruinovat. Podle současné právní úpravy, pokud hráč poruší pravidla a někoho zraní, je splněna velká většina podmínek pro to, aby poškozenému byla náhrada škody přiznána. Rozhodující pak bývá solidarita sportovců, tedy zda se na soud obrátí.

V případě potenciálních zločinců platí presumpce nevin. Proč tomu tak není u sportovců? Tím narážím na známé dopingové kauzy. **Trestní řízení zasahuje do nejdůležitějších práv jedince, jedná se o případy, které mohou v některých zemích skončit i rozsudkem smrti. Dopingové kauzy zasahují „pouze“ do oblasti sportu,**

tedy pro profesionály řekněme zejména do roviny finanční. A nesouhlasím s tvrzením, že v případech dopingů není uplatňována presumpce nevin. Antidopingová organizace musí prokázat, že hráč porušil pravidla, kodex. Čili v případě nařčení z užití zakázané látky musí na základě analýzy vzorku A prokázat, že sportovec dopoval. Sportovec může požadovat analýzu vzorku B a důkazní břemeno opět leží na organizaci. A protože sportovec odpovídá za to, že se mu žádná nepovolená látka do těla nedostane, je, pokud se takto stane, vinen. Jde tedy o objektivní odpovědnost nepřihlížející k zavinění, což je samozřejmě přísné.

Věta, podle které sportovec odpovídá za všechny látky ve svém těle, se podle některých právníků rovná nesplnitelné podmínce. Dopingový komisař jednoho dne zazvoní u dveří, odebere vzorky a dotýčný sportovec netuší, co se až do vynesení ortelu se zmiňovaným vzorkem děje. Chápu, kam míříte, ale sportovec se ke splnění těchto podmínek zavázal. Navíc nakládání se vzorkem musí být, řekněme, dokumentováno.

Sportovec na rozdíl od podezřelého z vraždy nemá ze zákona právo na advokáta, vlastní soudní znalce. Názory vědců, že žádný člověk nemůže stoprocentně odpovídat za všechny látky ve svém těle, se stejně neberou v potaz. Stejně tak, jako možnost, že látku obsahující doping lze pozřít orálně, aniž si je toho sportovec vědom. A co teprve manipulace se vzorky... V 99 procentech případů sportovců, kteří byli obviněni z dopingů a posléze zproštěni, k tomu došlo z důvodu procesního pochybení, třeba při nakládání se vzorkem. Sportovec má například právo být přítomen při otevírání vzorku B. Pokud mu to dotýčné orgány nejsou schopny zajistit, je praxe taková, že lze dosáhnout „osvobození“. Nezpochybují ale, že úroveň ochrany sportovce není taková, jako je tomu u obžalovaného v trestních řízeních, i když z pochopitelných důvodů.

Možná budu trochu nepřesný, ale v oblasti trestního práva platí, že jedna pochybnost v prospěch obžalovaného by měla převážet nad deseti argumenty v jeho neprospěch. Věřte mi, že se berou v potaz pochybnosti svědčící ve prospěch sportovce, nesmíme ale zapomenout na zmiňovanou objektivní odpovědnost. Obecně se ví, že se nejedná o ideální úpravu, na druhou stranu aktuálně neexistuje žádná alternativa. Pokud by se někdo hájil tím, že mu dal zakázanou látku doktor či trenér, nebyl by nikdy nikdo z dopingů usvědčen. Je to jakási daň za snahu o absolutní čistotu sportu.

Takže přestože úprava není ideální, může na jejím základě jakási komise upřít profesionálnímu sportovci právo na práci, veřejně ho skandalizovat? Já už jsem to řekl, úprava skutečně není ideální, ale v této chvíli jediná možná. Jakýkoliv jiný přístup a ústupky by bohužel byly hned zneužity.

Co říkáte na názor, že antidopingovým organizacím tato neideální situace vyhovuje. Například jim umožňuje zničit sportovce, který nebyl nikdy usvědčen z dopingů. Stačí, když se pár usvědčených dopingových delikventů rozhodne, že změní zjištěné výpovědi. Určitě narážíte na kauzu Armstrong. Samozřejmě, běžný zločinec má v tomto ohledu výhodu třeba v podobě promlčení lhůty. Dalo by se říci, že na rozdíl od běžného soudu lze dopingové kauzy snadněji znovu a znovu otevírat. I když i v soudních řízeních existují možnosti obnovy řízení kvůli vyhodnocení důkazů, které předtím nebyly známe nebo dostupné. Nevěřím ale, že by byla snaha někoho cíleně zničit.

Takže v tomto případě převáží svědectví dvou usvědčených hráčů a důkazy, které existují jen údajně, nad stovkami antidopingových kontrol, které Armstrong podstoupil? Nemám rád kdyby, ale pokud bych působil jako obhájce Lance Armstronga, asi bych na výsledcích dopingových kontrol, které nikdy

žádný doping neprokázaly, stavěl obranu. Ale nesmíte zapomenout, že se Armstrong přiznal. Navíc neznáme ani zlomek důkazů, které byly k dispozici. Jednalo se prý mimo jiné o výpovědi lékařů, faktury...

V této souvislosti si vždy vybavím scénu z filmu Goyovy přízraky. Když byly na sveřepém inkvizitorovi použity postupy, které uplatňoval vůči obviněným, přiznal každodenní obcování s ďáblem. Opět tuším, kam míříte a nebudu to komentovat. Neviděl bych to ale tak černě.

Tak prosím komentujte vyjádření USADA, že se Armstrong nemůže dožadovat spravedlnosti u civilního soudu, protože ten není schopen rozhodovat v otázkách mezinárodního sportovního práva. Neraď bych se vyjadřoval k tomu, jak to funguje v USA. Tamní právní systém a kultura se od těch našich významně odlišují. Řekli jsme si, že se sportovní organizace snaží řešit spory interně. Nicméně třeba v případě jejich rozhodnutím svým způsobem nadřazeného Rozhodčího soudu pro sport v Lausanne existuje i po jeho rozhodnutí možnost, jak se obrátit na švýcarské soudy, aby toto rozhodnutí přezkoumaly.

Mě zajímá, co se stane, pokud soud v USA zproští Armstronga obvinění. Kdyby se tak stalo u obviněného z vraždy, je automaticky nevinen. Jak je tomu v případě obviněného z dopingů? O vině a nevině se rozhoduje v trestním řízení. Soud by obecně mohl zprostit Armstronga obvinění. To ale neznamená, že neporušil pravidla sportovní organizace.

Na jedné straně cyklista odsouzený antidopingovou agenturou, ale zbavený obvinění nejvyšší soudní instancí. Na straně druhé sponzor, který chce zpátky své peníze... Rozhodne preciznost a kvalita smlouvy. Pokud by ve smlouvě byla klauzule, že jsou veškeré sponzorské finance podmíněny sportovními úspěchy a v případě například „odsouzení“ ze strany USADA musí veškeré peníze vrátit, nevidím v tom větší problém. Pokud tam podobné ustanovení není, může věc skončit až u klasického soudu.

Máte klienta například v Turecku. Existují smlouvy postavené na sportovním právu, nebo se řídíte právem tureckého zaměstnavatele? Při transferových smlouvách je na smluvních stranách, aby si zvolily rozhodné právo, kterým se bude smlouva v obecných záležitostech řídit. Záleží to zejména na vyjednávací síle obou stran. Takže je dost pravděpodobné, že taková Barcelona by si prosadila španělské právo. A samozřejmě existují předpisy FIFA, které se aplikují vždy.

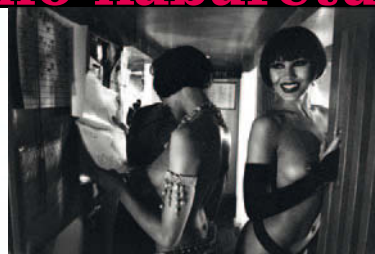
Můžete v případě konkrétní smlouvy říct, že je zcela nepřustřelná? Myslím si to o každé smlouvě, kterou klientovi odevzdávám. Zároveň ale vím, že na druhé straně stojí někdo, kdo si myslí, že každou smlouvu jde „rozstřelit“. ■

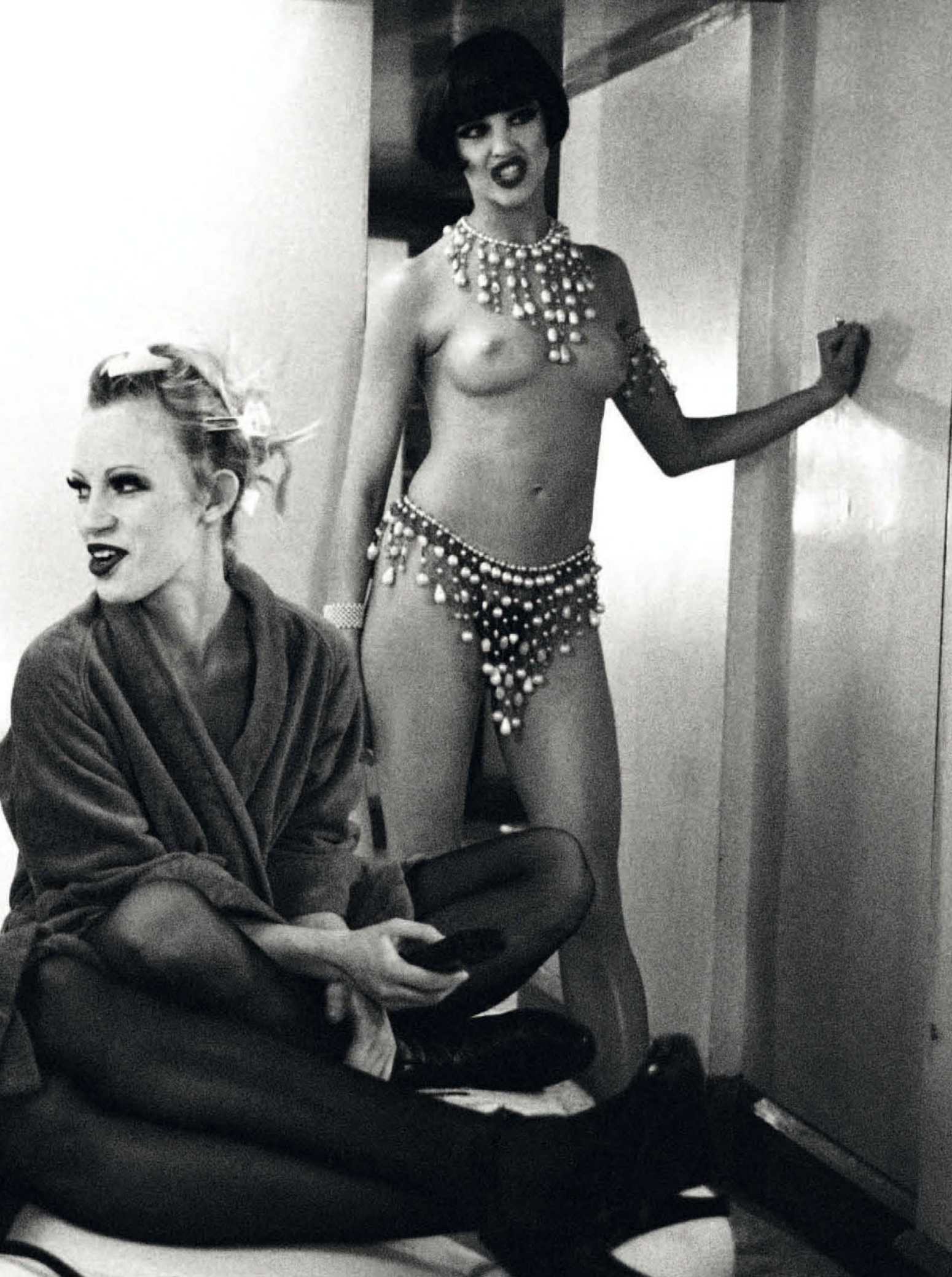
[PICTORIAL]

Crazy Horse

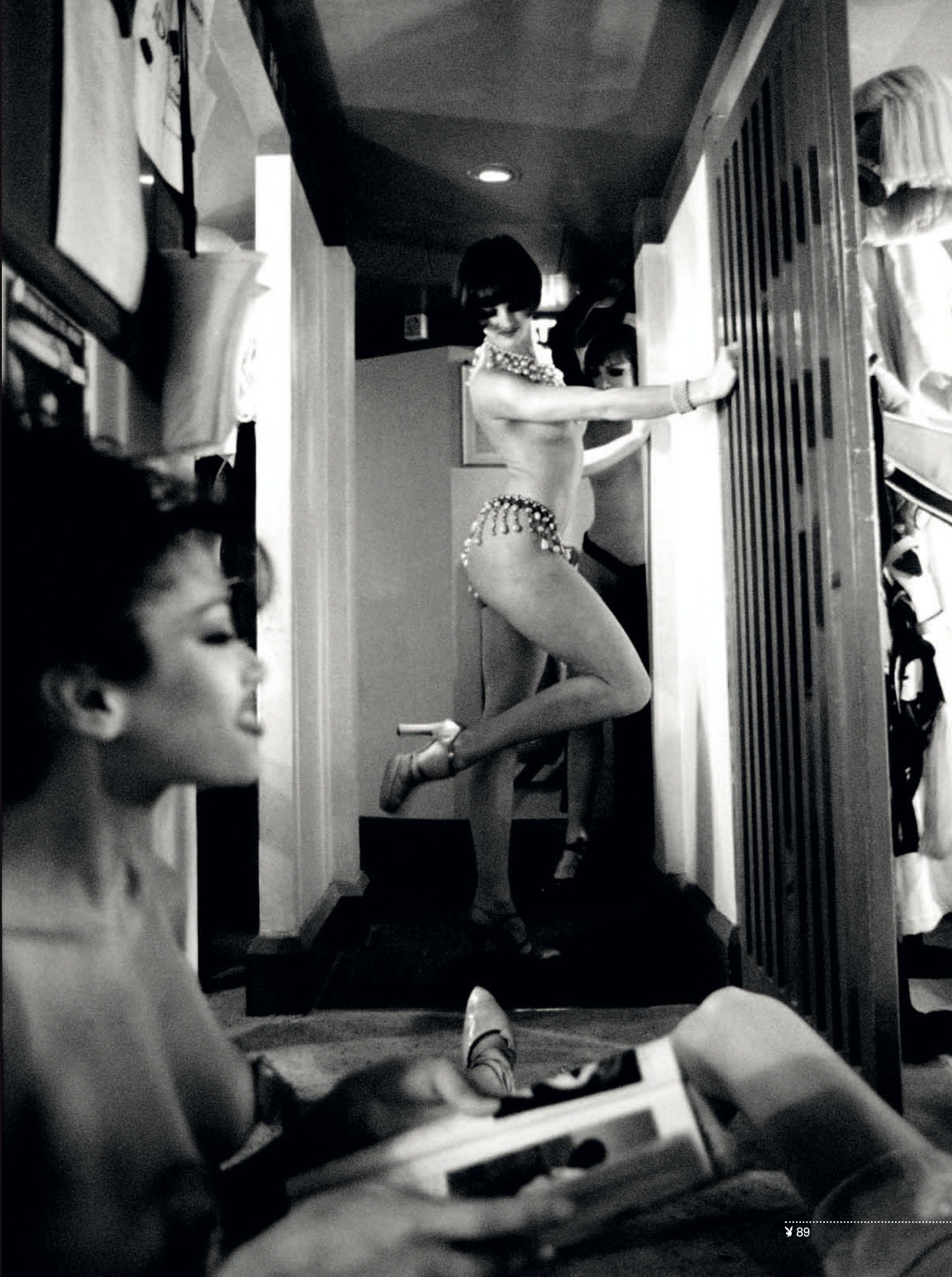
aneb **Vítejte v zákulisí slavného kabaretu**

LE CRAZY HORSE DE PARIS je proslulý pařížský kabaret, který uviděl světlo světa v roce 1951 propojením dvanácti bývalých vinných sklepů v impozantním domě na Avenue George V. Všechny tanečnice jsou vybírány tak, aby byly na jevišti téměř nerozeznatelné – mají stejné tvary, velikost ňader i výšku. Zakladatel kabaretu Alain Bernardin, velký milovník a znalec žen, chtěl od počátku propojit ženskou krásu, kouzla, magii a pantomimu do jednoho úžasného celku: „Magie je jako sen. A to, co děláme s dívkami, je také magie, protože ve skutečnosti nejsou zdaleka tak krásné jako na jevišti. Je to magie světla a kostýmů.“ **A teď se podívejte tam, kam oko běžného návštěvníka nedohlédne...**

WELLNESS HOTEL FRYMBURK

Přijďte si k nám odpočinout!

Wellness Hotel Frymburk je největší hotelový wellness komplex v ČR a nachází se přímo na břehu Lipenské přehrady. Hotel nabízí vysoký standard kvality ubytování, gastronomických služeb, wellness & spa služeb. Součástí hotelu je také kongresové centrum a vlastní aquapark.

Každý měsíc připravujeme pro naše hosty speciální nabídku nejen pobytových balíčků - stačí se jen podívat na naše webové stránky www.hotelfrymburk.cz. Pobyty je možné věnovat Vaším blízkým také v podobě dárkových poukazů.

Těšíme se na Vaši návštěvu!

WELLNESS HOTEL
FRYMBURK

Romantický den pro dva

- 1 x uvítací koupel pro dva
s přidáním vonného esenciálního oleje
- 1 x sekt a jahody podávané ke koupeli
nebo v odpočinkové zóně
- 1 x thajská masáž nohou
- 1x romantická večeře pro dva při svíčkách
- 1 x ubytování v dvoulůžkovém pokoji se snídaní
formou bohatého bufetu
- volný vstup do hotelového aquaparku
po celou dobu pobytu

CENA:

CZK 3 990,- /2 osoby/pobyt

Příplatek za jednolůžkový pokoj: CZK 350,-/pokoj/noc.
Příplatek za pokoj DBL superior: CZK 200,-/pokoj/noc.
Příplatek za pokoj junior suite: CZK 400,-/pokoj/noc.
Wellness program probíhá již od dopoledne v den příjezdu !!! Ubytování možné od 14:00 hod.
Platnost 01. 01. - 22. 12. 2013

WELLNESS HOTEL
FRYMBURK

LETNÍ PRÁZDNINY NA LIPNĚ

01. 07. 2013 - 31. 08. 2013

2X UBYTOVÁNÍ V DVOULŮŽKOVÉM POKOJI SE SNÍDANÍ
2X POLOPENZE FORMOU BOHATÉHO BUFETU
1X ZA POBYT ZAPŮJČENÍ HOTELOVÉHO ŠLAPADLA (120 min.)

po celou dobu pobytu neomezeně:
VOLNÝ VSTUP DO AQUAPARKU A KARDIOZÓNY
STOLNÍ TENIS

CENA **2 940,-** /DOSPĚLÁ OSOBA/POBYT

Při spojení pobytových balíčků
"Letní prázdniny na Lipně 2 noci" a "Letní prázdniny na Lipně 5 nocí"
Vám bude poskytnuta sleva 10%.

Dítě 2 – 11,9 let na přistýlce: CZK 1 070,-/pobyt
Dítě 2 – 11,9 let na pevném lůžku: CZK 1 370,-/pobyt
Příplatek za jednolůžkový pokoj: CZK 350,-/pokoj/noc.
Příplatek za pokoj DBL superior: CZK 200,-/pokoj/noc.
Příplatek za pokoj junior suite: CZK 400,-/pokoj/noc.

Dva výše uvedené balíčky je možné rezervovat od 22.5. do 22.6.2013 s 10% slevou při uvedení hesla "Playboy".

Psi se brání útokům

TEXT PETR BOŠNAKOV ■ FOTO PROFIMEDIA.CZ

Od dětství jsem byl utvrzován v tom, že pes je nejlepším přítelem člověka. Na základě mediální masáže a zákonodárných iniciativ o tom ale začínám pochybovat. Přestože jsem nikdy nevlastnil, nevlastním a na 99 procent nikdy nebudu vlastnit psa, postupně jsem nabyl přesvědčení, že na rozdíl od jiných živých tvorů je pes za každé pochybení nelítostně mediálně ztrestán.

Špatná zpráva, dobrá zpráva

Jeden příklad za všechny. Před třemi lety přinesla TV Nova informaci o tom, že „bojovní“ psi zabili během jediného dne v USA dva lidi. Při vší úctě k památce zesnulých jsem si jist, že v den tragédie zemřelo v USA víc lidí na předávkování drogami, stali se obětí násilného trestného činu nebo automobilových nehod. Případně byli usmrceni jiným zvířetem. Heroin, násilníci, vrazi či šílenci za volanem nepředstavují pro média natolik exkluzivní téma jako útok psa, který předčí obdobné akce žraloků, aligátů, krokodýlů nebo medvědů.

A samozřejmě také klišé či bodavého hmyzu, včetně jinak užitečných včel. „Říká se, že pes je nejlepším přítelem člověka. Po několika tisíciletích domestikace se sžil s člověkem natolik, že každé vybočení z normá-

lu se těší značnému zájmu médií. A nejvíc možná v negativních souvislostech, protože jeden zpravodajský bonmot říká, „dobrá zpráva, žádná zpráva“. Když člověka sežere žralok nebo krokodýl, médiím to většinou také neujde,“ konstatuje MVDr. Ondřej Rychlík, jinak člen Komory veterinárních lékařů České republiky. V minulosti se ho poslanci několikrát ptali na názor při předkládání zákonů do Poslanecké sněmovny Parlamentu České republiky a v té souvislosti tvrdí, že se jedná o výbušné téma, bohužel na stranách odpůrců i podporujících převládají emoce a nevěcné argumenty.

Neexistující plemeno

Ve většině materiálů o útocih psů na lidi se hovoří o „bojových“ plemenech. Pravda je taková, že žádné „bojové“ plemeno z legislativně-kynologického hlediska neexistuje. Přesto server pejskar.cz uvádí v této souvislosti patnáct plemen: americká akita, americký buldok, americký pitbulteriér, americký staffordšířský teriér, anglický buldok, anglický bulteriér, bordeauxská doga, brazilská fila, bulmastif, bulteriér, kanárská doga, miniaturní bulteriér, neapolský mastin, staffordšířský bulteriér, tosa inu. Jistý poslanecký návrh hovoří o osmi plemenech. Vypadla tudíž některá z „bojových“, na druhé straně přibylí obecně známí dobrman, rotvajler a rhodéský ridgeback.

S doktorem Rychlíkem se shodneme na tom, že při vyvinutí nevelkého úsilí lze zahrnout do kategorie „bojových“ 80 procent plemen. „Problém je už v terminologii. Co je to bojový pes?“ ptá se doktor Rychlík a zároveň se snaží v zájmu srozumitelnosti, i když s obrovským zjednodušením, přijít alespoň s pokusem o definici. „Bojovým plemenem by mohlo být takové plemeno, jehož příslušníci se maximálně hodí k výcviku pro psí zápasy. Takové plemeno splňuje jistě několik souborných požadavků. Musí být

přirozeně silné, respektive mít velmi silný skus. Dále musí mít poměrně malé uši, aby nebylo tak snadné je poranit, a být geneticky odolné proti bolesti. Vlastně samé morfologické vlastnosti.“ Jak veterinární lékař dodává, v případě této definice se jedná o pouhý předpoklad. „Asi takový předpoklad, že špičkový basketbalista bude mít dva metry. Zároveň neplatí, že má-li příslušník plemene takové morfologické vlastnosti, bude automaticky bojovým psem. Stejně jako může být dobrým basketbalistou i hráč se 175 centimetry, může být bojovým psem i německý ovčák.“ A uznávaný odborník dodává, že i tak špatně definovaný bojový pes nemá žádné zvláštní vlohy k tomu, aby útočil na člověka.

Často spíš naopak. Jedná se o velké mazly. „U žádného psa, zvířete a nakonec ani u lidské bytosti nemůžete stoprocentně garantovat, že nikdy nezaútočí na člověka. Jiná věc je, jaký následek takového útoku můžeme podle plemene očekávat. Pochopitelně při útoku agresivní čivavy smrtelné nebezpečí zrovna nehrozí.“

Stejného názoru je i majitelka vyhlášené chovatelské stanice Černý šaolin Kateřina Riedlová. Absolutně Jihočeské univerzity chová plemeno cane corso, které zatím nefiguruje na žádném seznamu „bojových“ psů, proto nemůže být obviněna ze zabitosti. „Mezi bojová plemena lze zařadit prakticky všechna. Při troše snahy uděláte zabijáka i z čivavy. Stačí, když si majitel neuvědomuje, že pes je šelma. Jinak bojové plemeno jako takové není definováno, bylo uměle ‚vytvořeno‘ lidmi, vzniklo z pověr a mýtů. A také na základě prezentace některých lidí, kteří chtějí využívat psy k nelegálním zápasům.“

Nedefinovatelný termín

Neschopnost určit kategorii bojového psa vede i jinak nepochybně ctihodné zákonodárce k originálním závěrům. Ve výše zmiňovaném poslaneckém návrhu se mimo jiné píše: „Za nebezpečného psa se považuje i jedinec, který je křížený nebo čistokrevný příslušník skupiny psů, která je obecně známá jako pitbulteriér.“ „Je to pochopitelně naprostý nesmysl. Nejenže termín ‚obecně známý‘ je termín nedefinovatelný. Pro účely zákona je problém s definicí u jakéhokoli plemene,“ reaguje doktor Rychlík s tím, že plemennou příslušnost prokazuje rodokmen a zápis v plemenné knize. „Můžu třeba prohlásit, že jsem majitelem pitbulteriéra a můžu to dokázat. Budu-li mít stejného psa a prohlásím, že je to ‚vořech‘, tak mi nikdo neprokáže, že to není pravda. A definovat do zákona morfologické znaky mi připadá jako velmi obtížné. U kříženců až nemožné.“

I poučený laik si může u kříženců položit otázku, jestli nehrozí nebezpečí, že si v dobré víře pořídil „bezpečného“ psa, ale pak se na základě vědeckých postupů prokázalo, že kvůli jednorázovému dávnému pochybení prababičky koluje v žilách miláčka krev pitbula. Pes se tak totiž může stát rázem „nebezpečný“. Podle doktora Rychlíka podobné pokusy neexistují. I kdyby se nakonec definovaly konkrétní geny pro daný znak, ještě by to neznamenal, že se takový znak projeví. „Rádoby vědecké pokusy tohoto typu zkoušeli nacisté. Při svých eugenických ‚výzkumech‘ se snažili najít jednoznačný soubor definovatelných znaků, které by definovaly Žida a jeho křížence. Nakonec to snad sám odpísal Heinrich Himmler.“

Na závěr této části jistě uklidnění. U chovných plemen psů je pravděpodobnost shody papírového a biologického otce přece jen větší, než je tomu u lidí. U nich probíhá kopulace zpravidla pod dohledem majitelů. Lidé většinou kopulují bez dohledu.

Pitbul na ráně

Člověk věci nepřilíší znalý by na základě informací z médií a různých poslaneckých iniciativ mohl nabýt dojmu, že nejhrůzostrašnějším psem je pitbulteriér neboli pitbul. Netuším proč a naštěstí nejsem ve své nevědomosti sám. Podle veřejně dostupných statistik se totiž krvežíznivý pitbul umístil v kategorii pokousání člověka vztažené na počet na 28. místě. Na pětadvacet tisíc pokousání jich na pitbula připadá patnáct. Jiné statistiky hovoří o tom, že největší četnost, až 95 procent těžkých pokousání psem, mají na svědomí ovčáci, doberman a rotvajleři. Jen pro ilustraci, opravdu náhodný výběr titulků ze serveru Lidových novin, které neřadím mezi listy prahnoucí za každou cenu po senzaci. Rotvajler napadl čtyřletého chlapce! Chlapce pokousali rotvajleři! Rotvajler vážně pokousal chlapce, zuby mu drtil kosti. Malého chlapce pokousal vlčák! O pitbulech, ale ani jiných „bojových“ psech ani zmínka.

Nezajímavé nejsou ani dostupné informace z Německa. Pocházejí sice z let 1968 až 2002, ale i přes své stáří mají jistou vypovídající hodnotu. Za dvacet let podlehl útokům psů 52 lidí. Polovinu obětí má na svém kontě německý ovčák, který nefiguruje na žádném seznamu pronásledovaných plemen. Možná za to vděčí filmové proslulosti Šarika či komisaře Rexe. Následují rotvajler (7), německá doga (5), pitbul (3). Po jednom mrtvém mají na svědomí doberman, chrt, husky, ohař, boxer, labrador, bernardýn. „Jak je to s usmrčenými, nevím. Různá zranění, od bagatelních po vážná, mají na svědomí všechna plemena. Myslím, že je to otázka četnosti výskytu. U německých ovčáků bych ještě přihlédl k jejich časté nervové labilitě. U pitbula je nejvíce ohrožující jeho stisk. Je prostě silnější než u mnoha jiných plemen, takže následek takového kousnutí bývá vážnější,“ říká doktor Rychlík.

A jak to vidí majitelka chovatelské stanice Kateřina Riedlová? „Pitbul je něco jako kulturista u lidí. Je to plemeno hodně houževnaté, takový tank, který se do všeho hrne. Přitom je to povahově takřka dokonalé plemeno, plně oddané své rodině a hlavně dětem.“

Pudl v roli zabijáka?

V řadě jinak jistě civilizovaných zemí to nemají některá psí plemena jednoduché. Například v Anglii platí od roku 1991 zákon o zákazu držení a chovu pitbulteriérů a jejich kříženců. Jak se později ukázalo, umějí i ctihodní britští zákonodárci vyrobit legislativní zmetek. Málokdo byl totiž schopen určit přesnou definici křížence pitbulteriéra. Zákon vyvolal tisíce soudních sporů, podle některých zdrojů bylo ale na jeho základě utráceno přes pět tisíc zvířat.

Podle holandské legislativy je od roku 1993 zakázán chov, dovoz a prodej pitbulteriérů. Ve Švédsku platí od roku 1995 zákaz držení pitbulteriéra, který byl v roce 1997 rozšířen na „všechny psy s agresivním chováním“. Asi nejsem sám, kdo je z definice poněkud zmatený. Na vlastní kůži jsem totiž zažil agresivní chování jinak mírumilovné fenky jorkšírského teriéra Jess, kterou směle řadím do kategorie nejlepších přítelkyň člověka. Kromě toho přišli úředníci nepochybně kompetentního ministerstva s vyjádřením, podle kterého „dokážou někteří majitelé udělat zabijáka i z mírumilovného pudla“. V Belgii musí být psi třinácti konkrétních plemen zaneseni do centrální kartotéky. Kromě toho jsou jejich majitelé povinni zajistit zvířatům patřičné tetování, případně mikročip. Ve Francii musí majitel „útočného“ psa počítat s tím, že mu v případě provinění jeho psa hrozí pětileté vězení a finanční postih ve výši až čtvrt milionu korun.

Na Slovensku přišel ministr zemědělství Ľubomír Jahnátek na konci září loňského roku s návrhem zakázat chov dvou „bojových“ plemen – pitbula a bandoga. Ve druhém případě se jedná o plemeno, které není uznáno Mezinárodní kynologickou federací. Vzniklo křížením neapolského mastina s americkým staffordširským teriérem a pak se ještě znovu zkrížilo s mastifem. Bandog byl zřejmě do této kategorie zařazen preventivně, nikde jsem se totiž nedočel, že by pes tohoto plemene někoho zranil, či dokonce usmrtil.

Posunutá realita

Je pochopitelné, že omezení chovu či dokonce zákaz některého z plemen se těší čas od času i zájmu našich legislativců. Vždyť podle Ústavu zdravotnických informací a statistiky České republiky z roku 2010 (novější údaje jsem přes veškerou snahu nevypátral) psi napadli a zranili 1100 lidí, z toho 25 procent skončilo v nemocnici. Čtvrtina zraněných byly děti. MVDr. Ondřej Rychlík přesto nevěří v existenci plemene speciálně vyhraněného na agresi vůči dětem. „Dokonce si nemyslím, že by bylo nějaké plemeno samo o sobě agresivní vůbec. Ono je to asi dost posunuté v realitě. Za prvé. Je-li obětí dítě, má takové neštěstí mnohem větší mediální ohlas, a to celosvětově. Za druhé. Je-li silnějším skusem postiženo dítě, je následek zpravidla horší. Za třetí. U dětí se nějak automaticky předpokládá, že útok na ně je nevyprovokovaný. Obecně se vychází z premisy, že útočníkem je pes, nebo obecně, že útočníkem je silnější.“

Vraťme se k českým zákonodárcům. Ti přišli už v roce 2001 s návrhem zákona, jehož znění mě, na rozdíl od chovatelů, pobavilo. Mimo jiné se v něm pravilo: „Za nebezpečného psa se považuje jedinec, který je křížený nebo čistokrevný příslušník plemene: americký staffordširský teriér, bulteriér, argentinská doga, brazilská fila, dobrman, rhodéský ridgeback, rotvajler. Za nebezpečného psa se považuje i jedinec, který je křížený nebo čistokrevný příslušník skupiny psů, která je obecně známá jako pitbulteriér.“ Vzhledem k tomu, že poslanci vyrobili psa z kategorie nebezpečných, lze usuzovat, že existují i psi bezpeční. Podle doktora Rychlíka to zní skutečně logicky. Poslanecké návrhy ovšem podle jeho názoru logikou příliš neoplývají. A tenhle už vůbec ne. „Je to podobné, jako by se rozdělávala auta na bezpečná a nebezpečná. Například velké auto se silným motorem by bylo v kategorii nebezpečných a malé vozítko by bylo bezpečné. Každý chápe, že je to absurdní,“ tvrdí MVDr. Rychlík s tím, že v tomto případě nemá na mysli pasivní bezpečnost. „Nebezpečný může být

řidič. A pochopitelně, agresivní řidič přepřítelňovaného osmiválce s pětilitrovým motorem má větší potenciál ublížit než podobně naladěný řidič s nějakou pětistovkou. Stejně tak u plemen psů. Neexistují nebezpečná plemena, ale nebezpeční majitelé.“

S poslední větou se ztotožňuje i Kateřina Riedlová. Na základě vlastních zkušeností považuje legislativní opatření zaměřená na zákaz či omezení chovu některých plemen za nesmyslná. „Přišli bychom o řadu plemen, jejichž jediná ‚vina‘ spočívá v jejich mediálním zviditelnování.“

Restrikce nic nevyřeší

Problematika „bojových“ psů nedala spát ani bývalému hejtmanovi Středočeského kraje a příslušníku ČSSD MUDr. Davidu Rathovi. Z vazební cely poslal vládě návrh zákona vycházející z toho, že bojová plemena jsou zbraní. Proto by si psy těchto ras mohli poříditi pouze občané starší osmnácti let s čistým trestním rejstříkem. Kromě toho by museli zaplatit poplatek ve výši 3000 Kč a navíc prokázat potřebné znalosti a výcvik psa. Osobně považuji tento návrh za docela logický. Možná proto ho vláda smetla ze stolu.

Za vším hledej člověka

V souvislosti s iniciativami našich zákonodárců se pan doktor Rychlík a paní chovatelka Riedlová shodnou na jednom.

Cílem legislativních iniciativ by neměla být psi plemena, ale majitelé, kteří musí nést za chování svého psa plnou odpovědnost. „Každého psa je nutné důsledně vychovávat. Určitě platí něco v tom smyslu: Řekni mi, kdo je tvůj pán. Já ti řeknu, jaký jsi pes. Z vlastní zkušenosti vím, že pes do značné míry přejímá povahu chování svého majitele. Souhlasím i s tím, že ferrari je dokonalý stroj, ale v rukou čerstvého absolventa autoškoly se může změnit ve smrtící monstrum,“ tvrdí Kateřina Riedlová.

Doktor Rychlík si rovněž libuje ve srovnání majitel psa versus vlastník vozu. „Jistě, auto může mít technickou poruchu takového rázu, že se stane náhle neovladatelným. Ale kolik takových případů je opravdu příčinou dopravních nehod? Odhaduji tak sotva promile. Pokud je příčinou technický stav, je to problém dlouhodobější, který bohužel vyústí v nějaký tragický zlom. Takže je to zase zanedbání řidiče. Když pes napadne člověka, je to obdobné. Neznám případ, že by za takovým chováním psa nebyla chyba člověka. A zpravidla ne jedna.“

míst, kterým je nejlépe se vyhnout

TEXT PETR BOŠNAKOV
FOTO PROFIMEDIA.CZ

01 ABÚ GHRAIB (IRÁK)

Nechvalně proslulou věznicí nacházející se třicet kilometrů od Bagdádu před padesáti lety pomáhali vybudovat Britové. Po dobu panování Saddáma Husajna sloužila k převýchově a likvidaci odpůrců režimu. Světově proslulou se ovšem stala kvůli úniku obrazových informací dokazujících mučení vězňů příslušníky US Army v letech 2003–2004. V roce 2006 předali Američané věznici do irácké správy. Na počátku roku 2009 bylo zařízení znovu otevřeno pod názvem Bagdádské centrální vězení.

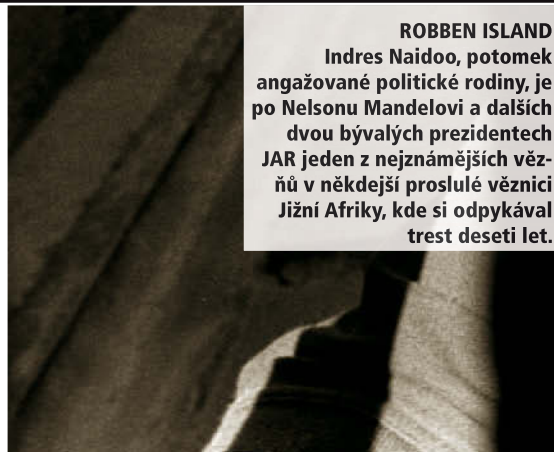
02 ALCATRAZ (USA)

Ostrov o rozloze devíti hektarů leží uprostřed Sanfranciského zálivu. Původně vojenská pevnost dokončená v roce 1859 se proslavila v období 1934–1963 jako federální věznice, přičemž tamní poměry vystihoval název – Ďáblův ostrov strýčka Sama. Podle statistik se o útěk pokusilo 36 vězňů. Většinou byli chyceni, zastřeleni na útěku nebo se utopili. Nejprominentnějším obyvatelem Alcatrazu byl král mafiánů Al Capone, který v prostorách věznice pobýval čtyři a půl roku. Věznice přitahovala i filmaře. Nejpovedenějším dílem je Útěk z Alcatrazu (1979), ve kterém si jednoho ze tří vězňů, kterým se jako jediným údajně podařilo uprchnout, zahrál Clint Eastwood. Na ostrově se odehrával i povedený příběh Skála (1996) s Nicolasem Cagem a Seanem Connerym. V současné době je Alcatraz vyhledávanou turistickou atrakcí.

03 ARUNDEL (ANGLIE)

Vězení se nachází na jihu Anglie a velké věci se v něm děly na Silvestra 2010. Dozorci tehdy konstatovali zvýšený výskyt destilátů v celách a dovolili si požádat vězně o dechovou zkoušku. Čtyři desítky chovanců nápravněvýchovného ústavu žádost rozlítla natolik, že si zapálili střechu nad hlavou. Hasiči

Nejen mezi delikventy je známá věta, podle které zavřít můžou, ale pustit musí. I přes toto optimistické tvrzení jsem přesvědčen, že věznice patří do kategorie míst, která většina z nás opravdu nemusí.

ROBBEN ISLAND
Indres Naidoo, potomek angažované politické rodiny, je po Nelsonu Mandelovi a dalších dvou bývalých prezidentech JAR jeden z nejznámějších vězňů v někdejší proslulé věznici Jižní Afriky, kde si odpykával trest deseti let.

likvidovali požár celých šestnáct hodin. Největší překvapení přišlo po sčítání vězeňského lidu. Ačkoli byl poměr restanců vůči dozorcům 500 : 6, žádný z nich nevyužil vzniklého zmatku k útěku.

04 BANG KWANG (THAJSKO)

Věznice v Bangkoku je známá i v Česku, basu zde totiž v letech 1996–2004 kroutila dvojice Novotný–Hanykovics, odsouzená za pašování drog k padesáti letům vězení. Návrat do vlasti pak stál každého z nich 100 tisíc korun. Nutno říci, že se v obou případech jednalo o mimořádně výhodnou investici. Thajské vězení je totiž přeplněno restanci nejhrubšího zrna, většina byla odsouzena k trestům odnětí svobody od pětadvaceti let výš. Hygienické podmínky jsou příšerné, sprcha je občas nahrazena hadicí, ze které proudí voda z místní řeky plné splašků. Vězeňské menu se skládá z ryb a rýže, obojího se vězňům dostává v množství menším než malém.

ABÚ GHRAIB (IRÁK)

ALCATRAZ (USA)

BUTYRKA (RUSKO)

05 BUTYRKA (RUSKO)

Bývalý zámek přebudovaný na vězení přijal první odsouzence už v 17. století. V místních celách pobývali mimo jiné básník Vladimir Majakovskij, nositel Nobelovy ceny za literaturu Alexandr Solženicyn a zakladatel nechvalně známé KGB Felix Dzeržinskij. Mimochodem, posledně jmenovaný patří do miniaturní skupiny těch, kterým se podařilo z Butyryky utéct. V posledních letech se pobytu v tomto zařízení nevyhnuli například miliardář Vladimir Gusinskij či bývalý ministr spravedlnosti Valentin Kovaljov. V Butyrce rovněž skončil právě posmrtně souzený právník a auditor Sergej Magnitskij. Současné vedení největší vazební věznice planety se vzhledem k nedostatku financí chová tržně. Za 500 dolarů lze v jejích prostorách fotit, za stejnou částku můžete mluvit s ředitelem. Na patnáct dolarů vyjde prohlídka výtvarných děl bývalých či současných vězňů. Pokud vězni touží po světle a tekoucí vodě, doporučuje se přinést si vlastní žárovky, baterie a kohoutky.

06 CARANDIRU (BRAZÍLIE)

V době svého uzavření v roce 2003 měla věznice na kontě nechvalný primát. Víc než polovina z celkového počtu osmi tisíc vězňů byla totiž pozitivně testována na AIDS. Globální proslulosti se Carandiru dostalo v roce 1992. Tehdy přetekl pohár trpělivosti i všemocným šéfům vězeňských gangů, kteří odsouhlasili na protest proti podmínkám ve vězení rozsáhlou vzpuru. Orgány státní moci si nedělaly těžkou hlavu s vyjednáváním, na místo činu vyjela speciální policejní jednotka. Během následujícího zásahu bylo postřeleno přes sto vězňů. Tato skutečnost se setkala s nebývalou mediální odezvou, velitel akce vyfasoval u soudu víc než šest set let natvrdo. Nástupu do vězení se ale nedočkal, protože byl zavražděn.

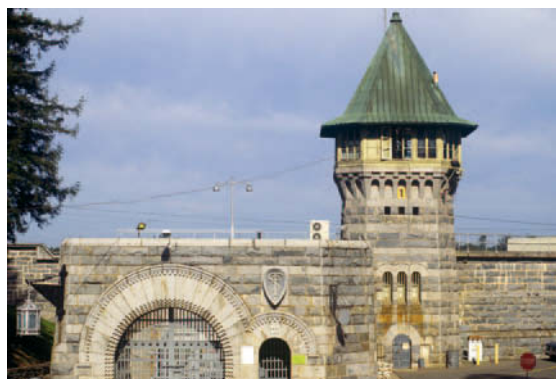
07 FLEURY-MÉROGIS (FRANCIE)

Se čtyřmi tisícovkami dobrovolných obyvatel se jedná o největší věznici v zemích Evropské unie. Na necelém kilometru čtverečním se nachází mužský a ženský blok, třetí část tvoří vězení pro nezletilé. Součástí zařízení je lékařské a psychologické centrum. V tamní vazební věznici strávil dva roky kanibal Nicolas Claus.

Přestože ve srovnání s ruskými či americkými vězeními se jedná o docela stravitelné místo dlouhodobého pobytu, propukla v roce 1987 ve Fleury-Mérogis vzpoura, na jejímž potlačení se podíleli i výsadkáři z elitní jednotky GIGN. Před čtyři lety naopak zablokovali vchody a východy místní dozorcí, kteří svérázným způsobem protestovali proti pracovním podmínkám.

08 FOLSOM (USA)

První věznice, v jejíchž prostorách natočila živou desku hvězda pop-music první velikosti. Stalo se tak v roce 1968 zásluhou Johnnyho Cashe. Legendární americký country zpěvák vyjádřil svou náklonnost k tomuto zařízení už v roce 1955, kdy natočil slavnou skladbu Folsom Prison Blues. Během nahrávání zmiňovaného koncertu místní chovanci vzorně spolupracovali, mimo jiné na sebe sprostě neřvali. Svým způsobem se tak podíleli albu, které později získalo cenu Grammy a tři platinové desky. Věznice Folsom se nachází v Kalifornii, na předměstí Sacramento. Čas od času dojde ke vzpouře, kterou je nutno potlačit silou v mezích zdravého rozumu. Naposled se tak stalo loňského září. Přestože se střílelo, nikdo nezemřel.

09 FREEMONT (USA)

Podle National Geographic jedno z nejtvrdších vězení v USA pro zhruba čtyři stovky vybraných mužů, které vzhledem k jejich povahovým rysům v jiných federálních věznicích nechtějí. Nápravné zařízení ve státu Colorado je rovněž známo pod zkratkou ADX (The United States Penitentiary Administrative Maximum). Vězni, z nichž většina je odsouzena k doživotí, jsou izolováni od zbytku světa. Zakázány jsou návštěvy, celu o rozměrech sedm metrů čtverečních mohou trestanci opustit maximálně dvakrát za den. Komunikace s dozorcí je omezena na nezbytné minimum, místní specialitou jsou postele z betonu. Mezi široké veřejnosti známé vězně patří šéf nejmočnějšího vězeňského gangu Árijské bratrstvo Bary Mills a především Ted Kaczynsky, dopisový vrah zvaný Unabomber.

10 ILLA (NORSKO)

Místo pobytu zřejmě nejznámějšího vězně kontinentu Anderse Breivika, který byl za masovou vraždu 77 lidí (červenec 2011) odsouzen k 21 letům vězení s možností prodloužení, což se vzhledem k charakteru jeho zločinu prakticky rovná doživotí. Přestože se věznice na předměstí Osla řadí na norské poměry k těm tvrdším, obývá Breivik celu o třech malých místnostech se sociálním zařízením. Masovému vrahovi se přesto ve vězení nelíbí. Naposled si stěžoval vedle šéfa zařízení rovněž na norskou ministryni vnitra. V ústavu je údajně mučen, cílem dozorců je dohnat ho k sebevraždě. Breivik je nespokojen s izolací a s faktem, že jeho počítač nemá přístup k internetu.

11 JOLIET PRISON (USA)

Nápravné zařízení ve státě Illinois, které fanoušci akčního seriálu Útěk z vězení znají pod jménem Fox River. Jeden z hlavních hrdinů Lincoln Burrows „seděl“ v cele, kterou předtím obýval mnohonásobný vrah John Wayne Gacy. Původně mělo vězení sloužit zhruba osmi stovkám chovanců, v roce 1872 však dosáhl jejich počet takřka 1300. Vězni neměli na různých ustlání, na začátku minulého století panovaly v káznici děsivé hygienické podmínky, toalety nahrazoval kýbl. V roce 1975 obsadilo několik desítek vězňů jeden blok a drželi dozorce jako rukojmí. Vzpouza byla potlačena bez obětí na životech. Vězení bylo uzavřeno v roce 2002, osazenstvo putovalo do nově otevřeného zařízení ve Statevillu.

12 JUSTIZZENTRUM LEOBEN (RAKOUSKO)

Když už do vězení, tak do Rakouska! V tomto případě činí bohužel maximální délka pobytu osmnáct měsíců. Z designového hlediska povedená budova ze skla a kovu nabízí chovancům vězeňský luxus v podobě cel s vlastní televizí a koupelnou. Na síle ducha mohou pracovat v knihovně, multimediální místnosti či kapli. Pro vylepšení kondice je k dispozici fitness centrum a tenisový kurt.

13 LE SANTÉ (FRANCIE)

V překladu znamená název pařížské věznice, která je v provozu od roku 1867, „zdraví.“ Mezi vězeními civilizovaných zemí se ovšem Le Santé těší pověsti zařízení s největším počtem sebevražd. V roce 1999 zvolilo tento druh odchodu ze světa 124 vězňů, o dva roky později klesl počet sebevražd na 122. Do roku 1992 byla využívanou součástí věznice místnost s gilotinou. V celách Le Santé našla nechtěné útočiště řada prominentů, například bývalý panamský diktátor Manuel Noriega či nechvalně proslulý terorista Ramiréz Sanchéz zvaný Šakal. Mimochodem, ve věznici vsadili na českou techniku. Firma Tomst dodává čidla a senzory odolné proti pádu, nárazu a uvaření v mikrovlnce.

14 LURIGANCHO (MEHIKO)

Snad jediná věznice na světě, ve které neměly alespoň formální rozhodovací právo úřady státní moci. Vzhledem ke katastrofální bezpečnostní situaci se totiž oficiální místa odhodlala k bezprecedentnímu kroku, když veškerou kontrolu nad ústavem předala bossům vězeňských gangů.

15 ROBBER ISLAND (JAR)

Věznice na malém ostrově několik námořních mil od Kapského Města je od roku 1999 na seznamu světového dědictví UNESCO. Asi nikdo nepochybuje o tom, že největší zásluhu na této skutečnosti má nejslavnější vězeň, bojovník proti apartheidu Nelson Mandela. V době svého pobytu na Robben Islandu těžil bývalý prezident JAR v blízkém lomě vápenec, v cele korespondenčně studoval University of London, a dokonce získal bakalářský titul v oboru právo. Kromě Nelsona Mandely byli na ostrově vězněni i dva další prezidenti JAR, bývalý Kgelema Motlante a současný Jacob Zuma. V současné době je na Robben Islandu muzeum. Vyhledávaná turistická atrakce je ovšem v ohrožení kvůli přemnožení králíků, kteří podhrabávají budovy.

16 TRISAM (ČÍNA)

Věznice pro muže, ženy a děti poblíž tibetské Lhasy patří mezi nejtvrďší na světě. Fyzicky zdatnější jedinci dřou denně na stavbách, méně zdatní pak na plantážích. Přes vyčerpávající a ubíjející každodenní rutinu se vězni mají v práci relativně dobře. V táboře je totiž čeká nekonečná šikana včetně mučení. Oblíbená zábava dozorců spočívá ve vyhazování vězňů na mráz, odepírání spánku a častém využívání elektrošoků. Ženy jsou pro změnu terčem ponižování a sexuální agrese.

17 SAN QUENTIN (USA)

Věznice v blízkosti San Franciska byla uvedena do provozu v roce 1852. Je to jediné zařízení svého druhu v Kalifornii, ve kterém popravují muže. Do roku 1937 skončilo na šibenici 215 odsouzených. Pak přišla na řadu plynová komora (169 vykonaných rozsudků), kterou v roce 1995 nahradily smrtící injekce. V San Quentinu pobývala řada známých osob. Mimo jiné hollywoodský drsňák Dany Trejo, který seděl za ozbrojenou loupež a drogové delikty. Nebo Charles Manson. Od roku 2000 čeká v San Quentinu na popravu Randy Kraft, odsouzený za prokázané vraždy 16 mužů, počet skutečných obětí se však podle vyšetřovatelů blíží sedmi desítkám. V roce 2003 natočila v prostorách věznice skupina Metallica klip ke skladbě St. Anger.

18 SPANDAU (NĚMECKO)

Berlínská věznice byla uvedena do provozu v roce 1867. Po nástupu nacismu končili v jejích celách případně na šibenici odpůrci nového pořádku. Pak si v prostorách Spandau odpykávali na základě verdiktů norimberského procesu tresty prominentní nacisté – Rudolf Hess, Walter Funk, Erich Raeder, Albert Speer a Karl Dönitz. Dozor nad vězni drželi střídavě příslušníci jednotek vítězných mocností v počtu 54 vojáků. V letech 1966–1987 hlídali jediného vězně, bývalého Hitlerova zástupce Rudolfa Hesse.

19 VLADIMIR (RUSKO)

Zařízení jen pro otrlé. Dlouhodobější přežití je totiž založeno na úspěšném boji s bodavým hmyzem, schopnosti zvládat polární podmínky a nepodlehnutí drogovému pokušení. Věznice, která byla uvedena do provozu v dobách panování carevny Kateřiny Veliké, se totiž nachází blízko bažin. V létě tak úřadují v celách neodbytní komáři, jinak zdatní přenašeči chorob. Chovanci

se tak nemohou dočkat zimy, v jejímž průběhu jim hrozí maximálně omrzliny. Alespoň k základní hygieně mají vězni v lepším případě přístup jednou týdně. Stejně jako v jiných obdobných zařízeních ovládají vnitřní chod ústavu gangy kontrolující distribuci drog. Nedostatek jehel nahrazuje druhovýroba, někdy poslouží i hroty propisek. Žloutenka a virus HIV jsou tak na denním pořádku.

20 GUANTANÁMO (KUBA)

Vězení na základně amerického válečného námořnictva umístěné na kubánském území funguje od roku 2002. Stalo se tak na základě rozhodnutí prezidenta USA George W. Bushe, který shledal ostrov jako nejvhodnější místo pro internaci osob podezřelých z terorismu. V letech 2002–2012 skončilo ve věznici 800 lidí, v současné době jich na Guantanámu je 166. Věznice, přesněji řečeno detention camp neboli zadržovací tábor, byla v minulosti cílem kritiky. Do července 2006 totiž americká vláda zastávala názor, že místní chovanci nejsou váleční zajatci a z toho důvodu se na ně nevztahuje Ženevská konvence. Tomu odpovídalo i zacházení s podezřelými, proti kterým nebylo ve většině případů ani vzneseno obvinění. V roce 2009 Barack Obama rozhodl o uzavření věznice, jeho rozhodnutí se však setkal s chabou politickou podporou. Loni začala rekonstrukce zařízení, a to údajně kvůli zlepšení podmínek pobytu. Přesto zahájili vězni v březnu 2013 hladovku. Jako hlavní důvod uvedli nedostatek pitné vody a nízké teploty v celách.

21 HUNTSVILLE (USA)

Říká se, že pokud nejde o život, je to legrace. U tohoto nápravného zařízení ovšem veškerá sranda končí. Věznice ve stejnojmenném městečku v Texasu má totiž celý smrti a mistr kat rozhodně nezahálí. Podle veřejně dostupných údajů bylo v tomto vězení v letech 1982–2008 popraveno přes čtyři sta odsouzených zločinců. V civilizovaných zemích se nemůže podobnou statistikou vykákat žádná z věznic. ▣

TOUŽÍ

Přitahují vás její prsa? Nebo snad zadek? Nebo se nejdřív díváte na nohy?

Každý muž dává na ženském těle přednost jiné partii.

TADY JE NĚKOLIK POSTŘEHŮ, PODLE NICHŽ POZNÁTE, DO JAKÉ SKUPINY PATŘÍTE. A K TOMU PÁR RAD, JAK TOHO VYUŽÍT...

PRAHNETE PO PEVNÉM TĚLE

Její pevné tělo (nikoli však přehnaně svalnaté) se vašemu mužství jeví jako perfektní stroj na rození dětí. Symbolizuje mládí, zdraví, kvalitní geny, sílu a schopnost přežít. Muži často přirovnávají ženy ke kočkám a má to své biologické zdůvodnění. Kočky jsou štíhlá a pružná zvířátka s dlouhým nohama, která dokážou kojít šest mláďat a zároveň zahnat cokoli, co je ohrožuje. Pokud najdete ženu, která těmito kočičími vlastnostmi oplývá (ale její dech pochopitelně nepáchne rybinou), získal jste ideální partnerku.

Pro maximální vzrušení: Při milování v klasické misionářské poloze partnerka natáhne paže za hlavu. Zdání pružnosti tím ještě zvýší a vyžene tak vaše vzrušení k maximu, protože zapůsobí na vaše podvědomé tužby.

LÍBÍ SE VÁM, KDYŽ JE NA BALKONĚ PLNO

Někteří vědci teoretizovali o tom, že ženská prsa se vyvinula do současné půvabné podoby prostě proto, že musela splnit totéž co zadnice samičky paviána: přilákat partnera. Jenže na rozdíl od paviána ženy chodí vzpřímeně, a tudíž musí mít pohlavní znaky vpředu. Dalo by se říct, že prsa jsou u žen předsunutým pozadím. Vizuální podoba prsou a zadku není zas tak odlišná. Na pohlavních znacích sexuálních partnerů ostatně záleží mužům stejně jako ženám. To hladké a tvrdé dodáváme do ložnice my a k tomu, aby byl svět dokonalý, prostě potřebujeme něco měkkého, nadýchaného a kulatého.

Pro maximální vzrušení: Nechte ji, ať si na vás sedne a pěkně se houpe. Pro dokonalejší zážitek si může držet prsa u sebe a rozjet pohyb, který dobře znáte z pornofilmů. Vy buďte něžný a vybavte se dostatkem lubrikačního gelu.

GO JE MALÉ, TO JE HEZKÉ

Muži, kterým se líbí ženy s méně výrazným poprsím – jsou jich miliony (těch mužů) –, často vyhledávají submisivnější partnerku, která je nebude ohrožovat. Tvrdí to psychologové.

Možná se z toho dá vyvodit, že taková žena nebude soutěžit s lépe obdařenými sokyněmi, a tudíž vám bude věrná... Anebo může jít o zafixovanou vzpomínku na vaše první děvče, které mělo malá prsa, takže vám ploché ženy připadají sexy.

Pro maximální vzrušení: Ať se natáhne podobně jako žena s pevným tělem.

To jí prsa zploští.

TOUŽÍTE PO SEXY PROPÍCHNUTÉM PUPÍKU

Pupek je malý otvor, který připomíná vaginu. Piercing a tetování mezi ním a Venušiným pahorkem přitahují pozornost. Dá se říct, že ozdobením pupíku vás žena podvědomě vyzývá, abyste se věnoval dolní části jejího trupu. Odtud už vaše mysl může zabrousit, kam se jí líbí.

Pro maximální vzrušení: Při předehře se soustřeďte na tyto partie. Jazykem prozkoumejte každé místočko. Pokud vám to dovolí, při ejakulaci jí kápněte semeno do pupíku.

NEJDŮLEŽITĚJŠÍ JE TVÁŘ

Vzhledem k tomu, že ústa jsou prostředníkem k tak jedinečné slasti, jen těžko můžeme vyřadit ženskou tvář z erotických partií těla. Tím spíš, má-li plné rty, které podle badatelů připomínají stydké pysky, jež byly tak dráždivě nedostupné v době, kdy docházelo k vašim prvním pokusům o styk se ženami. Co je ale důležitější, krásná tvář naznačuje, že žena dokáže dětem předat kvalitní geny. Proto existují určité společné rysy, které se mužům na ženách líbí: čistá pleť, vystouplé lícní kosti, souměrná brada a čelo a oči, které od sebe nejsou ani moc daleko, ani příliš blízko. Tyto znaky symbolizují rovnováhu a symetričnost, což jsou dvě synonyma zdraví. Pokud kladete tvář na první místo, zřejmě považujete oči za nejerotičtější znak vůbec. Oči jsou velmi výřečným orgánem, který lidé používají pro intimní komunikaci. Přenášejí neuvěřitelný objem informací, včetně erotického zájmu, takže se muži na ně záměrně soustřeďují.

Pro maximální vzrušení: Doslova se na věc podívejte z nového úhlu. Milujte se vstoje před zrcadlem – naskytne se vám pohled, na který se za normálních okolností nemůžete soustředit, protože jste u sebe moc blízko. Možná to sex ještě víc opeprí a uspokojí to váš exhibicionismus.

JSTE NA VLASY

Ženské vlasy jsou výrazným erotickým vodítkem. Dlouhé vlasy naznačují, že žena je kladně eroticky naladěná (ve filmech dáma často pohodí dlouhými kadeřemi těsně předtím, než její šaty letí na parkety). Říká tím: „Jsem tvá a bez zábran.“ Naproti tomu krátké vlasy jsou praktické, působí dokonce trochu hermafroditně, a existuje tisíc důvodů, proč se vám právě tohle může zdát sexy (do freudovských rozborů se radši pouštět nebudeme).

Pro maximální vzrušení: Zahrňte mytí jejích vlasů do milostné předehry. Nejlépe to půjde, když si ve sprše klekne. A protože přece jen chvilku trvá, než pěna zhoustne, můžete se zatím věnovat něčemu konstruktivnímu. Při milování pak hluboce vdechujte vůni jejích vlasů.

PŘITAHUJÍ VÁS RUCE

Většina mužů se domnívá, že jejich touha po rudých nehtech na rukou (i na nohou) má záhadný původ, protože obě tyto partie těla jsou dost daleko od prsou nebo klína. Rudě nalakované nehty však přitahují pozornost a naznačují, že žena může být sexuálně odvážná. A váš mozek si to vykládá tak, že taková žena je zdravá a plodná. Červená je také pro člověka základní, nejlépe viditelnou barvou, která okamžitě zaujme vaši pozornost jako symbol krve nebo nebezpečí. Naším mozkům to může vsugerovat, že ženy, jež mají v oblíbené ruce, jsou dominantní a při sexu sehraji vůdčí úlohu. Vzhledem k tomu, co všechno musíme v životě stihnout, nám dominantní partnerka umožní, abychom se alespoň o jednu věc nemuseli starat.

Pro maximální vzrušení: Jste na ruce? Zapište se na keramiku. Pak můžete ruce nerušeně pozorovat a jejich majitelku pozvat na schůzku. Nebo si pusťte film *Duch*.

ŠÍLÍTE PO KOTNÍČÍCH

Řada mužů považuje ženské nohy za eroticky nejpřitažlivější část těla, ale vůbec netuší proč. Navenek to nedává smysl – chodidla jsou hodně daleko od klína a schází jim atraktivita. Vysvětlení je však nasnadě. Tak za prvé, pozorovat dolní část nohou u ženy je velmi neosobní způsob, jak pátrat po erotických signálech. Proto to často děláte. Za druhé, svažující se tvar kotníků metaforicky navozuje představu stehů a hýždí a to jim dodává erotický nádech. Za třetí, velice brzy zjistíte, že nohy jsou výborně vybaveny nervovými zakončeními. Všechny vaše tělesné vjemy jsou napojeny na temenní lalok mozku. Je to prostě tak, že genitálie a chodidla v téhle senzorické části sousedí.

Pro maximální vzrušení: Nabídněte partnerce, že jí oholíte nohy, a pak jí nalakujete nehty. A mezitím jí masírujte chodidla. Je to neuvěřitelná předehra, která se vyplatí.

OBDIVUJETE DLOUHÉ SEXY NOHY

Záliba v půvabně tvarovaných dolních končetinách má tři hlavní důvody: vyvolávají představu síly a rychlosti (zase ty kočky!), oči (a mysl) vás vedou k vytvarovaným hýždím a tvar písmena V nenásilně láká pozornost k průsečíku mezi stehny. Ženy také mají ideální předpoklady k tomu, aby partnera nohama pevně objaly, což uklidňuje. Podle psychologů to znamená, že žena muže otevřeně přijímá jako partnera a vytváří kolem něj kruhovou, majetnickou bariéru, čímž symbolicky odmítá jiné muže.

Pro maximální vzrušení: Ať partnerka zdůrazní své nohy krátkou sukní, kalhotkami s vysokým stříhem a samodržícími punčochami. Takové oblečení je pro nohy atraktivnější než úplná nahota. A postelová obuv také není k zahoezení.

MÁTE RÁD PĚKNÝ ZADEK

Sexuologové tvrdí, že mnoho z našich choutek pochází ze živočišné říše. Mužskou slabost pro zadní partie je možné vystopovat například až k pavíánům. Jejich samičky zvedají zadečky, když se nabízejí k páření. Náš mozek je na podobnou erotickou výzvu pravděpodobně naprogramován také. Pokud si muž myslí, že má žena hezký zadek, podvědomě se domnívá, že je na vrcholu plodnosti. Náš živočišný mozek prostě považuje ženské zadní partie za symbol pohlavního zájmu a reprodukční kapacity – to jsou dvě věci, o které mají vaše genitálie eminentní zájem. Nezapomínejte, že *Homo sapiens* je vzpřímený dvounožec, který se nemůže spolehnout na sexuální náznaky, jež využívají zvířata – například vypouštění pachů k přilákání partnera. O to jsou zrakové vjemy důležitější.

Pro maximální vzrušení: Zaměřte se na pozice zezadu, abyste dobře viděl na její nejpůvabnější atribut. Také ho pořádně stiskněte (její půlky nikdy netlačte k sobě, ale od sebe). V pozici zezadu optimálně napodobujte opičí pohyby, které váš primitivní mozek tak vzrušují (zase jsme u těch zpro-padených pavíánů!). Ale zadečku se dotýkejte i v pozicích, kdy ho nevidíte. Není náhoda, že jeho měkka kůže se nabízí k mazlení a tisknutí.

ZBOŽŇUJETE MALÁ OUŠKA

Stejně jako pupík i uši jsou otvory, které si přímo koledují o pořádný průzkum. Ve skutečnosti je vsunutí jazyka do ucha jasnou analogií penetrace. Podobně jako francouzský polibek je další hranicí, kterou musíte překonat, když zkoumáte, jak do ní vniknout.

Pro maximální vzrušení: Sajte, lízejte a laskejte její ušní boltce. Také na ně můžete něžně foukat. Během předehry prsty opisujte křivky jejího ouška. Dáte partnerce pocítit, jak po ní prahnete.

VZRUŠUJE VÁS HOLÉ PŘÍSTAVIŠTĚ

Houština v klíně partnerky je pořád ještě pro mnoho mužů zdrojem krajní extáze. Ve skutečnosti však průzkumy ukazují, že většina mužů (i žen) dává přednost pečlivě vyholenému ohanbí oproti bujně vegetaci, která byla moderní v minulých desetiletích. Není ovšem nic špatného na tom, když má někdo zálibu v pěkně hustém pubickém pralese. Odvíjí se to od toho, co váš mozek považuje za optimální znak sexuální přístupnosti a reprodukční kapacity: hustá srst, slušivý sestřih nebo hladká kůže. Ale nepočítejte s tím, že kudrnatý porost se brzy vrátí do módy. Hollywoodští cenzoři sice herečkám povolují na plátně opravdu minimalistické kalhotky, ale základní pravidlo zní „žádné chlupy“. A tak zbývá maximálně místo pro uzoučký proužek.

Pro maximální vzrušení: Osobně ji oholte. Zvýšíte tím vzájemnou důvěru a při každém milování si vzpomenete, že je to vaše vlastní práce. A pokud se během dne oněch míst dotkne mimoděk i ona, také si na to vzpomene. Důležitá je pravidelná údržba.

KONEC PLASTIK!

PEVNÁ ŇADRA BEZ BOLESTI

Nízkofrekvenční přístroj PANGAO

posilovač prsou, je novinkou ve světě neinvazivní kosmetiky. Díky technologii, která je založena na principu elektrických impulsů, si může každá žena dopřát pocit krásných a pevných ňader. Používání přístroje není časově náročné a díky mnoha možnostem nastavení může být i velmi příjemným zážitkem.

Vibrační přístroj PANGAO

Masážní poduška posilovače prsou PANGAO pracuje na principu cvičení a masírování. Uvnitř přístroje vibrují pod vysokou frekvencí kuličky. Tím se opakovaně ženská prsa stimulují, zrychluje se cirkulace krve, aktivuje obnovení buněk a podporuje vylučování ženských hormonů. Výsledkem jsou dobře vyvinutá prsa, robustnější, pružnější a hladší, a tím zlepšují postavu a činí ženu atraktivnější.

VYUŽIJTE NABÍDKU PRO ČTENÁŘE ČASOPISU **PLAYBOY!**

Stačí jen uvést při objednávání přístrojů PANGAO „**ČETL JSEM O VÁS V PLAYBOYI**“ a získáte **půlroční předplatné časopisu **PLAYBOY** ZDARMA** přímo do Vaší schránky!

www.vasenadra.cz

[PICTORIAL]

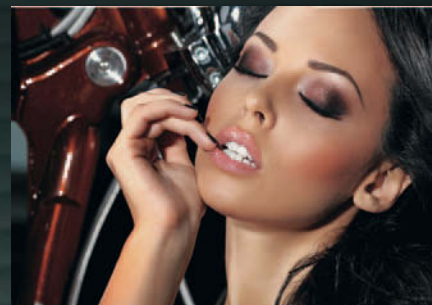
Krotitelka

pekelně krásných strojů

JULIA BRICHKOVSKAJA

■ FOTO VITALIJ RUDENKO

Sedmadvacetiletá kráska pochází z ukrajinského Berdičeva a bez okolků hned přiznává, že nejvíc miluje svého přítele a naopak nejvíc nenávidí vše, co zavání drogami. Zajímá se o balet a ve volném čase se nejraději fotí... Samozřejmě pro Playboy. Zvlášť když jde o spojení křivek ženského těla s liniemi vytuněných motorek. Právě zde podle Julie vynikne její živočišnost v kontrastu s chladnou ocelí.

TEXT PETR PROŠEK ■ FOTO ARCHIV

HRA MĚSÍCE

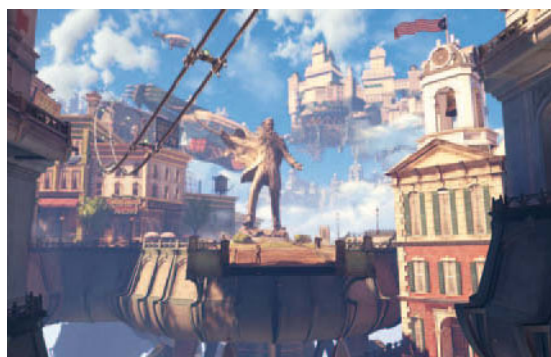
VZHŮRU DO OBLAK

Píše se rok 1912 a bývalý detektiv Booker DeWitt je katapultován do létajícího Columbie, města v oblacích pro vyvolené Američany, z jehož krásy až oči přecházejí. Úkol zní jasně – najít půvabnou dívku se zvláštními schopnostmi a přivést ji zpět na Zemi. Série BioShock se z podmořského světa zvedá k nebeským výšinám a **BIOSHOCK INFINITE** ve zbrusu nových kulisách nedělá svým předchůdcům ostudu. Jeden z nejočekávanějších titulů roku exceluje nejen variabilními souboji, ale rovněž výpravou příběhu, jenž hráče do poslední chvíle

drží napjaté jak strunky. Je přece nad slunce jasné, že Columbia si fasádu nadzemského ráje neudrží dlouho a počáteční promenáda se brzy utopí v krvi. Pestrobarevný steampunkový svět se nezdá držitelně hroutit pod nánošem náboženského fanatismu i rasismu a hráč nastupuje do rychlíku, který jej sežvýká a vyplivne až se závěrečnými titulky. Inteligentních titulů podněcujících k zamyšlení je v dnešní době poskrovnu – važme si jich!

Platformy: PC, PS3, Xbox 360

Cena: 799 Kč

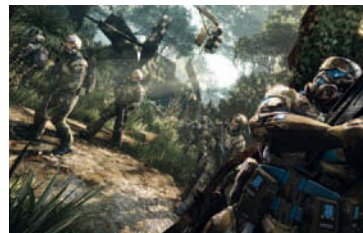
Džungle v New Yorku

Carrie a pana Božského tu potkáte jen stěží. Velké jablko roku 2047 připomíná džungli, jež nemilosrdně přebírá vládu nad zborceným betonovým královstvím.

CRYSIS 3 završuje akční sérii, která se proslavila díky perfektnímu technickému zpracování. Ani nejnovější pokračování nezůstává pozadu, a především svou počítačovou verzí ukazuje vztyčený prostředníček chystaným next-gen platformám. Příběh se opět vrací k supervojákovi Prophetovi, který se díky speciálnímu vybavení staví proti nepřátelské organizaci Cell i krvelačným bestím z hvězd. Úctyhodný zbraňový arzenál, včetně perfektního hi-tech luku, a především speciální neviditelný mód nanobleku umožňuje řešit řadu situací odlišným způsobem.

Intenzivní, ale bohužel příliš krátkou příběhovou kampaň doplňují povedená multiplayerová klání. Bonusem jsou české titulky, a to i v konzolových verzích.

Platformy: PC, PlayStation 3, Xbox 360 **Cena:** 1099 Kč

Komiksový supermasakr

Jak to vypadá, když si jdou po krku takoví mazáci jako Batman, Superman, Flash nebo Wonder Woman? Slavní komiksové hrdinové z DC Universe se pouštějí do křížku v nejnovější bojovce od tvůrců Mortal Kombat.

Konzolovka **INJUSTICE: GODS AMONG US** vylepšuje osvědčený souborový systém a přidává řadu nových prvků, díky nimž jsou bitky mnohem atraktivnější a zároveň nepostrádají potřebnou hloubku. S povedeným tutoriálem a pestrou nabídkou obtížností do hry lehce vplují i začátečníci, kteří by s velkým množstvím kombinací úderů a pokročilými taktikami jinak jen marně válčili. Nečekaně atraktivní je rovněž příběhový mód, v němž se postupně vystřídá pestrá škála superhrdinů. Zkušení hráči stráví desítky hodin v online soubojích a komiksové nadšenci ocení do posledního pixelu vyplněnou prezentaci. Takhle by měla vypadat pořádná moderní bojovka!

Platformy: PlayStation 3, Xbox 360, WiiU **Cena:** 1199 Kč

SOUTĚŽ

O HRU BIOSHOCK INFINITE

Navštivte utopické město v oblacích v nejnovějším pokračování světoznámé série BioShock. Se společností **Cenega Czech** jsme připravili soutěž o **TŘI KUSY NOVÉ VIDEOHRY BIOSHOCK INFINITE** ve verzi pro PlayStation 3. Stačí správně zodpovědět naši soutěžní otázku a doufat, že se na vás usměje štěstěna.

SOUTĚŽNÍ OTÁZKA

JAK SE JMENUJE BRUNETKA, KTERÁ PROVÁZÍ HLAVNÍHO HRDINU V BIOSHOCK INFINITE?

A) Elizabeth B) Margaret C) Catherine

Odpovědi pod heslem **BIOSHOCK** se svou adresou zasílejte do **7. 6.** na adresu: **PLAYPRESS** Ohradní 1440/2a, 140 00 Praha 4
E-mail: playboy@playpress.cz

Váš domácí kávový bar

Cafissimo

100% TCHIBO ARABICA V AROMA KAPSLÍCH

Ceny kávovarů od 1 899 Kč. Více se dozvíte na www.cafissimo.cz.

Objevte jedinečný svět Tchibo

KRÁTKÁ SENTIMENTÁLNÍ CESTA A JINÉ POVÍDKY

Terst je to město, které kdysi patřilo k Rakousko-Uhersku stejně jako Praha

či České Budějovice.

A Terst je taky město, v němž po celý život žil a k jehož větší slávě

pracoval **ARON HECTOR**

SCHMITZ, který si pro literární svět vybral

pseudonym **ITALO**

SVEVO (1861–1928)

– to jest italský

a taky švábský, neb

v Německu kdysi

studoval a měl

k němu jakožto

člen židovské rodiny

silný vztah. Největší slávy dosáhl

románem *Vědomí a svědomí Zena*

Cosiniho (1923), kterému k renomé

pomohl samotný *James Joyce*, jenž

v Terstu nejen dlouho pobýval, ale byl

i Svevovým učitelem angličtiny.

Románový klenot patří do druhého tvůrčího období – po dlouhé odmlce,

kdy si Svevo literaturu zakázal a věnoval se jen obchodním záležitostem.

Nakladatelství

Paseka nyní přineslo

svazek obsahující pět

povídek z období, kdy

se mladý Svevo snažil

být literátem, potom

skvělou titulní prózu

o jedné cestě vlakem

z Milána do Terstu

a nakonec pět povídek

se *Zenem Cosinim* – což

je skvělá zpráva. Ta špatná je, že šlo

o zárodek dalšího románu, který autor

zesnulý na následky autonehody už

nemohl dokončit. Nicméně vydání

českého výboru je kapitální událost.

Osm smrtelnic posedlých

Jižana **TENNESSEEHOO WILLIAMSE** (1911–1983)

máme zafixovaného

především jako autora divadelních her *Tramvaj do stanice Touha*

či *Kočka* na rozpálené plechové střeše a také knihy *Římské jaro*

paní *Stoneové*. A právě tato novela ukazuje, že Tennessee Will-

iams patřil ještě ke starší generaci homosexuálních autorů – jeho,

mužské či libo-li zženštilé, touhy se transformovaly do postarší

ženy, která si hledá mladší milence. Podobný vzorec nacházíme

i nyní v povídkách *Osmi smrtelnic posedlých* (vydala *Mladá*

fronta). Ale jelikož se jedná o pozdní texty ze sedmdesátých let,

jsou velmi rozpustilé. Ve *Slečně Coyntové* z *Greenu* tak jeden muž

říká hlavní postavě: „Máte tam moc roztomilou věcičku a vsadím

se, že se do ní ještě žádné mužské nedostane.“ To bohatá stařena

z *Inventury* ve *Fontana Bella* v senilním třeštění po bývalém

milenci stáhne ze vzduchu samici čápa a jejím zobákem si navodí

dojem milencovy přítomnosti. V téže povídce je ale vyprávěna

i historka o malíři, který musel mít v ateliéru vždy nahého mladíka

s pavím pérem v zadní části těla. Dveře neskrývané homosexuali-

ty se v povídkách *Tennesseeho Williamse* opatrně pootevírají...

Příliš mnoho štěstí

Při čtení próz Kanaďanky **ALICE MUNROOVÉ**

(1931) si člověk říká, jaká je to krása a že by

se chtěl s takovou moudrou dámou setkat.

Držitelka *Man Booker International Prize*,

jíž se de facto „značkují“ adepti Nobelovy

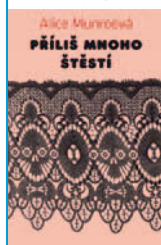
ceny, dodává mužským čtenářům vhléd

do ženského vidění světa. Její prózy bývají

o trochu delší než klasické povídky a jsou

natolik nabitě významy a emocemi, že je také

těžké je přečíst na jeden zátah. V již čtvrté

knize *Alice Munroové*, jež

byla přeložena do češtiny,

Příliš mnoho štěstí (vydala

Paseka), se opět ukazuje síla

kanadské autorky – texty

nejsou efektní, jsou klidné,

důvěryhodné, ale přesto

plné napětí. Třeba hned

úvodní *Rozměry*, v nichž

žena navštěvuje v ústavu

pro choromyslné manžela, který zabil jejich

tři děti – a ona si dříve uvědomuje nutnost

tohoto pouta, protože nikdo jiný než on si na

jejich děti přece nepamatuje... V knize najdeme

i náhlé synovské odcizení, upřímný rozhovor

se zlodějem či nikdy neodhalenou vraždu na

dětském táboře. *Alice Munroová* ukazuje, že

všední život je velké drama a že nikdy sebe ani

své blízké dostatečně neznáme, a tedy nikdy

nemáme nic jistého, nic hotového.

Vrazi bez tváře

Kurt Wallander, komisař ze švédského

Ystadu, objevuje, že každý policajt je osamělý,

opuštěný, rozvedený... Osamělý jistě, to

policajt musí být, ale rozvedený? Jsou i jiné

cesty, jak ukázal *Sherlock Holmes* či *Phil*

Marlowe. *Vrazi bez tváře* (vydal *Host*) jsou

prvním z desatera wallanderovských případů

z pera *Henninga Mankella* (1948). Hned za tuto

ouverturu celého cyklu obdržel *Velkou cenu*

Švédské akademie. A to se přitom říkává, že

za detektivky nikdo literární cenu nedostane...

Od Wallandera odešla žena,

dcera před časem provedla

neúspěšný sebevražedný

pokus a komisařův otec

sice pořád dokola maluje

tentýž obraz, jak činil po celý

život, ale vykazuje už znaky

senility. A do toho přichází

zavraždění manželského

páru na osamělém statku,

navíc v blízkosti utečeneckého tábora, takže

někteří začínají hrát nacionalistickou kartu.

Nezdravou stravou tloustnoucí *Wallander*

ale na tento motiv nevěří, navíc když zjistí, že

zavražděný muž žil dvojím životem. Na jednu

stranu se zde **HENNING MANKELL** teprve učí

dívat na svět wallanderovskými očima, na

druhou má zas ale ještě dostatek energie a síly

k úsečnosti a dravosti prozaického proudu.

Mistr

Další důkaz toho, že když už dnes chce prozaik

mít v románu výraznou postavu, nejčastěji

sáhne do literární historie – a hlavním prota-

gonistou se stane literární klasik. Vynikající

irský prozaik **COLM TÓIBÍN** (1955), který se

českým čtenářům představil prózou

Brooklyn, tak nyní do středu svého dalšího

románu postavil samotného velkého prozaika

Henryho Jamese (1843–1916), autora *Utažení*

šroubu, *Daisy Millerové*, *Washingtonova*

náměstí či nedávno zfilmo-

vaného *Portréty dámy*. Bývá

nazýván reprezentantem

„zjemnělé tradice“, ale jeho

dílo hlavně stojí na pomezí

starého literárního světa

a největších modernistických

výbojů 20. století. I proto se

k němu možná dnes tolik

autorů hlásí – jako by se

toužili vrátit do doby, kdy ještě byla literatura

jedna, kdy ještě nebyla vysoká literatura, která

se „nedá číst“, a vedle toho pokleslé čtivo.

Amerického rodáka, jenž natrvalo přesídlil

do Evropy, na začátku *Mistra* (vydala *Mladá*

fronta) zastihujeme v divadle, kde je přítomen

vybučení své hry *Guy Domville*, a zároveň

nemůže ujit tomu, aby nezaznamenal velký

divácký ohlas hry *Oscara Wilda*. Před příkro-

vem zklamáním jemný literát utíká do Itálie...

Styl s kořeny v klasice

U.S. POLO ASSN.
SINCE 1890

MALL.CZ

Nová kolekce jaro/léto 2013. Obuňte se do stylu, který si bere to nejlepší z klasiky a kombinuje to s posledními trendy. Na MALL.CZ najdete kompletní nejnovější kolekci pánské obuvi U.S. POLO ASSN. Stačí si vybrat, které k vám sednou nejlépe. Doma je můžete mít už druhý den od objednání! **WWW.MALL.CZ** - internetová nákupní galerie

již od
599,-

Suede

Britpopové ikony Suede vydávají po dlouhých jedenácti letech nové album s názvem **BLOODSPORTS**. Kdo na ně za tak dlouhou

dobu zapomněl, tomu bude stačit prvních pár odpíváných tónů od frontmana Bretta Andersona, které s nebývalou silou přináší zpátky Ostrovy v 90. letech. Minulostí se tu ale Suede nezabývají: se ctí naopak předvádějí, jak v jejich podání vypadá rok 2013. A jak je dobře, že jsou konečně zpátky.

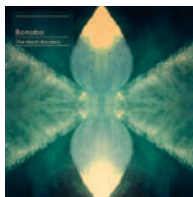

The Strokes

Páté studiové album pojmenovali The Strokes Countdown Machine. Co do čela udeří jako první, je feeling 80. let, se kterým

si Američani v čele s Julianem Casablancasem pohrávali už dřív. Nyní možná překvapí množství

syntezátorů, i přesto ale nechybí to, co je na The Strokes úplně nejlepší: tahle parta je prostě zábavná. A i když není **COUNTDOWN MACHINE** dalším Is This It?, určitě se jedná o desku, která stojí za víc než jen jeden poslech.

Bonobo

Britský producent Simon Green je velkým oblíbencem reklamního průmyslu.

Jeho skladby pod hlavičkou projektu Bonobo se

objevily v celé řadě spotů a nejinak tomu jistě bude i s novým albem **THE NORTH BORDERS**. Mr. Green se opět chopil osvědčeného konceptu: přizvat si hudební esa (Erykah Badu, Cornelia a celá řada dalších) a ta pak postavit do středu chilloutové scény. Jako rekvizity mu tentokrát posloužily i house, soul anebo uplakané podzimní melancholie. Dodát, že se mu to opět povedlo, je možná zbytečné.

ALBUM MĚSÍCE

VZHŮRU K TEMNÝM ZÍTRKŮM

Delta Machine

Na blues rock v podobě mississippské delty a elektronickou hudbu (= Machine) odkazují v názvu své nové desky britští Depeche Mode. Pod producerským dohledem Bena Hilliera vznikla kolekce třinácti skladeb, která možná není tak překvapivá jako jiná alba kapely, zato je po řemeslné stránce dotažená až téměř k dokonalosti. A dost možná ukazuje, kudy se bude ubírat rocková scéna v následujících letech.

NA SVÉM NOVÉM STUDIOVÉM ALBU **DELTA MACHINE** ČERNÍ MÁGOVÉ **DEPECHE MODE** TĚMĚŘ BEZ VÝJIMKY POTVRZUJÍ, ŽE SE NA HUDEBNÍ OLYMP NEDOSTALI JEN TAK PRO NIC ZA NIC.

Od prvků synth popu přes rock, blues až po trochu překvapivě i techno, to jsou hlavní ingredience, které britské trio namíchalo na svoji v pořadí už třináctou desku. A samozřejmě i spoustu melancholie, nic jiného se ale od hlavního textaře **Martina Gora** a jeho pomocníka **Davea Gahana** ani nedá čekat. Co chybí, je hit, který by na zadek posazoval a v té samé chvíli i zvedal stadiony. Kolekce třinácti skladeb, ve kterých Depeche Mode ukazují, jak geniálně lze skloubit elektroniku s rockem, ale zase tak málo není.

Hlavní ingrediencí, která z Delta Machine dělá mimořádné album, je právě výkon Gahana. Dávat najevo emoce bylo vždycky jeho silnou stránkou a i tentokrát mu okamžitě spolknete každé slovo. Ať už budeme mluvit o intimní baladě **Heaven**, skvěle gradující **My Little Universe**, kterou byste díky až překvapivě vystavěné elektronice klidně připsali The Chemical Brothers, bluesem provoněné **Soul** anebo synth-popové **Soft Touch**, Gahanův vokál je zkrátka tou kouzelnou ingrediencí, která Depeche Mode řadí do nejvyšší ligy.

Delta Machine od trojice z Basildonu ukazuje, jak vypadá dokonalé spojení kytar s elektronikou. Že nepotěší jen zapřísláhlé fanoušky, ale celé masy, vám navíc bude jasně už po pár posleších. Depeche Mode sice nejsou na první dobrou, ale v objevování jednotlivých vrstev a motivů spočívá síla jejich hudby. Necháte si tuhle sladkou odměnu ujit?

Trip-hopová ESA Portishead rozvlní Prahu

Nejen že se legendární trip-hopová parta **PORTISHEAD** dala před nějakým časem znovu dohromady, teď se ale i chystá do Prahy, aby své přednosti představila naživo.

Úžasná **BETH GIBBONS** dorazí na hokejový stadion

Sparty už 19. června.

Pražskému publiku se chystají odehrát skladby ze svého posledního alba

THIRD, chybět ale jistě nebudou ani písně z tak ceněného debutu **Dummy** ani dalších dvou desek, které má tato formace na svědomí.

Portishead se dali dohromady v roce 1991 v Bristolu a už v té době byli v kapele všichni nejdůležitější členové:

producent a hlavní hudební mág **GEOFF BARROW**,

kytarista **ADRIAN UTLEY** a už zmíněné „zlato v hrdle“, jinak také báječná textařka

Beth Gibbons. Okouzlení trip-hopem vydali v roce 1994 album **Dummy** se singly **Numb** a **Sour Times**, za které získali cenu **MERCURY PRIZE**.

Společně pak natočili ještě dvě další desky, aby je mnoho vedlejších projektů na dlouhý čas odtrhlo od Portishead.

Pod hlavičkou své domovské formace vydali až v roce 2008 album **Third** a svět si mohl konečně oddechnout: nejen že se Portishead nerozpádli, ale znovu začali i koncertovat.

Protože skupina aktuálně pracuje na nové desce, návštěvníci jejich pražského koncertu se možná

mohou těšit i na hudební ochutnávku. Hlavní chod v podobě Portishead se bude určitě podávat už **19. ČERVNA V PRAŽSKÉ TIPSPORT ARENĚ.**

Prodej nových vozů ŠKODA
Prodej ojetých vozů ŠKODA Plus
Autorizovaný servis ŠKODA
Operativní leasing
Mycí centrum SONAX

Přijďte si nás vyzkoušet...

Servis AUTO OPAT s.r.o.

PRODEJNÍ A SERVISNÍ CENTRUM,

Komerční 467, 251 01 Nupaky

tel.: (+420) 240 200 730

www.autoopat.cz

**AUTO
OPAT**
FULL SERVICE

FILM MĚSÍCE
**NESPOUTANÝ
DJANGO**

SVÉRÁZ A HRAČKA **QUENTIN TARANTINO** POŘÁD BAVÍ.
AŽ TOČÍ KOMEDII, VÁLEČNÉ DRAMA, AKČNÍ KRIMI,
THRILLER, NEBO TAKOVÝHLE CHLAPÁCKÝ WESTERN, ZŮSTÁVÁ
SVŮJ – HRAJE SI, DRSNĚ A AŽ PUNTIČKÁRSKY.

Je to hlavně láska k filmům všeho druhu, akce, černý humor, krev a zbraně, natuřený soundtrack, cool hlásky, mistrovská stylizace i dokonalé pointy, co z něho dělá miláčka publika. A pořád to má říz, i když to někdy trochu přezene.

Pro mnohé tak další kultovka, pro jiné poněkud méně soudržné a mnohem rozkecanější dílko. Nicméně i když 165 minut dává tušit, že se svou hrou **TARANTINO** možná opájí až příliš, jako mistr dlouhé metráže se už několikrát osvědčil. Zde je to však právě vnitřní tah příběhu, který tu a tam zrazuje a tak roz dováděný tvůrce nechává diváka občas lehce za sebou. A oč jde tentokrát? Tenhle spaghetti western mixnutý jižanským dramatem z doby těsně před občanskou

válkou vypráví příběh otroka a geniálního stopaře Djanga, který je vykoupěn z okovů a stává se partnerem nájemného lovce lidí doktora Schultze, jenž jde po krku vražedné dvojici bratří Brittleových. To otevírá Djangovi možnost nejen osvobodit se, ale i najít svou ženu, o níž díky složitému obchodu s otroky nemá tušení, kde je. Po splnění prvního úkolu se tak muži nerozejdou, ale společně pokračují v pátrání, které je zavede až k majiteli plantáže Candyland Calvinovi Candiemu, kde jejich dobrodružství vrcholí a do hry se vedle geniální dvojice v podání **JAMIEHO FOXE** a **CHRISTOPHA WALTZE** dostávají i skvělý **LEONARDO DICAPRIO** a výtečný **SAMUEL L. JACKSON**.

Konečná

V téhle akční krimi se na plátna opět vrací akční legenda a bývalý guvernér Kalifornie **ARNOLD SCHWARZENEGGER**. Rozpracovaných má hned několik filmů, ale tenhle byl od jeho politické kariéry první. A nemohl jinak, než vrátit se v roli spravedlivého, odhodlaného a neohroženého muže zákona.

Takže tu máme šerifa, který má za sebou úspěšnou policejní kariéru ve velkoměstě, z níž se vzpamatovává v důchodovém závětrí malého zapadákova v Arizoně nedaleko hranice. Poklidný důchod mu však rozvíří uprchlý vězeň a hlavně vlivný drogový boss, který má na to, koupit si cokoli a kohokoli, a nezastaví se před ničím. Jeho útěk byl velkolepý stejně jako únik před pronásledujícími policisty. A teď chce překročit hranice. Kde?

To se dá celkem jednoznačně vyvodit. Žádný velkofilm, ale přímočarý solidní a celkem zábavné béčko, v němž je Arnie zase tím starým dobrým brachem se svaly ze železa a srdcem na správném místě.

Nadějné vyhlídky

Představovat chudého sirotka malého Pipa a vůbec příběh slavného **DICKENSOVA** románu pravděpodobně nebude nutné, nejde ani o první a určitě ani o poslední z jeho adaptací. Ovšem tentokrát se režie chopil **MIKE NEWELL** (Čtyři svatby a jeden pohřeb, Krycí jméno

Donnie Brasco či Harry Potter a Ohnivý pohár), který nejenom skutečně mistrně pracuje

s dobovou atmosférou, ale opírá se rovněž o perfektní výpravu a navíc o herectví výborně vybraných profilů, mezi které patří například **RALPH FIENNES**, **HELENA BONHAM CARTER** či **ROBBIE COLTRANE**.

Gangster Squad – Lovci mafie

Také zde je to především plejáda dobře zvolených hereckých typů a jejich souhra, co tlačí tuto poněkud prostoduchou akční nakládačku kupředu, až si s konečným vydechutím řeknete, že to vlastně vůbec

nebyla tak špatná zábava. A to přestože scénář **WILLA BEALLA** by potřeboval daleko víc výživnějších

nápadů a ještě o mnoho lepší dramaturgii. Nicméně především díky hercům a zásluhou poměrně slušné režie, několika povedeným akčním scénám i jisté dávce humoru docela příjemná jednorázovka pro lehčí večer.

Oui, šéfe!

JEAN RENO hraje kuchařskou ikonu Alexandra Lagarda, jehož recepty patří do pokladnice národních cenností Francie, a **MICHAEL YOUN** jeho velkého obdivovatele, nadšeného mladého kuchaře Jackyho bez kariéry, který se živí příležitostnými melouchy a sní o vlastní

kuchyni. Jenomže oproti svému vzoru má odvahu a hlavně pamatovává, takže když si ho slavný

šéfkuchař vybere za pomocníka, jsou jeho recepty lagardeovštější než samotný Lagarde a navíc mladík začne jeho kuchyni inovovat v rámci boje za zachování podniku. Hvězdička navrch za všechny, kdo rádi vaří.

VŠECHNY CESTY VEDOU SEM

RYCHLEA ZBĚSILE 6

V KINECH OD 23. KVĚTNA

ORIGINAL FILM

© 2013 UNIVERSAL STUDIOS
UNIVERSAL

EVROPA2

ÓČKO

PLAYBOY
CZECH EDITION

SEVEN PROMOTION

TOPZINE

CinemArt

Tamara Ecclestone

07/2013 vychází 25. 6.

FOTO TONY KELLY

INTERVIEW | **LOU FANÁNEK HAGEN** Vše začíná po čtyřicítce...

TÉMA | **CITOVÉ VYDÍRÁNÍ** Jak si s ním poradí pravý playboy?

HITPARÁDA | **20 BRILANTNÍCH DŮVODŮ, PROČ SETRVAT V EU**

20 OTÁZEK | **PETER NAGY** Quo vadis, příteli?

TALENT | **MARTINA PÁRTLOVÁ** Muži nikdy nedospějí

KNOW-HOW | **ORÁLNÍ FANTAZIE**

SEX | **HORMONY A EMOCE**

KONTAKTY: ACER, www.acer.cz | ADIDAS, www.adidas.com/football | CASE LOGIC, www.casellogic.cz | COTY (DAVIDOFF), v síti specializovaných parfumerií | GARMIN, www.garmin.cz | HODINÁŘSTVÍ ALTMAN (ADAMAVI), Václavské náměstí 28, Praha 1, www.altman.cz | HUBLOT BOUTIQUE, Pařížská 1, Praha 1, www.hublot.com | HUDY (ARC TERYX), www.hudy.cz | JAMESON, www.jameson.cz | LENOVO, www.lenovo.cz | LOGITECH, www.logitech.cz | NIKON, www.nikon.cz | ORAL-B, www.oralb.cz | REMINGTON, cz.remington-europe.com | SAMSUNG, www.samsung.cz | SONY, www.sony.cz | TOSHIBA, www.toshiba.cz

RANGE ROVER EVOQUE

SICILIAN YELLOW LIMITOVANÁ EDICE

Od 1 270 500 Kč bez DPH
(Od 1 537 305 Kč vč. DPH)

www.landrover.cz

ABOVE AND BEYOND

Range Rover Evoque nyní k dispozici v pětidvéřové variantě ve speciálním provedení limitované edice Sicilian Yellow

Ve dvou přitažlivých barvách karoserie: žlutá Sicilian nebo černá Santorini s kontrastní střechou a vnějšími zpětnými zrcátky v opačném odstínu.

Paket Dynamic Plus v odstínu Ebony je doplněn jedinečným žlutým kontrastním stehováním a horizontálním ozdobným obložením se žlutým anodizovaným povrchem.

Místo pod kapotou zaujímá motor 2,2 SD4 140kW/190k s automatickou převodovkou, jehož vyspělé přeplňování přispívá k nižší spotřebě paliva a emisím CO₂.

A. Charouz Motors s.r.o.

Jediný autorizovaný dealer vozů Land Rover v Praze a středních Čechách.

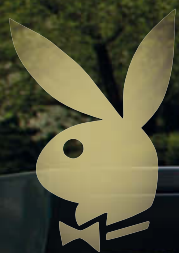
Kolbenova 891, Praha 9 • V Oblouku 727, Průhonice • Šaldova 36, Praha 8-Karlín • tel.: +420 724 419 896

www.landrover-praha.eu

Ekologická informace k vozům Land Rover:

Range Rover Evoque – kombinovaná spotřeba pohonných hmot 4,9–8,7 l/100 km, emise CO₂ 129–199 g/km.

PLAYBOY

ŽHAVÉ TÉMA POTĚŠENÍ Z BELGIE +

INTERVIEW Farmářka:
„Chlapa nepotřebuju na práci...“

PICTORIAL
KRÁSKA
NA ŘETĚZU

KNOW-HOW
ROZKOŠ
NA TEAKU

S LUCIE

ráda
griluje

ČERVEN / 06 • 2013
99 Kč • 3,99 €